

Sborník vybraných rozhodnutí
Úřadu pro ochranu hospodářské
soutěže

veřejné zakázky z oblasti IT
(01/2021 – 06/2023)

Seznam použitých zkratek

ČSÚ	Český statistický úřad
DNS	dynamický nákupní systém
IS	informační systém
JŘBU	Jednací řízení bez uveřejnění
KS	Krajský soud v Brně
MNNC	mimořádně nízká nabídková cena
nařízení vlády o finančních limitech	nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů
NSS	Nejvyšší správní soud
NÚKIB	Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost
NÚKIB	Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost
OZ	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
SDEU	Soudní dvůr Evropské unie
SŘ	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
ÚOHS, Úřad	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
VKB	vyhláška č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (vyhláška o kybernetické bezpečnosti)
vyhláška č. 170/2016 Sb.	vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek
vyhláška č. 520/2005 Sb.	vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku
vyhláška č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů	vyhláška č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele

VZ	veřejná zakázka
VZMR	veřejná zakázka malého rozsahu
ZEÚ	zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů
ZISVS	zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZKB	zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZOP	zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
ZOVS	zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZŘ	zadávací řízení
ZVZ	zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
ZZVZ, zákon	zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

Obsah

Úvod	4
1. Druhy a režimy veřejných zakázek	5
2. Zadávací podmínky	20
3. Vysvětlení, změna nebo doplnění zadávací dokumentace	46
4. Hodnocení nabídek	48
5. Posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení	55
6. Vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení	67
7. Zrušení zadávacího řízení	81
8. Změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku	88

Úvod

Cílem sborníku je shromáždit věcně zajímavá meritorní prvostupňová a druhostupňová rozhodnutí ÚOHS vydaná v rámci správních řízení zahájených na návrh či z moci úřední v období 01/2021 až 06/2023 dotýkající se **problematiky veřejných zakázek v oblasti IT technologií** a podat čtenáři stručné shrnutí merita projednávané věci, jakož i nastítnit některé úvahy prezentované v rámci uvedených rozhodnutí s cílem napomoci dobré zakázkové praxi.

Jednotícím prvkem všech případů zahrnutých do tohoto sborníku je tedy zaměření předmětů plnění veřejných zakázek přezkoumávaných Úřadem v rámci jím vedených správních řízení ve vymezeném časovém období. Jedná se o zakázky z oblasti IT technologií, mezi které řadíme zakázky na dodávky a služby související s poskytnutím hardware a software (zejm. provoz a rozvoj informačních systémů, licence, nástroje elektronické komunikace aj.). Nehledě na výše uvedené platí, že závěry formulované v rozhodnutích zahrnutých do tohoto sborníku mají mnohdy přesah i mimo sféru jejich věcného zaměření, v důsledku čehož mohou být v mnoha případech aplikovatelné i na postupy zadavatelů v jiných odvětvích.

Případy obsažené ve sborníku jsou v návaznosti na hlavní předmět správního řízení členěny do samostatných kapitol, aby byla usnadněna orientace čtenáře v textu. **Každé odkazované rozhodnutí ÚOHS nebo předsedy ÚOHS zahrnuté do tohoto sborníku obsahuje ve svém nadpisu rovněž hypertextový odkaz na jeho úplné znění** zveřejněné ve sbírce rozhodnutí, která je veřejně dostupná na internetových stránkách ÚOHS.

1. Druhy a režimy veřejných zakázek

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0081/2021/VZ¹

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0117/2021/VZ](#)

- Název VZ: Dočasné zajištění podpory OKaplikací
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 63 odst. 3 písm. b), § 63 odst. 5 ZZVZ
- Klíčová slova: jednací řízení bez uveřejnění, JŘBU, krajně naléhavá okolnost, nepředvídatelnost, časová tíseň
- Prejudikatura: SDEU C-385/02; NSS 5 Afs 42/2012-53, 1 Afs 23/2012-102, 5 Afs 43/2012-54, 8 As 149/2014-68; KS 62 Af 30/2018-101 62 Af 68/2017-209

V uvedeném rozhodnutí byly podrobně rozebrány podmínky pro použití jednacího řízení bez uveřejnění na základě ustanovení § 63 odst. 5 ZZVZ. Podle tohoto ustanovení může zadavatel použít jednací řízení bez uveřejnění, pokud (1) je to nezbytné v důsledku krajně naléhavé okolnosti, (2) kterou zadavatel nemohl předvídat (3) a ani ji nezpůsobil, (4) a nelze dodržet lhůty pro otevřené řízení, užší řízení nebo jednací řízení s uveřejněním.

Úřad úvodem citovaného rozhodnutí provedl právní analýzu předmětného ustanovení, kdy podrobně rozebral jednotlivé podmínky v něm uvedené. Úřad konstatoval, že bezpodmínečným předpokladem aplikace uvedeného ustanovení je, že se jedná o události výjimečné povahy, které ve svém důsledku vyvolají objektivní nutnost mimořádného řešení vzniklé situace odchylovajícího se od obecných či standardních postupů souvisejících se zadáním veřejné zakázky. Dle Úřadu je smyslem ustanovení § 63 odst. 5 ZZVZ umožnit, aby si zadavatel byl schopen v co nejkratší době zajistit plnění, které nezbytně nutně potřebuje k řešení určitého závažného problému. Obecně se jedná o situace, které v sobě zahrnují prvek naléhavosti, tzn. situace, jež jsou svou povahou akutní, havarijní či přímo krizové (tedy zejména případy, kdy může dojít k ohrožení lidského zdraví či života, dochází k možnosti vzniku ekologických katastrof, havárií či hrozí závažné škody), přičemž prvek naléhavosti objektivně dosahuje značné (krajní) intenzity. Úřad doplnil, že dodávky či služby mohou být prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění dle § 63 odst. 5 zákona zajištěny pouze po nezbytně nutnou dobu, tedy po dobu, kdy trvá krajně naléhavá situace, resp. než bude zadavatel schopen příslušný předmět plnění zajistit jiným způsobem v souladu se zákonem. Trvání smluvního vztahu jen po nezbytně nutnou dobu je možno

¹ Ke shodným závěrům pak Úřad, potažmo jeho předseda dospěli rovněž ve správním řízení vedeném pod sp. zn. [S0089/2021](#) (potvrzeno rozhodnutím sp. zn. [R0126/2021](#)). Toto správní řízení se týkalo jednacího řízení bez uveřejnění, které bylo na stejný předmět plnění zahájeno Ministerstvem práce a sociálních věcí dříve a ve vztahu k němuž uložil Úřad ministerstvu předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu do pravomocného skončení věci. Tato situace, tj. nemožnost uzavřít smlouvu, společně s časovou tísní následně vyústila v zahájení dalšího jednacího řízení bez uveřejnění a okamžitý podpis smlouvy, přičemž tento postup byl dodavatelem rovněž napaden u ÚOHS a byl předmětem správního řízení vedeného pod sp. zn. S0081/2021 (R0117/2021). Původní jednací řízení bez uveřejnění, které bylo napadeno návrhem sp. zn. [S0089/2021](#) (potvrzeno rozhodnutím sp. zn. [R0126/2021](#)), jenž byl Úřadem zamítnut, vyústilo v uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, jež byla rovněž napadena, a to návrhem na uložení zákazu plnění smlouvy (sp. zn. [S0584/2021/VZ](#); potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0043/2022/VZ](#)). Veškeré zde uvedené návrhy napadající postup zadavatele v JŘBU byly Úřadem zamítnuty.

Postup Ministerstva práce a sociálních věcí při obstarávání služeb, jejichž účelem bylo zajištění funkčnosti IT systému ministerstva na výplatu dávek, byl dále předmětem přezkumu ve správním řízení vedeném pod sp. zn. [S0040/2021](#)

zabezpečit např. uzavřením smlouvy na dobu neurčitou s rozvazovací podmínkou navázanou na úspěšné dokončení zadávacího řízení a se stanovenou krátkou výpovědní lhůtou.

Dalším předpokladem užití jednacích řízení bez uveřejnění dle § 63 odst. 5 zákona pak je, že zadavatel krajně naléhavou okolnost svým jednáním sám nezpůsobil. Stanovená podmínka předpokládá, že jednání či opomenutí zadavatele není v příčinné souvislosti s existencí krajně naléhavé okolnosti, přičemž vznik této okolnosti musí být pro zadavatele nepředvídatelný (tuto objektivní nepředvídatelnost musí být zadavatel současně schopen prokázat). Při výkladu pojmu naléhavost je pak třeba přihlídnout k tomu, zda zadavatel měl či neměl možnost se na takový stav připravit. Pokud tato možnost byla u zadavatele dána, nelze o naléhavosti v uvedeném smyslu hovořit.

Posledním předpokladem, který musí být kumulativně splněn k tomu, aby mohl zadavatel JŘBU využít, je časová tíseň, tedy nemožnost zadat zakázku v jiném (transparentnějším) druhu zadávacího řízení. Z povahy věci se tak jedná o okamžité řešení naléhavé situace, kdy nelze čekat na provedení „standardního“ zadávacího řízení.

V posuzovaném případě se jednalo o veřejnou zakázku Ministerstva práce a sociálních věcí, jejímž účelem bylo zajištění řádného provozu IT aplikací, prostřednictvím kterých provádělo ministerstvo výplatu dávek oprávněným příjemcům. Ministerstvo práce a sociálních věcí pořídilo předmětné aplikace v 90. letech 20. století, nedisponovalo však licenčními oprávněními, zdrojovými kódy a nezbytnou dokumentací, aby mohlo soutěžit následnou podporu aplikací v otevřeném řízení. Ministerstvo si bylo tohoto nežádoucího stavu dlouhodobě vědomo a od r. 2014 konzistentně usilovalo o získání nového systému. I přes uskutečněné kroky se ministerstvu nepodařilo záměr realizovat včas, a bylo tedy nuceno ošetřit zachování funkčnosti stávajících systémů. Při jednání se stávajícím dodavatelem bylo dohodnuto, že dodavatel sestaví dokumentaci nezbytnou pro realizaci otevřeného řízení. Dokumentaci způsobilou k použití však ministerstvo obdrželo se značným časovým zpožděním, přičemž bylo zřejmé, že ani zadávací řízení na provoz stávajícího systému se za těchto okolností nepodaří uskutečnit včas. Z uvedeného důvodu zahájilo ministerstvo přímé jednání se stávajícím dodavatelem, neboť bylo nezbytné zachovat funkčnost systému pro výplatu dávek. Výsledkem jednání byl podpis smlouvy uzavřené v jednacím řízení bez uveřejnění; smlouva byla uzavřena pouze na dobu, dokud z důvodu běžících blokačních lhůt a předběžných opatření nařízených Úřadem v souvisejících správních řízeních nebude možné uzavřít smlouvu na předmět plnění transparentnějším způsobem.

Co se týká časových průtahů, Úřad konstatoval, že tyto byly vyvolány jednak průběhem jednání o technické dokumentaci se stávajícím dodavatelem a také postupem dodavatelů, kteří průběh zadávacího řízení napadli u Úřadu několika konsekutivně podanými návrhy. Tímto způsobem vyvolané zdržení bylo přitom značné a šlo nad rámec toho, co mohl zadavatel při zahájení zadávacího řízení předpokládat.

Úřad na základě provedeného šetření dospěl k závěru, že zadavatel se snažil výše nastíněnou situaci dlouhodobě řešit, přičemž postupoval konzistentně a bez průtahů. V okamžiku, kdy zadavatel zjistil, že nový systém nestihne v požadovaném termínu vysoutěžit, zahájil jednání se stávajícím dodavatelem, přičemž výsledkem bylo získání dokumentace nezbytné pro uskutečnění otevřeného řízení na provoz stávajícího systému. Až když bylo zřejmé, že z důvodů stojících v zásadě vně zadavatele (doba, kdy zadavatel od stávajícího dodavatele obdržel technickou dokumentaci a kdy tato byla způsobilá užití, nezbytné navazující schvalovací procesy a průtahy vyvolané zahájením několika správních řízení) nebude možno ani tuto zakázku zadat včas, zahájil zadavatel přímé jednání s dodavatelem.

Ve vztahu k podmínce krajní naléhavosti Úřad konstatoval, že informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí, jehož účelem je výplata dávek oprávněným příjemcům, představuje prvek kritické infrastruktury státu, přičemž z důvodu blízkého se konce doby platnosti stávající smlouvy se

ministerstvo dostalo do de facto bezvýchodné situace. Znak krajní naléhavosti byl tedy v daném případě rovněž naplněn.

Co se týká podmínky, že zadavatel uvedenou situaci nezpůsobil, uvedl Úřad, že zadavatel vytrvale a po dlouhou dobu činil kroky směřující k přípravě otevřeného zadávacího řízení, přičemž přípravu dokumentace nezbytné k realizaci otevřeného zadávacího řízení nebyl objektivně schopen urychlit. Zadavatel postupoval konzistentně a mezi jednotlivými kroky nevznikaly bezdůvodné časové prodlevy, z uvedeného důvodu je třeba mít za to, že zadavatel situaci sám nezpůsobil.

Úřad na základě všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že zadavatel zvolil jednací řízení bez uveřejnění oprávněně, a návrh na uložení zákazu plnění ze smlouvy tedy zamítl. Rozhodnutí ÚOHS bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu, který se s argumenty prvního stupně plně ztotožnil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0224/2021/VZ](#)

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 122 odst. 3 ZZVZ]

- *Název VZ: Nákup výpočetní techniky 2018*
- *Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 53 odst. 1, § 122 odst. 3 písm. a), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 90 odst. 1 ZOP*
- *Dotčená ustanovení: § 53 odst. 1, § 53 odst. 4, § 53 odst. 6, § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ*
- *Klíčová slova: objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, výzva k podání nabídek, výzva minimálního počtu dodavatelů, výzva k předložení dokladů o kvalifikaci, doklady o kvalifikaci vybraného dodavatele, pravidla zjednodušeného podlimitního řízení*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání dvou přestupků obviněným. Prvního přestupku se obviněný dopustil tím, že ve zjednodušeném podlimitním řízení adresně informoval o zveřejnění zadávací dokumentace na profilu zadavatele pouze tři dodavatele, nikoli minimálně pět dodavatelů, jak ukládá zákon, a druhého přestupku pak tím, že vybraného dodavatele nevyzval k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci.

Zadavatel šetřenou veřejnou zakázku zadával ve zjednodušeném podlimitním řízení, které se zahajuje uveřejněním výzvy na profilu zadavatele, přičemž po jejím uveřejnění může zadavatel předmětnou výzvu odeslat také konkrétním dodavatelům. Úřad v předmětné věci zjistil, že dopis, kterým obviněný informoval obesané dodavatele o zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, postrádá náležitosti dle přílohy č. 6 ZZVZ, a nelze jej tedy považovat za výzvu k podání nabídek ve smyslu zákona. Avšak vzhledem k tomu, že v dopise byl uveden přímý odkaz na profil zadavatele, kde byla výzva k podání nabídky i zadávací dokumentace dostupná bez dalšího, měl daný postup obviněného stejný dopad na konkurenční prostředí jako v případě, kdy by obviněný obesaným dodavatelům zaslal již přímo výzvu k podání nabídky ve smyslu § 53 odst. 1 ZZVZ. Dle názoru Úřadu měl tudíž obviněný v případě, kdy se dobrovolně rozhodl odeslat dopis konkrétním dodavatelům postupovat obdobně jako v případě odesílání výzvy k podání nabídek dle § 53 odst. 1 ZZVZ, a tedy odeslat dopis alespoň pěti různým dodavatelům, což však neučinil. Obviněný tedy tím, že dopis odeslal pouze třem konkrétním dodavatelům, neoprávněně obesané dodavatele zvýhodnil.

O druhém přestupku zadavatele je ve stručnosti pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0238/2021/VZ

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0199/2021/VZ

- *Název VZ: Dodávka diskového pole a SAN switche; Dodávka HW serverů; Dodávka licencí VMware Software a jejich podpora; Podpora a servis technologií Geutebrück v Městském kamerovém systému hl. m. Prahy; Podpora a servis systému Camview v Městském kamerovém systému hl. m. Prahy; Podpora a servis systému Portál MKS v Městském kamerovém systému hl. m. Prahy; Podpora a servis Městského kamerového systému hlavního města Prahy – správa sítě Ethernet*
- *Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 3, § 14 odst. 2, § 25, § 257 písm. f), § 268, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 2 odst. 3, § 14 odst. 2, § 18 odst. 2, § 24 ZZVZ*
- *Klíčová slova: funkční celek, časová souvislost plnění, místní souvislost plnění, věcná souvislost plnění, předpokládaná hodnota veřejné zakázky, stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, režim veřejné zakázky, určení režimu veřejné zakázky, nadlimitní veřejná zakázka, rozdělení veřejné zakázky, veřejná zakázka na služby, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo režim zákona, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- *Prejudikatura: KS 29 Af 141/2016-56, 62 Af 63/2019-88, 62 Af 68/2011-50*

Šetřené správní řízení zahájené z moci úřední bylo v části týkající se veřejných zakázek „Dodávka diskového pole a SAN switche“ (VZ 1), „Dodávka HW serverů“ (VZ 2) a „Dodávka licencí VMware Software a jejich podpora“ (VZ 3) zastaveno, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce; v části týkající se ostatních veřejných zakázek (VZ 4 až 7) bylo Úřadem konstatováno spáchání přestupku, neboť je obviněný zadal bez provedení zadávacího řízení, ačkoliv pro postup mimo režim zákona nebyly splněny podmínky.

V rámci posouzení, zda VZ 1 až 3 tvoří jeden funkční celek, Úřad mj. uvedl, že je nutné zabývat se nejenom tím, zda plnění spolu souvisí z hlediska místního a věcného, ale také tím, zda mezi těmito plněními existuje funkční souvislost, jež se dovozuje na základě účelu, pro který jsou veřejné zakázky zadávány. Úřad dospěl k závěru, že vzhledem ke skutečnosti, že účel použití plnění poptávaných v rámci VZ 1 až 3 nebyl v době zadávání předmětných veřejných zakázek znám, neboť tato byla pořizována „pouze“ do zásoby (k uskladnění), nebylo možno dovodit funkční souvislost předmětných plnění.

Úřad rovněž posoudil, zda plnění poskytovaná na základě smluv na VZ 4 až 7 tvoří jeden funkční celek a byla zadávána v časové souvislosti. S ohledem na skutečnost, že smlouvy na VZ 4 až 7 byly uzavřeny ve stejný den a doby realizací předmětů plnění jednotlivých smluv se překrývaly, Úřad konstatoval, že předmětné smlouvy spolu z hlediska časového souvisí. Úřad rovněž dospěl k závěru, že je dána i místní souvislost, když místem plnění těchto smluv je hlavní město Praha, přičemž Úřad nezjistil žádné prostorově relevantní překážky mezi místy plnění a ani obviněný žádné takové nevedl. V souvislosti s věcnou souvislostí Úřad poukázal na skutečnost, že předmětem plnění u všech posuzovaných veřejných zakázek, tj. VZ 4 až 7, byl servis a podpora (popř. správa) technologií/systemů městského kamerového systému (dále též jen „MKS“).

Úřad přisvědčil složitosti situace, v níž se obviněný při zadávání příslušných veřejných zakázek nacházel (nedostatečná či absentující dokumentace k MKS, nejasné vazby mezi částmi MKS apod.), považoval nicméně za podstatné, že to byl obviněný, kdo se zavázal k zajištění provozuschopnosti MKS jako takového, a měl tedy být i přes zmíněné okolnosti schopen dovodit, že předměty VZ č. 4 až 7 tvoří jeden funkční celek. Na základě daného zjištění/posouzení pak měl obviněný zvolit příslušný postup

dle zákona. V šetřeném případě nebylo dle Úřadu pochyb, že poptávaná podpora a servis (popř. správa) se vážou k technologiím/systémům, které jsou součástí MKS, jímž se v jeho obecném významu rozumí nástroj k monitorování veřejného prostranství s cílem zvýšení bezpečnosti občanů a návštěvníků hlavního města Prahy, tj. systém určený pro pracovníky bezpečnosti a krizového řízení, prostředek ke sběru souvisejících dat, nástroj pro složky integrovaného záchranného systému a pro složky záchranného bezpečnostního systému. Stejně tak nebylo dle Úřadu pochyb, že plnění poptávaná v rámci VZ 4 až 7 se vždy určitým způsobem vztahují k technologiím/systémům pracujícím s kamerami MKS, resp. s daty jejich prostřednictvím získanými, tj. jedná se o plnění obdobného charakteru. Úřad dále konstatoval, že za situace, kdy je MKS definován majetkem, který je vložen do celku (jedná se o souhrn aktiv), jenž poskytuje funkce kamerového systému, avšak sám o sobě není funkční, je zřejmé, že k naplnění funkce MKS dochází (správným) fungováním jeho jednotlivých částí/subsystémů ve svém souhrnu, tj. včetně těch technologií/systémů, jejichž podpora a servis byly poptávány v rámci šetřených veřejných zakázek. Jinak řečeno, plnění poptávaná v rámci VZ 4 až 7 nemají sama o sobě „hospodářský“ význam, teprve až jejich „spojením“ dojde ke vzniku funkčního celku (zde MKS), který je schopen plnit požadovanou funkci.

Úřad shrnul, že hledisko funkční souvislosti bylo tedy v šetřeném případě naplněno, neboť účelem zadání VZ 4 až 7 bylo shodně zajištění podpory a servisu (popř. správy) částí MKS (v jeho obecném významu). Vzhledem ke skutečnosti, že celková předpokládaná hodnota VZ 4 až 7 činila osm milionů korun bez DPH, jednalo se v daném případě o nadlimitní veřejnou zakázku.

Úřad uzavřel, že obviněný nepostupoval v souladu se zákonem, když nadlimitní veřejnou zakázku nezadával s ohledem na její celkovou předpokládanou hodnotu v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení dle § 3 zákona, nýbrž jednotlivě jako veřejné zakázky malého rozsahu. Postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit možnost, že pokud by obviněný postupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky dle zákona, mohl obdržet další nabídky od jiných dodavatelů, kteří mohli obviněnému nabídnout výhodnější plnění.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry rozhodnutí prvního stupně a mj. upozornil, že skutečnost, že odlišnost jednotlivých systémů, které jsou součástí městského kamerového systému, neznamená, že dohromady nemohou tvořit funkční celek ve smyslu zákona. Městský kamerový systém byl v daném případě složen ze souboru systémů, které ve svém souhrnu zajišťovaly účel požadovaný zadavatelem veřejné zakázky, a tedy i požadovanou funkci.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0635/2021/VZ](#)

➡ potvrzeno **rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0069/2022/VZ (žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2023, č. j. 62 Af 38/2022-265)**

- Název VZ: *Architektonická studie a projektová dokumentace rekonstrukce haly č. 24 v areálu Pražské tržnice v Holešovicích; Realizace vývoje implementace a provozu portálu Praha.eu*
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 79 odst. 5 SŘ; § 95 odst. 1 ZOP; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 2 odst. 3, § 16 odst. 1, § 18 odst. 2, § 24 ZZVZ
- Klíčová slova: *funkční celek, časová souvislost plnění, funkční souvislost plnění, místní souvislost plnění, omezení okruhu dodavatelů, vliv na výběr dodavatele, předmět plnění, předmět veřejné*

zakázky, rozdělení veřejné zakázky, stanovení předpokládané hodnoty, věcná souvislost plnění, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení

- *Prejudikatura: NSS 2 Afs 55/2010-173, 7 As 211/2015-31, 4 As 61/2016-34, 9 As 63/2016-43, 1 Afs 106/2012-45, 1 As 28/2009-62, 1 As 27/2008-67; KS 62 Af 123/2013-85, 62 Ca 44/2009-75, 62 Af 44/2010, 62 Af 68/2011-50, 62 Ca 72/2008-113, 29 Af 50/2015-53, 30 Af 53/2015-184*

Předmětem správního řízení bylo jednak uzavření smluv na zhotovení architektonické studie a dokumentace pro ohlášení stavby a dále smluv týkajících se vývoje, implementace a provozu portálu „Praha.eu“. Zadavatel hlavní město Praha uzavřel na jednotlivá plnění samostatné smlouvy, přičemž je nesprávně kvalifikoval jako na sobě nezávislé veřejné zakázky malého rozsahu, jež netvoří funkční celek ve smyslu § 18 odst. 2 ZZVZ.

Úřad ve třech samostatných výrocích rozhodl, že smlouvy na zpracování architektonické studie a dokumentace pro ohlášení stavby a dále smlouvy týkající se vývoje, implementace a provozu portálu „Praha.eu“ tvořily jeden funkční celek a měly být tudíž zadávány v režimu odpovídajícím součtu předpokládaných hodnot uvedených plnění (samostatně ve vztahu ke smlouvám o projektové dokumentaci a ve vztahu k IT smlouvám).

Pokud jde o IT smlouvy, Úřad shledal, že o jednu veřejnou zakázku se jednalo v případě IT smluv č. 1 a IT č. 4 a o další jednu veřejnou zakázku se jednalo v případě IT smluv č. 2, č. 3 a č. 5.

Předmětem IT smlouvy č. 1 byl „vývoj, implementace a provoz portálu Praha.eu“. Předmětem IT smlouvy č. 4 bylo „zajištění návrhu architektury, business analýza a vytvoření textového obsahu projektu implementace portálu Praha.eu“. Předmětem IT smlouvy č. 2 byly „programátorské a kodérské práce v redakčním systému jNet Publish“. Jednalo se rovněž o dílčí obsahovou úpravu portálu Praha.eu. Předmětem IT smlouvy č. 3 byly práce „spočívající v komplexních činnostech (službách), které jsou nezbytné pro zajištění řádného provozu portálu hl. m. Prahy www.praha.eu“. Předmětem IT smlouvy č. 5 byly rovněž „programátorské a kodérské práce v redakčním systému jNet Publish“. Předmět plnění spočíval v úpravách obsahu publikovaného na webovém portále Praha.eu.

Úřad seznal, že plnění vyplývající ze smluv č. 1 a č. 4 vykazují časovou souvislost, jelikož jednotlivé služby byly obviněným poptávány a následně korespondující smlouvy byly uzavírány v průběhu první poloviny roku 2021, zároveň plnění vykazovala souvislost místní, jelikož, jakožto IT služby, byla poskytována v prostorech obviněného, a zároveň vykazovala i souvislost věcnou a funkční, neboť se jednalo o IT služby týkající se nového portálu Praha.eu, přičemž jejich cílem byl návrh, vývoj, implementace a provoz tohoto portálu, to vše za účelem poskytování informací a doplňkových služeb veřejnosti ze strany obviněného. Jinými slovy Úřad dospěl k závěru, že u zkoumaných plnění lze v důsledku existence místní, věcné a funkční souvislosti dovést, že tvoří funkční celek a současně vykazují časovou souvislost a že se tedy v šetřeném případě jednalo o jednu veřejnou zakázku, jejímž předmětem je poskytování IT služeb spočívajících konkrétně ve vývoji, implementaci a provozu nového portálu Praha.eu. Obdobné závěry pak Úřad učinil rovněž i ve vztahu ke smlouvám č. 2, č. 3 a č. 5.

Co se týká části rozhodnutí, v jejímž rámci se Úřad zabýval smlouvami na zpracování architektonické studie a dokumentace pro ohlášení stavby, nespadá tato svým předmětem do věcného vymezení sborníku, neboť se jedná o smlouvy z oblasti stavebnictví. Lze nicméně obecně konstatovat, že i ve vztahu k této části předmětu správního řízení dospěl Úřad k závěru, že se zadavatel dopustil přestupku, jelikož nesprávně stanovil předpokládanou hodnotu a postupoval mimo režim zákona, ačkoliv byl povinen uzavřít smlouvy v zadávacím řízení.²

Rozhodnutí I. stupně bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. V rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že ačkoliv plnění vyplývající z jednotlivých smluv nebyla zcela totožná, vždy vykazovala

² Tato část rozhodnutí byla zpracována v rámci Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti stavebnictví (publ. 3. 10. 2023).

takovou míru věcné, funkční, místní a časové shody a takovou míru zacílení na stejný okruh dodavatelů, že bylo možné určit a definovat funkční celky tak, jak to Úřad v rozhodnutí učinil. Nelze akceptovat přístup, že se v případě funkčního celku musí jednat jen o plnění zcela shodná, neboť dokonce i plnění jiného druhu vyžadující jinou kvalifikaci a jiný druh výstupu mohou tvořit s jiným plněním funkční celek, jenž je přesto třeba chápat jako jednu veřejnou zakázku.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0127/2022/VZ](#)

Rozhodnutí předcházelo [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0070/2022/VZ](#), kterým bylo zrušeno první prvostupňové rozhodnutí Úřadu

 rozklad podaný proti novému rozhodnutí Úřadu byl zamítnut [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0172/2022/VZ](#)

- *Název VZ: Smlouva o poskytování služeb provozu a rozvoje Informačního systému datových schránek pro období 2018–2022*
- *Výrok rozhodnutí: § 29 odst. q, § 131 odst. 1, § 131 odst. 2, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP; § 79 odst. 5 SR; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.*
- *Dotčená ustanovení: § 29, § 29 písm. q) ZZVZ*
- *Klíčová slova: výjimky z působnosti zákona, správce informačního systému, provozovatel informačního systému, rozvoj informačního systému, správa informačního systému, provoz informačního systému, informační systém datových schránek, národní bod pro identifikaci a autentizaci, mobilní klíč eGovernmentu, výhradní právo*
- *Prejudikatura: SDEU C-157/06, C-553/15, C-15/13; NSS 9 Afs 78/2012-28, 9 As 63/2016-43, 3 As 18/2015-32, 1 Afs 106/2012-45, 1 Afs 20/2008-152, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33, 1 As 27/2008-67; KS 62 Af 63/2019-88, 62 Af 123/2013-85*

Podstata uvedeného případu spočívala v tom, zda Ministerstvo vnitra jakožto veřejný zadavatel bylo oprávněno přímo bez provedení zadávacího řízení pověřit na základě § 29 písm. q) zákona Českou poštu, s. p., poskytnutím služeb spočívajících v rozvoji funkcionalit mobilního elektronického prostředku sloužícího původně výhradně k přihlašování do informačního systému datových schránek (dále také „ISDS“). Účelem nových funkcionalit bylo využití uvedeného elektronického prostředku identifikace nejen pro potřeby informačního systému datových schránek, ale i v rámci tzv. Národního bodu pro identifikaci a autentizaci (tzv. Mobilní klíč eGovernmentu).

Jelikož § 14 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZEÚ“) umožňuje provozovat systém datových schránek pouze držiteli poštovní licence a jediným držitelem poštovní licence byla t. č. Česká pošta, s. p., byl zadavatel s ohledem na § 29 písm. q) zákona oprávněn uzavřít smlouvu o provozu informačního systému datových schránek s tímto státním podnikem mimo zadávací řízení. Úřad nicméně při opakovaném posouzení věci (po zrušujícím rozhodnutí předsedy Úřadu) dospěl k závěru, že zadavatel překročil rámec uvedené zákonné výjimky, neboť z § 14 odst. 2 ZEÚ vyplývá výhradní právo toliko ve vztahu k provozu informačního systému, nikoliv však k jeho rozvoji. Předmětem smlouvy přitom kromě samotného provozu ISDS byl rovněž i rozvoj vybraných funkcionalit.³

Dále se Úřad musel zabývat otázkou, zda plnění týkající se Mobilního klíče eGovernmentu, původně sloužícího výhradně k přihlašování do ISDS a dodatečně rozšířené i na oblast národní identitní autority,

³ Bližší podrobnosti jsou uvedeny níže v textu.

bylo či nebylo objektivně oddělitelné. Úřad dospěl k závěru, že použití Mobilního klíče eGovernmentu jako prostředku v rámci národní identitní autority je nezávislé na jeho použití v rámci informačního systému datových schránek, přičemž zákonné požadavky na systémy kritické informační infrastruktury nebrání, aby provozovatelem a správcem informačního systému byly dvě odlišné osoby.

Předseda Úřadu úvodem svého právního posouzení uvedl, že čistě z praktické perspektivy může být soustředění provozování informačního systému a jeho rozvoje v rukou jednoho subjektu postupem efektivním a žádoucím. To nicméně neznamená, že by tohoto cíle mělo být dosaženo na úkor postupu předvídaného zákonem o zadávání veřejných zakázek.

V případě aplikace výjimky podle § 29 písm. q) zákona je nezbytné, aby byly kumulativně naplněny následující podmínky: a) jedná se o veřejnou zakázku na služby, b) veřejnou zakázku zadává jeden veřejný zadavatel jinému veřejnému zadavateli, c) existuje výhradní právo tohoto zadavatele k poskytování dané služby, a to buď přiznané právním předpisem nebo udělené na základě právního předpisu. O naplnění prvních dvou podmínek nebylo v daném případě pochyb, sporné bylo pouze naplnění podmínky uvedené pod písm. c).

Jelikož je z ustanovení § 14 odst. 2 ZEÚ možno dovodit, že výhradní právo České pošty, s. p., se vztahuje toliko k provozu informačního systému datových schránek, zabýval se dále předseda Úřadu výkladem pojmu „provoz informačního systému“. ZEÚ samotný uvedený pojem nikterak nedefinuje, zákonná definice je však obsažena v § 2 písm. d) ZISVS. Podle tohoto ustanovení se provozovatelem informačního systému rozumí osoba nebo její součást, která zajišťuje funkčnost technických a programových prostředků tvořících informační systém veřejné správy. ZISVS pak dále definuje také pojmy „rozvoj informačního systému“ a „správce informačního systému“⁴.

Pojmy „provoz“, „rozvoj“ a „správa“ informačního systému je tak třeba interpretovat jako pojmy od sebe vzájemně odlišné, přičemž rozsah činností svěřených provozovateli systému je vymezen úzce a nelze dovodit, že by do něj spadl i rozvoj informačního systému. Ve světle uvedeného pak lze z § 14 odst. 2 ZEÚ dovodit toliko výhradní oprávnění v rozsahu zajištění funkčnosti technických a programových prostředků tvořících informační systém, nikoli rozvoj jeho funkcionalit.

Předseda Úřadu uzavřel, že zákonodárce při koncipování zákonného oprávnění týkajícího se provozu informačního systému zjevně omezil jeho rozsah na prosté zajištění funkčnosti systému, zatímco případný rozvoj či úpravy ponechal v kompetenci správce systému. Předseda Úřadu odmítl námitku zadavatele, že z důvodu ochrany kybernetického prostoru je nezbytné, aby provoz i rozvoj informačního systému datových schránek zajišťoval tentýž subjekt. Dle předsedy Úřadu uvedené pravidlo z právních předpisů nevyplývá, přičemž nelze pominout ani fakt, že fakticky informační systém datových schránek neprovozuje Česká pošta, s. p., ale společnost O2 IT Services, s. r. o., tj. i za současného stavu dochází k decentralizaci výkonu předmětné činnosti na další subjekt.

Zadavatel pochybil, když veřejnou zakázku na rozvoj funkcionalit uvedeného mobilního elektronického prostředku udělil České poště, s. p., bez provedení zadávacího řízení dle zákona. Uvedené jednání zadavatele naplnilo definiční znaky přestupku, a Úřad tedy zadavateli uložil pokutu.

⁴ § 2 písm. c) a § 2 písm. g) ZISVS

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0282/2022/VZ](#)

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 30 písm. j) ZZVZ]

- Název VZ: *Nákup komponent CISCO IV*
- Výrok rozhodnutí: *§ 2 odst. 3, § 30 písm. j), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 28 odst. 1 písm. n), § 30 písm. j) ZZVZ*
- Klíčová slova: *vojenský materiál, výjimky z působnosti zákona, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 106/2012-45, 1 Afs 20/2008-152*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že nedodržel § 2 odst. 3 ZZVZ, když veřejnou zakázku nezadal v zadávacím řízení, nýbrž s odkazem na výjimku podle § 30 písm. j) ZZVZ postupoval mimo režim zákona, aniž by pro aplikaci uvedené výjimky byly splněny zákonem stanovené podmínky.

Předmětem veřejné zakázky bylo plnění spočívající v poskytnutí dodávek označených jako „Nákup komponent CISCO IV“. Podle zadavatele se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku na dodávky v oblasti obrany a bezpečnosti, neboť předmětem veřejné zakázky byly dodávky vojenského materiálu ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) ZZVZ (uveden v příloze č. 1 k ZZVZ, určen pro vojenské účely a zároveň hromadně používán Armádou ČR k zabezpečení úkolů obrany a bezpečnosti státu). Vzhledem k uvedenému byly podle zadavatele podmínky pro využití výjimky podle § 30 písm. j) ZZVZ naplněny.

Při výkladu pojmu „vojenský materiál“ vyšel Úřad z § 28 odst. 1 písm. n) ZZVZ a rovněž z rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. [ÚOHS-R0099/2019/VZ](#). Z uvedeného rozhodnutí mj. plyne, že pokud se jedná o materiál, jenž je určen, zkonstruován nebo přizpůsoben jak pro vojenské účely, tak civilní účely zároveň, nejedná se o vojenský materiál ve smyslu ZZVZ.

Úřad uvedl, že k oprávněnosti postupu zadavatele zadat veřejnou zakázku mimo zadávací řízení podle výjimky dle § 30 písm. j) ZZVZ je nutné, aby došlo ke splnění obou podmínek stanovených v § 30 písm. j) ZZVZ současně. Musí tedy být naplněna podmínka, že plnění je určeno pro ozbrojené složky České republiky a předmětem plnění je vojenský materiál ve smyslu § 28 písm. n) ZZVZ, a to buď jeho výroba, koupě nebo oprava. Úřad zároveň zdůraznil, že zadavatel musí také využití výjimky ze ZZVZ řádně odůvodnit. Odpovědnost za volbu způsobu zadání veřejné zakázky leží vždy na zadavateli, přičemž zadavatele tíží důkazní břemeno ohledně naplnění podmínek pro uplatnění příslušné výjimky. Pokud zadavatel není schopen v řízení před Úřadem svůj postup obhájit, je zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení nutné považovat za postup rozporný se ZZVZ.

V šetřeném případě nebylo sporné, že je plnění určeno pro potřeby Armády České republiky, bylo však třeba prokázat, že toto plnění současně naplňuje definici „vojenského materiálu“ ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Vzhledem k tomu, že předmětem plnění musí být výroba, koupě nebo oprava vojenského materiálu ve smyslu ustanovení § 28 písm. n) ZZVZ, přičemž v šetřeném případě byla předmětem dodávka hardwarové vybavení (nikoli dodávka zbraní nebo střeliva), muselo by toto hardwarové vybavení naplňovat definici materiálu, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely.

Z předložené dokumentace neplynula jednoznačná odpověď a ani zadavatel nepředložil Úřadu žádný relevantní doklad, který by prokazoval, že předmětem plnění veřejné zakázky byla dodávka vojenského materiálu. Úřad tedy vyšel z Úřadem opatřeného vyjádření, ze kterého vyplynulo, že poptávané

vybavení není materiálem, který by byl speciálně určen pro vojenské účely, nýbrž byl určen k širšímu použití.

Úřad tedy dospěl k závěru, že předmětem příslušné dodávky nebyla výroba, koupě ani oprava vojenského materiálu a zadavatel tudíž nebyl oprávněn za účelem pořízení předmětného plnění využít výjimku dle § 30 písm. j) ZZVZ.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0326/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0003/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Zajištění servisu světelných signalizačních zařízení výrobce Siemens/Yunex v úrovních SL2-SL4*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 63 odst. 3 písm. b), § 63 odst. 4 ZZVZ*
- Klíčová slova: *jednací řízení bez uveřejnění, technické důvody neexistence hospodářské soutěže, koncentrace řízení, materiální podmínka použití JŘBU, formální podmínka použití JŘBU, přičitatelnost zadavateli, zavinění zadavatele, vendor lock-in, exkluzivita dodavatele*
- Prejudikatura: *SDEU C-57/94, C-385/02; NSS 8 As 149/2014-68, 1 As 256/2015-95, 1 As 242/2017-48, 2 As 292/2017-34, 5 As 26/2017-22, 5 Afs 42/2012-53, 5 Afs 43/2012-54, 1 As 84/2009-77, 3 As 62/2021-55*

Předmětem příslušné veřejné zakázky byl servis světelných signalizačních zařízení (semaforů) na území hlavního města Prahy (zakázka zahrnovala jak servis „hardware“ – samotných signalizačních zařízení, tak i softwarové služby). Zadavatel zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, neboť originální náhradní díly do signalizačních zařízení nebylo možno pořídit od nikoho jiného než samotného výrobce – společnosti Yunex, přičemž současně neexistoval dodavatel autorizovaný k poskytování potřebných servisních služeb.

Úřad nejprve obecně shrnul podmínky pro postup v jednacím řízení bez uveřejnění, když zopakoval, že postup v jednacím řízení bez uveřejnění by měl být spíše výjimečným, krajním řešením situace, kdy požadované plnění nelze zajistit v některém z hospodářské soutěži otevřených druhů zadávacích řízení.

Úřad dospěl k závěru, že v daném případě byly naplněny podmínky postupu dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, tj. veřejná zakázka mohla být splněna pouze výrobcem signalizačních zařízení, neboť z technických důvodů neexistovala hospodářská soutěž. Zadavatel přitom neměl jinou reálnou alternativu postupu a současně nestanovil zadávací podmínky s cílem vyloučit hospodářskou soutěž (§ 63 odst. 4 zákona).

Úřad konstatoval, že charakter technických důvodů opravňujících zadavatele zadat zakázku v JŘBU musí být takový, aby tyto důvody ve svém důsledku znamenaly jednoznačnou a nezpochybnitelnou nezbytnost zadání veřejné zakázky jedinému dodavateli. Musí se přitom jednat o skutečný a prokazatelný stav technické neslučitelnosti či provozních problémů, které by vznikly z důvodu změny dodavatele.

Kromě existence výše uvedených technických důvodů je nezbytné, aby původcem těchto technických důvodů nebyl sám zadavatel (tzv. „materiální podmínka použití jednacího řízení bez uveřejnění“).

Předmět veřejné zakázky zahrnoval v daném případě jak fyzický vstup do zařízení a manipulaci s ním, tak softwarovou úpravu a údržbu, diagnostiku apod. Jako klíčové činnosti zadavatel označil mj. práci

se software a firmware řadičů, tj. činnosti, které přímo souvisí se zabezpečením včetně zajištění kybernetické bezpečnosti zařízení.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že dodat autorizované a homologované náhradní díly je schopen toliko jejich výrobce, tj. společnost Yunex. Současně bylo prokázáno, že společnost Yunex neposkytovala t. č. potřebná školení, která by externí subjekty opravňovala k poskytování servisních činností.

Úřad v návaznosti na výše uvedené konstatoval, že jelikož se předmět plnění týká zařízení, která řídí provoz na křižovatkách pozemních komunikací, jsou důvody spočívající v zajištění bezpečnosti řízení dopravy a případně kybernetické bezpečnosti natolik intenzivní, že je požadavek zadavatele na dodávku originálních náhradních dílů a poskytování servisu autorizovanou osobou zcela legitimní.

Co se týká materiální podmínky postupu v JŘBU, tj. že se zadavatel v uvedené situaci neocitl v důsledku vlastního zavinění, Úřad konstatoval, že zadavatel v době zadávání původní veřejné zakázky nemohl předvídat, že v budoucnu dojde k situaci, kdy mu bude poskytnuto prohlášení dodavatele, že dodavatel neposkytuje originální náhradní díly ani školení žádnému jinému subjektu. Za stěžejní pak Úřad pokládal i výsledky předběžných tržních konzultací, z nichž vyplynulo, že součástí obchodních strategií společností působících na předmětném trhu je vždy jisté omezení ve vztahu k servisním činnostem, a to buď výhradně na jednu společnost, nebo na několik partnerů výrobce; vždy však záleží na obchodním rozhodnutí dané společnosti, které je na vůli zadavatele nezávislé.

Úřad dospěl k závěru, že zadavatel prokázal naplnění jak materiálních, tak formálních podmínek pro postup v JŘBU na základě § 63 odst. 3 písm. b) zákona a návrh navrhovatele zamítl.

Uvedené rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu konstatoval, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rámci jednacního řízení bez uveřejnění v souladu se zákonem, neboť prokázal, že z technických důvodů aktuálně neexistuje jiný dodavatel veřejné zakázky než vybraný dodavatel a že vznik stavu závislosti na vybraném dodavateli nevytvořil. Zadavatel za účelem posouzení této skutečnosti mj. realizoval předběžné tržní konzultace a zadal vypracování znaleckých posudků, tedy ji podložil relevantními podklady.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0350/2022/VZ](#)

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R00165/2022/VZ](#)

- Název VZ: Zajištění ICT odborné role 36
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 131, § 138 ZZVZ
- Klíčová slova: dynamický nákupní systém, rámcová dohoda
- Prejudikatura: NSS 4 As 1/2008-220; II. ÚS 574/15

V podaném návrhu navrhovatel napadal zadávací podmínky VZ, jelikož dle něj vedly k uzavření rámcové dohody ve smyslu § 131 odst. 1 ZZVZ, přičemž tuto nelze v souladu se ZZVZ uzavřít v DNS.

Podle navrhovatele lze institut DNS využít výhradně pro zadávání VZ, jak jsou definovány v § 2 ZZVZ. Podle navrhovatele není možné uzavřít rámcovou dohodu v DNS právě proto, že se nejedná o VZ. Za zásadní navrhovatel považoval také skutečnost, že smlouva obsahovala pouze rámcové podmínky pro poskytování služeb, nikoliv konkrétní závazek, který měl vzniknout až na základě požadavku dle

smlouvy. Tím zadavatel na navrhovatele přenesl nezanedbatelné riziko, že vůbec nedojde k odběru služeb, nicméně navrhovatel byl i tak povinen po celou dobu účinnosti smlouvy alokovat (a tedy i platit) příslušného IT specialistu.

Předmětem VZ bylo zajištění odborných kapacit z oblasti informačních a komunikačních technologií (dále jen „ICT“), a to osoby – „Odborná role ID 36 s názvem DB vývojář“.

Úřad dospěl k závěru, že pokud je DNS v souladu se ZZVZ zaveden prostřednictvím zadávacího řízení a následně v rámci zavedeného DNS je uzavřena smlouva s rámcovým charakterem, resp. rámcová dohoda, je podmínka provedení zadávacího řízení ve smyslu § 131 odst. 2 ZZVZ splněna, jelikož uzavření rámcové dohody předchází zadávací řízení, kterým byl zaveden DNS, na jehož základě pak dochází k uzavření rámcové dohody.

Úřad souhlasil s názorem zadavatele, že povinnost alokace příslušného IT experta (a s tím spojená potřeba jeho financování) není nepřiměřená a jedná se o běžné obchodní riziko. Finanční náročnost takto alokovaného vysoce kvalifikovaného pracovníka je faktor, který si dodavatelé musí vyhodnotit na základě vlastní obchodní strategie před podáním nabídky. Navrhovatel není povinen na výzvu v DNS reagovat, tedy ani podávat nabídku, a tedy toto riziko není nucen nést, pokud dojde k závěru, že z hlediska jeho obchodní strategie se jedná o riziko nepřiměřené. Úřad proto uvedenou podmínku neshledal problematickou. Dané riziko si ostatně dodavatel mohl promítnout do výše nabídkové ceny.

Úřad ve vztahu k tvrzenému riziku poukázal též i na časové hledisko VZ – smlouva měla být uzavřena na striktně ohraničený (a poměrně krátký) časový úsek, což rovněž zásadně snížilo riziko na straně dodavatelů, a Úřad tedy neshledal negativní vliv na hospodářskou soutěž.

Nad rámec uvedeného Úřad ve vztahu k možnosti využití DNS pro uzavření smlouvy vykazující znaky rámcové dohody konstatoval, že možnost využití kombinace těchto dvou typů zvláštních postupů připustil i v rámci jím vydaného metodického materiálu, který je uveřejněn na stránkách Úřadu („Metodické doporučení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pro nákup léčivých přípravků v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek“), jelikož má za to, že daným postupem nedochází k negativním dopadům do soutěže o VZ.

Předseda Úřadu v potvrzujícím rozhodnutí mj. uvedl, že rámcové dohody, jejichž uzavření nepředstavuje zadání VZ ve smyslu § 2 odst. 1 ZZVZ a které toliko vymezují podmínky, za nichž budou následně jednotlivé VZ zadány (např. technické podmínky předmětu plnění, obchodní či jiné smluvní podmínky apod.), lze obecně v DNS uzavírat. Uvedené lze dovodit z absence zákazu uzavírání rámcových dohod v DNS v ZZVZ oproti právní úpravě dle předchozího zákona (ZVZ). Právní základ pro legální postup mimo zadávací řízení přitom představuje už samotný DNS.

Nutno dále dodat, že v daném případě nepředstavovala posuzovaná smlouva typickou rámcovou dohodu, nýbrž se jednalo spíše o realizační smlouvu s odkládací podmínkou. Fakt, že nebyl přesně stanoven objem plnění, který měl být s jistotou poskytnut, ani nebyl stanoven závazek plnění skutečně odebrat, představoval pouze určitý rámcový prvek.

Předseda Úřadu v potvrzujícím rozhodnutí shrnul, že uzavření rámcové smlouvy, případně smlouvy s určitým rámcovým prvkem, v DNS zákon nezakazuje. Fakt, že jde o rámcovou smlouvu, jejíž uzavření se nepovažuje za zadání VZ, sám o sobě neomezuje hospodářskou soutěž o VZ. Při takto zvolené koncepci DNS však musí zadavatel dbát, aby omezení hospodářské soutěže nezpůsobily podmínky obsažené v rámcové smlouvě. Jmenovitě je třeba zmínit dobu, na kterou se rámcová smlouva uzavírá. Ta by měla být přiměřeně dlouhá, spíše tedy kratší, a to z důvodu, aby zůstal zachován charakter DNS, který má být systémem otevřeným a má umožňovat průběžné přistupování nových dodavatelů. Pokud by tedy byla doba trvání rámcové smlouvy nepřiměřeně dlouhá, způsobilo by to faktické uzavření soutěže o VZ novým dodavatelům. To však v šetřeném případě nenastalo. Nadto Úřad doplnil, že plnění poptávané v šetřeném případě se nejevilo v rámci oblasti IT služeb jako výjimečné plnění.

S ohledem na výše uvedené Úřad návrh zamítl, přičemž rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno též rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0356/2022/VZ⁵

- Název VZ: PC_Dell_3070, PC Dell 3070, Pracovní stanice NIS a Pracovní stanice PC NIS
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 79 odst. 5 SŘ; § 95 odst. 1 ZOP; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 2, § 2 odst. 3, § 3, § 6, § 14 odst. 1, § 18 odst. 3, § 19, § 19 odst. 1 ZZVZ; § 1745 OZ
- Klíčová slova: předpokládaná hodnota, režim veřejné zakázky, stanovení předpokládané hodnoty, rozdělení veřejné zakázky, veřejná zakázka malého rozsahu, zadání veřejné zakázky mimo režim zákona
- Prejudikatura: NSS 8 As 66/2011-74, 1 As 49/2012-33, 4 Ads 123/2013-23, 6 Tdo 1314/2003, 3 Tdo 1134/2010, 1 Afs 106/2012-45, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33; KS 62 Af 120/2013-156, 62 Af 123/2013-85

V šetřené věci zahájené Úřadem z moci úřední obviněný v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 realizovanými jako VZMR vystavil dvěma dodavatelům objednávky na dodávky osobních počítačů. Úřad uvedl, že byt v případě těchto veřejných zakázek nedošlo mezi zadavatelem a dodavatelem k uzavření smlouvy, vystavením předmětných objednávek nepochybně došlo k založení závazkového vztahu mezi zadavatelem a objednatelem, neboť z nich jednoznačně vyplýval úmysl zadavatele získat od dodavatele plnění, za něž poskytne dodavateli úplatu. Obviněný tedy v souvislosti s šetřenými veřejnými zakázkami za úplatu získával od dodavatelů jím poptávané plnění, za něž jim zaplatil sjednanou cenu.

Dle Úřadu tak nebylo sporu, že v případě každé z jednotlivých dodávek osobních počítačů na základě objednávek vystavených v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 byly naplněny znaky zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 ZZVZ. Dnem zadání každé jednotlivé veřejné zakázky (nebyla-li uzavřena smlouva) je s odkazem na § 1745 OZ datum vystavení příslušné objednávky, neboť tímto dnem fakticky došlo ze strany obviněného k akceptaci nabídky dodavatele podané v poptávkovém řízení. Z charakteru předmětného plnění (tj. osobních počítačů) bylo přitom zřejmé, že jde o veřejné zakázky na dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 ZZVZ. Obviněný tedy měl s ohledem na § 19 odst. 1 písm. a) ZZVZ při výpočtu předpokládané hodnoty u jednotlivých veřejných zakázek vycházet z celkové ceny, kterou reálně uhradil za dodávky stejného druhu, tj. za dodávky osobních počítačů během 12 měsíců předcházejících datu zadání konkrétní veřejné zakázky.

Ke každé z těchto veřejných zakázek byl obviněný povinen postupovat v souladu s § 2 odst. 3 zákona, tj. zadat ji v zadávacím řízení dle § 3 zákona nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít rámcovou dohodu nebo zavést dynamický nákupní systém a následně zadávat veřejné zakázky v jejich rámci). Toto však obviněný neučinil.

Úřad byl toho názoru, že shora popsáný postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť pořízením osobních počítačů na základě veřejných zakázek č. 1 až 4 zadávaných jako VZMR

⁵ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

(tj. bez provedení zadávacího řízení) obviněný zamezil účasti jiných v úvahu přicházejících dodavatelů. Úřad dodal, že i za situace, kdy obviněný uveřejnil výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele, čímž fakticky mohl oslovit některé potenciální dodavatele poptávaného plnění, nelze tento postup hodnotit jako postup naplňující znaky účinné soutěže v mezích ZZVZ, tedy formalizovaný proces naplňující požadavky dle § 6 ZZVZ. Za situace, kdy obviněný poptávané plnění vymezené veřejnými zakázkami č. 1 až 4, jež naplňovaly znaky nadlimitních veřejných zakázek, nezadal v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení, se tak vyhnul obsáhlejší povinností pro zadání veřejné zakázky dle ZZVZ, čímž narušil hospodářskou soutěž (ať již potenciálně či reálně).

Úřad doplnil, že aplikace ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ je především možná pouze v situaci, kdy dílčí veřejná zakázka je jednotlivou funkční částí „hlavní“ veřejné zakázky, tzn. je zřejmá vzájemná funkční a časová souvislost mezi těmito plněními. Ve zde šetřeném případě však bylo dovozeno, že jednotlivé objednávky vystavené v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 byly samostatnými veřejnými zakázkami pravidelné povahy dle § 19 zákona, a tedy u nich již nelze z podstaty dovodit, že by mohly tvořit s novou veřejnou zakázkou funkční celek.

V šetřené věci Úřad také nepřisvědčil argumentaci obviněného, že nutnost nákupu počítačů byla vyvolána pandemií covid-19. Obviněný předložil Úřadu doklady související s nákupem osobních počítačů, nicméně z nich nebylo možné spolehlivě dovodit, že předmětné počítače byly pořízeny za účelem vybavení covidových oddělení (pouze u 24 z 403 bylo možné dovodit určitou souvislost s opatřeními vztahujícími se k pandemii covid-19), tj. že by potřeba jejich nákupu byla v plném rozsahu vyvolána mimořádnou nepředvídatelnou okolností spočívající v existenci pandemie. Naopak i s přihlédnutím k předchozí praxi obviněného (předchozí dodávky PC sestav) bylo zjevné, že tento pravidelně odebírá shodné či obdobné počítače kontinuálně a šetřené veřejné zakázky nevybočovaly z běžného pořizování výpočetní techniky.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0628/2022/VZ](#)

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0050/2023/VZ](#)

- Název VZ: smlouva o dílo Pořízení technologie PCO 1Box® pro připojování ZDP
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 16 odst. 5, § 31, § 51 odst. 4, § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: veřejná zakázka malého rozsahu, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zákaz plnění smlouvy, veřejná zakázka na dodávky, opakovaná veřejná zakázka, předmět veřejné zakázky, předpokládaná hodnota, stanovení předpokládané hodnoty, režim veřejné zakázky, koncese, pluralita zadavatelů, blokační lhůta, zákaz uzavření smlouvy, mezera v zákoně
- Prejudikatura: KS 31 Af 14/2017-75

Ministerstvo vnitra jako centrální zadavatel zahájilo zadávací řízení za účelem uzavření rámcové dohody, které bylo následně zrušeno. V mezidobí uzavřel zadavatel (ČR – Hasičský záchranný sbor) smlouvu o dílo na technologie PCO 1Box pro připojování zařízení dálkového přenosu. Smlouva o dílo byla uzavřena na základě výjimky dle § 31 ZZVZ platné pro veřejné zakázky malého rozsahu. Navrhovatel podal návrh na zákaz plnění této smlouvy.

Dle navrhovatele předmět plnění, jenž měl být zadán na základě rámcové dohody Ministerstvem vnitra, byl totožný s předmětem plnění smlouvy o dílo uzavřené zadavatelem, a proto měl být dodán dodavatelem vybraným na základě rámcové dohody. Dále dle navrhovatele zadavatel uzavřel smlouvu

o dílo přes zákaz vyplývající z § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ, neboť v zadávacím řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody neuběhla lhůta pro podání žádostí o účast, tudíž nemohlo dojít k uplynutí lhůty podle § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

Ve vztahu k uzavření smlouvy o dílo v době, kdy probíhalo zadávací řízení zahájené za účelem uzavření rámcové dohody, Úřad mj. uvedl, že zadávací řízení zahájené za účelem uzavření rámcové dohody bylo zahájeno Ministerstvem vnitra, nikoliv zadavatelem jakožto osobou z hlediska ZZVZ na Ministerstvu vnitra nezávislou. V případě veřejné zakázky zadané Hasičským záchranným sborem na straně jedné a zadávacího řízení zahájeného za účelem uzavření rámcové dohody Ministerstvem vnitra na straně druhé se tak jednalo o dva různé postupy dvou různých zadavatelů, kdy ani případná totožnost či obdobnost předmětů plnění nezakládala právo či povinnost dodavatele, který byl v příslušném zadávacím řízení vybrán, dodat i předmět plnění poptávaný jiným zadavatelem v jiném zadávacím řízení.

Dle Úřadu nelze směřovat dva různé postupy, kdy jeden z nich (zadávací řízení zahájené za účelem uzavření rámcové dohody) je zadávacím postupem, zatímco druhý (uzavření smlouvy o dílo) jím není, a kdy procesní úkony učiněné v rámci jednoho postupu nedopadají na postup druhý. S ohledem na nemožnost aplikace § 51 odst. 4 ZZVZ na šetřený případ se tak Úřad neztotožnil s tvrzením navrhovatele, že zadavatel při uzavření smlouvy o dílo postupoval v rozporu se ZZVZ v tom smyslu, že smlouvu o dílo uzavřel v době, kdy probíhalo jiné zadávací řízení s totožným či obdobným předmětem plnění. Z logiky věci pak na postup zadavatele nedopadal ani zákaz uzavření smlouvy vyplývající z ustanovení § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ, jak neúspěšně tvrdil navrhovatel.

Navrhovatel dále namítal, že zadavatel uzavřel smlouvu o dílo bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, ačkoliv tak byl povinen učinit, a to z důvodu, že do předpokládané hodnoty veřejné zakázky nezahrnul další poskytovaná plnění. Zadavatel podle navrhovatele záměrně rozdělil veřejnou zakázku na jednotlivé části, aby celková hodnota jednotlivých smluv nepřesáhla hranici stanovenou ZZVZ pro zakázky malého rozsahu, případně, aby se nejednalo o koncesi, a tato nemusela být zadávána v zadávacím řízení podle příslušných ustanovení ZZVZ. Dle Úřadu však předpokládaná hodnota veřejné zakázky zůstala hluboko pod limitem pro veřejné zakázky malého rozsahu, a z tohoto důvodu neměl zadavatel povinnost postupovat v režimu zákona. Úřad dále doplnil, že o koncesi se v daném případě jednat nemohlo, neboť předmětem plnění byly dodávky. O koncesi by se jednalo v případě, kdyby součástí smlouvy o dílo bylo i řešení spolupráce s dodavatelem zajišťujícími dálkový přenos, resp. přenosové cesty. Takové řešení však součástí smlouvy o dílo nebylo.

Předseda Úřadu nad rámec výše uvedeného v potvrzujícím rozhodnutí doplnil, že § 51 odst. 4 ZZVZ obsahuje mezeru představovanou právě veřejnými zakázkami nezadávanými v zadávacích řízeních, ovšem tuto mezeru není Úřad oprávněn doplnit výkladem.

2. Zadávací podmínky

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0084/2021/VZ](#)

[vydáno po zrušujícím [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0082/2021/VZ](#)]

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0188/2021/VZ](#)

- Název VZ: *Smlouva o poskytování Integračních zdrojů v rámci IS VZP ČR*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 36 odst. 3, § 79 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 103 odst. 1 písm. a), § 115 odst. 1 písm. b), § 116 odst. 2, § 116 odst. 3 ZZVZ*
- Klíčová slova: *specifikace předmětu veřejné zakázky, subjektivní kritéria hodnocení, kvalitativní kritéria hodnocení, kritéria kvality, kritéria technické kvalifikace, vzorky, prototyp, zadávací podmínky, metoda vyhodnocení nabídek*
- Prejudikatura: *KS 29 Af 63/2020-213*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, kterým navrhovatel brojil proti požadavku zadavatele, aby každá nabídka povinně obsahovala prototyp aplikace „Cestovní příkazy“, přestože se předmětná aplikace nevztahuje k předmětu plnění veřejné zakázky a její funkcionality nejsou v zadávací dokumentaci popsány dostatečně podrobně tak, aby mohl zadavatel obdržet porovnatelné nabídky. Navrhovatel také namítal, že hodnotící kritérium A2 – „Certifikace členů realizačního týmu“ (dále také jen „hodnotící kritérium A2“) je stanoveno nepřiměřeně, resp. nedovoluje provést řádné hodnocení nabídek, aby se rozsah certifikací mohl relevantně odrazit v hodnocení kvalifikace účastníků zadávacího řízení. Současně dle navrhovatele nebylo rozvržení počtu bodů pro jednotlivé certifikáty pro účely hodnocení odůvodněné a neodráželo míru kvalifikace dodavatele pro danou veřejnou zakázku. Podle navrhovatele byla také kombinace požadovaných znalostí a certifikací pro splnění technické kvalifikace vyplývající ze zadávací dokumentace nepřiměřeně rozsáhlá a neodpovídala složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky. Navrhovateli zejména nebylo zřejmé, z jakého důvodu zadavatel požaduje prokázat znalost technologie Alfresco a příslušné certifikace. Ve vztahu k technologii Alfresco navrhovatel v návrhu podotýká, že zadavatel opomíjí existenci srovnatelných systémů, přičemž upozorňuje na možnosti alternativy pro každou část platformy Alfresco. Nemožnost nahrazení konkrétních odkazů v rámci prokazování technické kvalifikace jinými opensource technologiemi považoval navrhovatel za diskriminační. Ve vztahu k požadavku zadavatele na doložení certifikátů „Elastic Certified Engineer“ nebo „Elastic Certified Analyst“ pro prokázání kvalifikace člena realizačního týmu dodavatele „Specialista Elastic“ pak navrhovatel namítal, že zadavatel odmítá bez relevantního důvodu uznat ekvivalentní certifikát „Elastic Google Cloud Infrastructure: Scaling and Automation“, což navrhovatel považoval za porušení zásady zákazu diskriminace.

V původním prvostupňovém rozhodnutí bylo Úřadem konstatováno, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou přiměřenosti a transparentnosti, když jako podmínku účasti v zadávacím řízení nejasným způsobem stanovil požadavek na předložení prototypu aplikace „Cestovní příkazy“, která neměla být součástí předmětu plnění veřejné zakázky, čímž kladl neúměrné nároky na dodavatele při přípravě nabídky (výrok I.), současně byl nezákonným shledán postup zadavatele, kdy v zadávací dokumentaci nespecifikoval dostatečně konkrétně pravidla pro hodnocení nabídek ve vztahu k dílčímu kritériu hodnocení A1 - „Splnění požadavků na prototyp aplikace, prostředí aplikace, procesy, postupy vzájemné spolupráce“, jelikož zejména u požadavků hodnocených bodovou škálou neuvedl, jaké hodnoty (řešení/procesy) v rámci předloženého prototypu aplikace „Cestovní příkazy“

považuje za vhodnější a vyspělejší, a které tedy následně budou hodnoceny vyšším bodovým ohodnocením, čímž neposkytl dodavatelům zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast v zadávacím řízení (výrok II.).

Předseda Úřadu rozkladem napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Podle předsedy Úřadu se měl Úřad vypořádat s tím, zda dokument předložený navrhovatelem skutečně prokazuje jeho tvrzení a takovou úvahu srozumitelně vyložit. Dále předseda Úřadu shledal, že odůvodnění rozhodnutí neobsahovalo žádné závěry vztahující se k zásadě transparentnosti. Předseda Úřadu konstatoval, že přiměřenost požadavku na předložení vzorku je nutné zkoumat ve vztahu k charakteru nebo předmětu veřejné zakázky, a nikoliv ve vztahu k představám účastníků zadávacího řízení. Podle předsedy Úřadu bylo nutné nejprve jasným a srozumitelným způsobem vymezit, co je skutečně předmětem veřejné zakázky, a teprve následně poměřovat požadavek na předložení prototypu s takto jasně definovaným předmětem veřejné zakázky.

Předseda Úřadu rovněž konstatoval, že ačkoliv lze obecně souhlasit s názorem Úřadu, že metoda přiřazení bodů popsaná zadavatelem byla spíše obecnější a nemusela dodavatelům poskytovat naprosto jednoznačné informace o tom, za co dostanou kolik bodů, nelze i přesto takto zvolený způsob hodnocení obecně považovat za rozporný s § 115 odst. 1 písm. b) zákona.

Úřad vázán právním názorem předsedy Úřadu tedy na základě nového projednání věci rozhodl následovně. Úřadem bylo zjištěno, že zadavatel hodlal na prototypu požadované aplikace sledovat přístup dodavatelů ke konkrétnímu zadání a při porovnání jednotlivých předložených řešení vyhodnotit, do jaké míry jsou dodavatelé schopni splnit jednotlivé požadavky, které dle jeho vyjádření měly být rovněž promítnuty do předmětu plnění. Úřad připustil, že je obecně možné si na vzorovém řešení ověřit schopnosti dodavatele a seznámit se tak se způsobem, stylem, vyspělostí či originalitou jeho práce. Úřad tedy konstatoval, že ačkoliv hodnocený prototyp aplikace „Cestovní příkazy“ neměl být využit v rámci plnění veřejné zakázky, lze přesto předmětné hodnotící kritérium považovat za souladné se zákonem, pokud při vývoji prototypu měly být aplikovány obdobné postupy a procesy jako při vývoji samotného předmětu plnění. Za těchto okolností pak bylo možné považovat předmětný prototyp za vzorek plnění ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) zákona.

Úřad v této souvislosti také upozornil, že předmět plnění není (a s ohledem na specifika projednávané věci ani nemohl být) stanoven konkrétněji, neboť konkrétní části plnění měly být realizovány až po konzultacích mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem v návaznosti na požadavky formulované zadavatelem. S ohledem na uvedené je pro posouzení skutečnosti, zda zvolené hodnotící kritérium souvisí s předmětem veřejné zakázky, zcela postačující fakt, že postupy, procesy či technologie využití při vývoji prototypové aplikace předložené v nabídce mohou být následně využity při samotném plnění veřejné zakázky.

K navrhovatelem napadanému vymezení způsobu hodnocení hodnotícího kritéria A1 - „Splnění požadavků na prototyp aplikace, prostředí aplikace, procesy, postupy vzájemné spolupráce“, Úřad konstatoval, že v rámci jednotlivých kritérií i podkritérií hodnocení zadavatel podrobně popsal, co bude hodnotit, a vymezil, jaké vlastnosti budou mít vliv na hodnocení. Zadavatel také popsal metodu přidělení bodového hodnocení. Možný prvek nejistoty byl zadávacími podmínkami natolik omezen, že hodnotící komisi při hodnocení nabídek ponechával toliko zákonem aprobovaný prostor pro uvážení, aniž by vzbuzoval pochybnosti o možnosti svévole při hodnocení. Zadavatel tak dle Úřadu vyvinul dostatečné úsilí k objektivizaci svých hodnotících kritérií. Tam, kde mohl, snažil se o co nejpodrobnější popis nastavených hodnotících kritérií. Tam, kde to z podstaty věci možné nebylo, uvedl alespoň východiska, ze kterých bude při hodnocení vycházet. Zadavatel tedy nastavil navrhovatelem napadená hodnotící kritéria v souladu se zákonem.

Úřad dále konstatoval, že formulací navrhovatelem napadaného kritéria A2 usiloval zadavatel toliko o získání dodavatele, který by disponoval personálním zázemím se zkušenými, schopnými a odborně zdatnými členy realizačního týmu s kompetencemi, které považoval za přínosné pro náležitě (kvalitní) plnění veřejné zakázky. Předmětné kritérium bylo dle Úřadu stanoveno transparentním, korektním a právně předvídatelným způsobem, platilo stejně pro všechny dodavatele a jeho naplnění bylo jednoznačně ověřitelné.

Přezkoumávaný skutkový stav tak vykazoval značné odlišnosti od situace, kdy by zadavatel nastavil podmínky kvalifikace přísně, a tím omezil hospodářskou soutěž. V šetřeném případě však zadavatel neomezil možnost dodavatelů účastnit se zadávacího řízení, nýbrž pouze zvýhodnil ty, kteří disponovali vysokým počtem věcně relevantních certifikátů, a to za účelem získání kvalitního dodavatele. V daném případě tedy nelze hovořit o bezdůvodném zvýhodnění některých dodavatelů, neboť zadavatel svůj požadavek odůvodnil objektivní potřebou zajistit co možná nejkvalitnější plnění. Úřad uzavřel, že stav, kdy členové realizačního týmu některého z účastníků zadávacího řízení nedisponují všemi certifikáty stanovenými zadavatelem pro účely hodnocení kritéria A2, nelze hodnotit jako diskriminaci daného účastníka, nýbrž za daných skutkových okolností pouze jako jeho komparativní nevýhodu. Úřad tedy zamítl návrh navrhovatele, aby zrušil předmětné zadávací řízení.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0162/2021/VZ](#)

- Název VZ: *Rybářský informační systém*
- Výrok rozhodnutí: *§ 79 odst. 2 písm. b), § 116 odst. 1, § 245 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 5, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 79 odst. 2 písm. b), § 116 odst. 1, § 116 odst. 2 písm. e), § 245 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *ekonomická výhodnost nabídek, kritéria kvality, rozhodnutí o námitkách, odůvodnění rozhodnutí o námitkách, vyřízení námitek, zkušenost osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky, hodnocení kritérií technické kvalifikace*
- Prejudikatura: *NSS 5 As 227/2021-102*

Ústřední otázkou předmětného správního řízení bylo, zda byl zadavatel oprávněn stanovit předchozí zkušenosti dodavatele s realizací určitých typů plnění jako kritérium kvality dle § 116 odst. 1 ZZVZ. Z ustanovení § 116 odst. 1 ZZVZ vyplývá, že zadavatel je při hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky na základě kvality povinen zohledňovat výlučně kritéria, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky. Přestože je spektrum možných kritérií kvality poměrně široké, je nezbytné, aby zadavatelem stanovená kritéria kvality se vždy vztahovala k předmětu konkrétní veřejné zakázky. Souvislost, resp. provázanost kritéria kvality s předmětem plnění je stěžejní podmínkou pro využitelnost konkrétního kritéria kvality při hodnocení nabídek, neboť jedině tak se efekt daného kritéria může skutečně projevit při realizaci veřejné zakázky.

V šetřeném případě zadavatel stanovil jako jedno z kritérií hodnocení nabídek kritérium předchozích zkušeností dodavatele s realizací plnění s obdobným předmětem, jako byl předmět přezkoumávané veřejné zakázky. Dle zadávacích podmínek mělo být hodnoceno až deset referenčních zakázek o finančním objemu každé alespoň ve výši 100 tisíc korun bez DPH, přičemž hodnoceny měly být pouze referenční zakázky, které dodavatel uvedl nad rámec minimálních požadavků zadavatele na technickou kvalifikaci [seznam významných dodávek dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ].

Úřad dospěl k závěru, že výše uvedeným způsobem formulované kritérium hodnocení zohledňovalo toliko obecnou zkušenost dodavatele jako takového, nikoliv individuální zkušenosti a erudici

jednotlivých osob, např. zaměstnanců dodavatele. Za daného skutkového stavu, kdy předmětná veřejná zakázka byla zadávána v otevřeném řízení, nebylo dle Úřadu možné hovořit o tom, že by se požadované kritérium vztahovalo k předmětu veřejné zakázky. Obecná zkušenost dodavatele s realizací určitého typu veřejných zakázek nemá ve vztahu ke kvalitě nabízeného plnění výpovědní hodnotu a nemůže tedy sloužit jako kritérium pro hodnocení nabídek. Pokud zadavatel zamýšlel zohlednit zkušenosti dodavatelů, mohl za tímto účelem využít kritérium kvality definované v § 116 odst. 2 písm. e) ZZVZ, tj. zohlednit zkušenosti získané např. konkrétním týmem zaměstnanců dodavatele a ve vztahu k tomuto týmu prostřednictvím závazného návrhu smlouvy zajistit, že se na plnění veřejné zakázky bude skutečně podílet.⁶

Vzhledem k tomu, že zadavatelem stanovené kritérium hodnocení nemělo bezprostřední vazbu na předmět veřejné zakázky a nevyjadřovalo kvalitativní, environmentální ani sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky, uložil Úřad zadavateli nápravné opatření spočívající ve zrušení části zadávacího řízení, v rámci které bylo předmětné kritérium stanoveno.

Další část správního řízení se týkala způsobu vypořádání námitek dodavatele zadavatelem v rozhodnutí o námitkách. Jelikož Úřad dospěl k závěru, že zadavatel nevypořádal veškerou argumentaci navrhovatele, když na část jeho námitek reagoval toliko obecnými, povšechnými tvrzeními, rozhodnutí zadavatele o námitkách zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0221/2021/VZ

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0175/2021/VZ \(žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2023, č. j. 62 Af 6/2022-62\)](#)

- Název VZ: *Zvýšení kybernetické bezpečnosti Klaudiánovy nemocnice - operační systém - opakovaná*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 79 odst. 5 SŘ; § 95 odst. 1 ZOP; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 2, § 35, § 36 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *předmět veřejné zakázky, vymezení předmětu veřejné zakázky, rozdělení veřejné zakázky, veřejné zakázky rozdělené na části, zásada zákazu diskriminace, skrytá diskriminace*
- Prejudikatura: *NSS 9 Afs 30/2010-182, 2 Afs 59/2010-183, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33; KS 62 Af 7/2010-135, 30 Af 37/2020-720, 62 Af 46/2011-78*

Správní řízení bylo zahájeno pro podezření ze spáchání přestupku při stanovení zadávacích podmínek. Zadavatel se měl přestupku dopustit tím, že předmět veřejné zakázky vymezil natolik široce, že v důsledku toho mohlo dojít k věcně neodpodstatněnému omezení okruhu potenciálních dodavatelů, a tedy k neodůvodněnému omezení hospodářské soutěže.

⁶ Nezbytnou podmínkou aplikace uvedeného kritéria kvality je, že zkušenosti uvedených osob mají na úroveň plnění významný dopad.

Předmětem veřejné zakázky bylo jednak poskytnutí 800 kusů licencí Windows 10 Professional (trvalá licence Windows Pro Dev UpLic v rámci multilicenčního programu Microsoft Product and Service Agreement; „MPSA“) a dále rovněž poskytování doplňkových služeb spojených s užíváním software.⁷

Úřad úvodem svého rozhodnutí konstatoval, že zadavatel je při vymezení předmětu veřejné zakázky vázán zásadami uvedenými v ustanovení § 6 zákona, mj. tedy i zásadou zákazu diskriminace. O diskriminaci se přitom nejedná výlučně pouze v situacích, kdy zadavatel bez věcného opodstatnění zachází s dodavatelem rozdílným způsobem, ale za určitých okolností může k diskriminaci docházet i v případech, kdy je postup zadavatele vůči všem dodatelům formálně jednotný (tzv. „skrytá diskriminace“ – vizte např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 9 Afs 30/2010–182).

Při posuzování, zda prostřednictvím vymezení předmětu veřejné zakázky nedochází ke skryté diskriminaci dodavatelů, je třeba pečlivě zkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V prvé řadě je nezbytné zabývat se dopadem zvoleného vymezení předmětu veřejné zakázky na konkurenční prostředí a přezkoumat důvody, které zadavatele k danému vymezení vedly (zejména technické a ekonomické). Zjištění skutečnosti je následně nezbytné posoudit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.

Obecně lze uvést, že zadavatel má povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části za splnění následujících předpokladů:

- 1) předmět veřejné zakázky je vymezen natolik široce (byť se stále jedná o jednu veřejnou zakázku), že ho může dodávat pouze omezený počet dodavatelů, zatímco jeho jednotlivé části by bylo schopno dodat dodavatelů více a
- 2) plnění není nutno z technických a ekonomických důvodů poptávat jako plnění jediné (společné).

Rozdělení veřejné zakázky na části tedy přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části nebude vhodné zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují.⁸

Úřad v rámci správního řízení oslovil společnost Microsoft, aby mu poskytla vyjádření týkající se charakteru plnění, která tvořila předmět přezkoumávané veřejné zakázky. Z vyjádření společnosti Microsoft vyplynulo, že poskytování software na základě smlouvy MPSA je unikátní a nelze jej zcela zaměnit s jinými licenčními programy, byť některé licenční programy se mohou částečně prolínat. Doplňkové služby tak, jak je specifikoval zadavatel, nejsou součástí smlouvy MPSA, a pokud jsou poskytovány, dodavatel tak činí nad rámec smlouvy MPSA.

Šetřením na trhu Úřad dále zjistil, že na relevantním trhu existuje skupina dodavatelů, která je schopna plnit předmět veřejné zakázky v celé jeho šíři, současně však existují i skupiny dodavatelů, které jsou způsobilé poskytnout buď pouze licenci MPSA, nebo zadavatelem poptávané doplňkové služby (tato druhá skupina dodavatelů je rozsáhlá). Pokud by přitom zadavatel v zadávacích podmínkách umožnil dodavatelům podávat nabídky pouze na část veřejné zakázky, byla by soutěž o veřejnou zakázku nepochybně otevřena širšímu okruhu dodavatelů. Za nepodstatný přitom označil Úřad argument, že z pohledu zadavatele je snazší komunikovat v rámci realizace smlouvy toliko s jedním dodavatelem než

⁷ Tyto doplňkové služby měly spočívat v licenční podpoře produktů Software Asset Management, poskytování poradenství v oblasti nejvhodnějšího modelu licencování v rámci Volume Licensing programů, konzultačních a poradenských služeb souvisejících s uplatněním produktů v prostředí zadavatele a poskytování migračních a konfiguračních služeb.

⁸ Vizte rovněž rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2010, sp. zn. 62 Af 7/2010.

s dodavateli dvěma a rovněž také argument, že trh v této oblasti je nepřehledný a zadavateli obtížně srozumitelný. Zadavateli dle Úřadu nic nebránilo v tom, aby před zahájením zadávacího řízení provedl šetření trhu a jeho výsledkům následně podobu zadávacího řízení přizpůsobil.

Co se týká potřeby zadavatele, aby fungování IT provozu bylo bezproblémové, uvedl k tomu Úřad, že zadavatelem takto formulovanou potřebu je sice nutno považovat za legitimní, ZZVZ mu však umožňuje ji uspokojit prostřednictvím adekvátního nastavení požadavků na kvalifikaci dodavatelů, což se v daném případě jeví jako plně postačující.

Za čistě spekulativní pak Úřad označil argument zadavatele, že pokud by každou část plnění poskytoval jiný dodavatel, byla by výsledná cena vyšší. Zadavatel by se rozdělením veřejné zakázky na části o nabídky dodavatelů schopných splnit celý předmět veřejné zakázky nepřipravil, přičemž pokud by byly nabídky dodavatelů nezpůsobilých splnit obě části veřejné zakázky současně cenově nevýhodné, neumístily by se první v pořadí.

Co se dále týká námitky zadavatele, že se jednalo o zakázku související s provozem nemocničního informačního systému, kdy každý přístup třetí osoby představuje bezpečnostní riziko, uvedl Úřad, že uvedené bezpečnostní riziko lze minimalizovat jinými prostředky, než je omezení hospodářské soutěže, přičemž poukázal na fakt, že zadavatel umožnil plnit zakázku prostřednictvím subdodavatele. Z hlediska posuzování bezpečnostního rizika přitom dle Úřadu lze mezi plnění veřejné zakázky dvěma dodavateli a připuštění plnění zakázky subdodavatelem dát rovnítko.

Vzhledem k výše uvedenému Úřad shledal, že zadavatel při stanovení zadávacích podmínek postupoval v rozporu se zákonem, a tím se dopustil přestupku, za což mu byla uložena pokuta.

Uvedené rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu, který se ztotožnil se závěry Úřadu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0226/2021/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0180/2021/VZ](#)

- *Název VZ: Výkon činnosti správce stavby při přípravě a realizaci akce „Rámcová dohoda - Nákup SW licencí navigace pro platformu Android včetně technické podpory a konzultačních a konfiguračních prací“*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 36 odst. 1, § 89 odst. 5, § 89 odst. 6 ZZVZ*
- *Klíčová slova: odkazy na výrobky, omezení hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů, technické podmínky, zadávací podmínky, stanovení technických podmínek, přiměřenost zadávacích podmínek, zdůvodnění zadávacích podmínek*
- *Prejudikatura: NSS 9 Afs 30/2010-182; KS 31 Af 14/2014-48, 62 Ca 51/2007-134*

Správní řízení bylo zahájeno na návrh směřující proti zadávacím podmínkám, v rámci kterých zadavatel dle navrhovatele nezákonně stanovil, že požaduje dodání pouze určité konkrétní značky navigačních dat a zároveň vyloučil použití nástroje „OpenStreetMap“.

Co se týká uvádění odkazu na konkrétní výrobky v zadávacích, potažmo v technických podmínkách, je toto zadavatelům obecně zapovězeno, z uvedeného pravidla však existují dvě výjimky.

Podle § 89 odst. 5 ZZVZ lze odkaz na konkrétní výrobek použít, pokud je to odůvodněno předmětem veřejné zakázky.

Podle § 89 odst. 6 ZZVZ pak lze odkaz na konkrétní výrobek použít také v situacích, kdy stanovení technických podmínek, tj. stanovení požadavků na vlastnosti předmětu plnění, nemůže být dostatečně přesné nebo srozumitelné. U každého takového odkazu je zadavatel povinen připustit předkládání rovnocenných řešení.

Předmětem veřejné zakázky bylo mj. pořízení licencí navigace pro koncová zařízení s OS Android. V technických podmínkách zadavatel uvedl, že „*součástí dodávky navigační aplikace musí být i navigační data (mapy) od renomovaného komerčního poskytovatele (TomTom, Google, Here nebo Ceda).*“

Skutečnost, že v technických podmínkách byli vyjmenováni konkrétní poskytovatelé mapových podkladů, odůvodnil zadavatel tím, že dle jeho názoru nešlo obecným způsobem požadavky na vlastnosti navigačních dat dostatečně specifikovat. Navrhovatel byl však opačného názoru a tvrdil, že obecná specifikace byla možná.

V rámci posuzování zákonnosti postupu zadavatele se Úřad obrátil na nezávislé odborné instituce a požádal je o vyjádření, zda existují popsitelné technické parametry, pomocí nichž by bylo možno vymezit požadavky zadavatele na navigační data (mapové podklady), aby dosahovaly kvalitativního standardu odpovídajícímu např. komerčním produktům TomTom, Here, Google nebo CEDA.

Z odborných vyjádření MENDELU a Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního vyplynulo, že požadavky na navigační data lze charakterizovat výčtem objektů databáze (včetně jejich atributů), přesností jejich polohového nebo prostorového určení a požadavkem na jejich aktuálnost, polohová data však budou vždy proměnlivá v čase. Zároveň bylo zdůrazněno, že soupis požadavků by byl poměrně obsáhlý a bylo by obtížné jej vůbec vyhotovit.

Úřad konstatoval, že při stanovení zadávacích podmínek nelze akceptovat libovůli na straně zadavatele, vždy je však nutno hledat za požadavkem zadavatele relevantní důvody, které jej k jeho nastavení vedly. Platí přitom, že zdůvodnění nastavené podmínky má být přiměřené její složitosti, specifičnosti či přísnosti, tedy nelze nutit zadavatele, aby každou stanovenou podmínku zadávací dokumentace vyčerpávajícím způsobem obhajoval, a klást na něj v tomto směru přehnané požadavky. Zdůvodnění zadávací podmínky musí být nicméně natolik přesvědčivé, aby s ohledem na její charakter bylo možno konstatovat, že případné omezení hospodářské soutěže je věcně opodstatněné. Lze shrnout, že konkrétní podoba zadávacích podmínek musí ve všech aspektech odrážet potřebu zadavatele, musí být této potřebě přiměřená a být danou potřebou odůvodněná.

Vzhledem ke skutkovému zjištění, že vymezení obecných požadavků na navigační data by bylo v daném případě mimořádně obtížné, dospěl Úřad k závěru, že podmínky pro použití odkazu na konkrétní produkty dle § 89 odst. 6 ZZVZ byly v daném případě naplněny.

V návaznosti na výše uvedené odmítl Úřad rovněž argument navrhovatele, že navrhovatelem nabízené řešení (data „openstreetmap“) bylo rovnocenné zadavatelem specifikovanému řešení v technických podmínkách. Ve správním řízení bylo prokázáno, že produkt „openstreetmap“ je tvořen živelně amatérskými uživateli, přičemž není garantována jeho kvalita a ani náležitá aktualizace. Vzhledem k této skutečnosti nelze o rovnocennosti produktu hovořit.

Úřad návrh navrhovatele zamítl, přičemž uvedené rozhodnutí bylo následně v navazujícím řízení potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

Nad rámec skutečností uvedených v prvostupňovém rozhodnutí předseda Úřadu k rozkladové námitce navrhovatele, že jsou doložitelné veřejné zakázky, v rámci nichž zadavatelé v minulosti stanovili technické požadavky na navigační data bez odkazu na konkrétní značky, konstatoval, že samotná skutečnost, že existuje určitá zadavatelská praxe, neznamena, že daná praxe je správná či z pohledu zákona nezbytná. Předseda Úřadu rovněž zdůraznil, že není rozhodné, že požadavky na navigační data bylo možno stanovit obecně, rozhodující tu byly rozsah, složitost a úskalí uvedeného postupu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0410/2021/VZ](#)

- *Název VZ: Vytvoření eHealth platformy pro komunikaci, výměnu a sdílení informací mezi poskytovateli zdravotních služeb v nemocnicích Zlínského kraje, pacienti a informačními systémy⁹*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 3 ZZVZ*
- *Klíčová slova: jednoznačnost zadávacích podmínek, předmět plnění, předmět veřejné zakázky, újma, zadávací podmínky, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace*
- *Prejudikatura: NSS 7 As 7/2016-44, 9 Afs 87/2008-81; KS 30 Af 81/2013-77, 31 Af 3/2015-29, 62 Af 76/2018-226, 31 Af 54/2012-443*

V podaném návrhu navrhovatel napadal zadávací podmínky.

Zadavatel (nemocnice) prováděl zadávací řízení na svůj účet a dále v postavení centrálního zadavatele podle § 9 odst. 1 písm. b) ZZVZ na účet dalších dvou nemocnic. Dle navrhovatele technické požadavky na poptávaný nemocniční informační systém (dále jen „NIS“) vytvářely překážky hospodářské soutěže a zvýhodňovaly některé z účastníků zadávacího řízení. Dle názoru navrhovatele byly požadavky kladené na architekturu informační platformy (dále jen „IP“) bezúčelné, nepřínosné a činily zadávací řízení neférové a diskriminační. Totožného výsledku, ke kterému veřejná zakázka směřovala, bylo dle navrhovatele možné dosáhnout pomocí řady technických řešení.

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování (tj. navržení, implementace, integrace a customizace) komunikační a integrační platformy a poskytování souvisejících služeb podpory a rozvoje.

Zadavatel stanovil, že požaduje dodání a realizaci jednotného řešení a jeho implementaci do tří technicky a provozně samostatných informačních systémů v každé z nemocnic, realizovaných na technické infrastruktuře každé nemocnice. Všechny tři nemocnice měly disponovat samostatnou integrační platformou, jež měla umožňovat autonomní práci i bez komunikace s dalšími nemocnicemi a externími partnery.

Dle Úřadu zadavatel jednoznačně stanovil, že požaduje dodat jednotné řešení, které bude implementováno do tří technicky a provozně samostatných informačních systémů, a pro každou nemocnici požaduje samostatnou IP, jež umožní nezávislou práci i bez komunikace s dalšími nemocnicemi a externími partnery. Úřad uvedl, že je to právě zadavatel, kdo prostřednictvím zadávacích podmínek reaguje na svoji potřebu. Požadavky zadavatele nelze interpretovat v tom smyslu, že zadavatel pro svoji „osobní“ potřebu poptává tři informační systémy, jelikož zadavatel v předmětném zadávacím řízení figuroval v pozici centrálního zadavatele, který poptává informační systém pro sebe a pro další dvě nemocnice v daném kraji. Z předložených listinných dokumentů vyplynulo, že každá z nemocnic funguje samostatně a tomu má také uzpůsobené nastavení interních

⁹ Stejně veřejné zakázky se týká také rozhodnutí Úřadu vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. [S0459/2021](#); rozhodnutí je rovněž součástí tohoto sborníku.

procesů. Nemocnice jsou provozovány nezávisle na sobě, a to jak po ekonomické, administrativní, tak i „odborné“ stránce. Jednotlivé nemocnice nespolupracují natolik intenzivně, aby bylo důvodné sdílet jeden informační systém nebo jeho dílčí komponentu.

Dle Úřadu zadavatel srozumitelně a racionálně odůvodnil, proč požadoval samostatný NIS a IP pro každou z nemocnic; daný požadavek tedy nebylo možno považovat za bezúčelný či diskriminační. Na tomto závěru přitom nezměnila nic ani skutečnost, že cílem veřejné zakázky byla mj. integrace nemocničních systémů a že všechny systémy měly odpovídat společné strategii rozvoje nemocnic.

Úřad tedy dospěl k závěru, že zadávací podmínky nebyly stanoveny v rozporu s ustanovením § 36 odst. 1 ZZVZ. Úřad dodal, že je na každém dodavateli, zda akceptuje zadavatelem stanovené zadávací podmínky a bude se účastnit zadávacího řízení či nikoliv. Skutečnost, že má některý dodavatel odlišnou představu o možném technickém řešení, nelze přičítat k tíži zadavatele a automaticky v tom spatřovat formu skryté diskriminace. Úřad uzavřel, že ani základní zásady zadávacího řízení nelze vykládat způsobem, že v rámci plnění předmětu veřejné zakázky musí být dosažen naprosto vyvážený vztah mezi zadavatelem a dodavatelem. Pokud zadavatel takového zcela vyváženého vztahu docílí, nepochybně to může vést k širšímu zájmu o veřejnou zakázku. Na druhé straně ale nelze odhlížet od skutečnosti, že oprávněné zájmy zadavatele mnohdy takovému řešení brání, resp. nelze trvat na tom, aby zadavatel jako tvůrce zadávacích podmínek upozadil své potřeby pouze s ohledem na zájmy dodavatelů.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0459/2021/VZ](#)

[vydáno po zrušujícím [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0015/2022/VZ](#)]

- *Název VZ: Vytvoření eHealth platformy pro komunikaci, výměnu a sdílení informací mezi poskytovateli zdravotních služeb v nemocnicích Zlínského kraje, pacienti a informačními systémy¹⁰*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 78 odst. 1, § 78 odst. 2, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 115 odst. 1 ZZVZ*
- *Klíčová slova: aktivní legitimace, doba plnění veřejné zakázky, termín plnění, omezení hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů, přiměřenost požadavků na ekonomickou kvalifikaci, přiměřenost požadavků na technickou kvalifikaci, technická kvalifikace, újma, vymezení minimální úrovně požadavků na kvalifikaci, vymezení předmětu veřejné zakázky, ekonomická kvalifikace, zásada zákazu diskriminace, zásada přiměřenosti, zásada rovného zacházení, rozdělení veřejné zakázky na části, kritéria hodnocení, váha kritérií hodnocení*
- *Prejudikatura: NSS 5 As 74/2019-39; KS 62 Af 57/2011-96, 62 Af 76/2018-226*

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování (tj. navržení, implementace, integrace a customizace) komunikační a integrační platformy a poskytování souvisejících služeb podpory a rozvoje.

Zadavatelem veřejné zakázky byla Uherskohradištská nemocnice a.s., jež vystupovala v pozici centrálního zadavatele dle § 9 odst. 1 písm. b) ZZVZ a plnění obstarávala jednak pro sebe a jednak pro Kroměřížskou nemocnici a.s. a Vsetínskou nemocnici a.s.

¹⁰ Stejně veřejné zakázky se týká také rozhodnutí Úřadu vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0410/2021; rozhodnutí je rovněž součástí tohoto sborníku.

Deklarovaným cílem veřejné zakázky byla inovace a integrace prostředí informačních systémů tří uvedených nemocnic. Předmět veřejné zakázky pak v obecné rovině tvořila za prvé integrační datová a aplikační platforma (dále „IP“) a za druhé Nemocniční informační systém (dále „NIS“). Zadavatel požadoval dodání a realizaci jednotného řešení a jeho implementaci do tří technicky a provozně samostatných informačních systémů v jednotlivých nemocnicích, realizovaných na technické infrastruktuře každé z nemocnic.

Navrhovatel brojil proti nastavení zadávacích podmínek.

Úřad při prvním projednání věci provedl průzkum trhu, v jehož rámci oslovil dodavatele specializující se na oblast IT služeb v oblasti zdravotnictví. Úřad ve svém prvním rozhodnutí dospěl k závěru, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ, když předmět veřejné zakázky vymezil natolik široce, že došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže. Dle Úřadu postupoval zadavatel také v rozporu se zásadou přiměřenosti, když termín plnění veřejné zakázky neodpovídal rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Předseda Úřadu nicméně v řízení o rozkladu rozhodnutí Úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry Úřadu v otázce aktivní legitimace navrhovatele, ovšem nikoli se závěry týkajícími se spojení plnění do jedné veřejné zakázky a se závěry týkajícími se nepřiměřenosti termínu realizace veřejné zakázky.

V navazujícím prvostupňovém rozhodnutí se Úřad nejprve opětovně vypořádal s otázkou aktivní legitimace navrhovatele, jelikož dle zadavatele nebyl navrhovatel schopen splnit předmět plnění v celém rozsahu ani nedisponoval produktem, který by naplnil potřeby zadavatele. Úřad ve shodě se závěrem předsedy Úřadu přesto aktivní legitimaci navrhovatele shledal.

Navrhovatel v návrhu namítal, že zadavatel nedodržel zásadu zákazu diskriminace a omezil okruh potenciálních dodavatelů tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, ačkoliv to povaha předmětu veřejné zakázky připouštěla. V této souvislosti navrhovatel poukazoval mj. na to, že zadavatel mohl předmět veřejné zakázky rozdělit na tři samostatná plnění, a to integrační datovou a aplikační platformu, nemocniční informační systém a řešení pro telemetrii.

Úřad na základě skutečností zjištěných prostřednictvím průzkumu trhu konstatoval, že v poslední době jsou vypisována zadávací řízení, ve kterých je poptáván NIS s IP v rámci jedné veřejné zakázky, ale stejně tak jsou tyto komponenty poptávány i v samostatných zadávacích řízeních.

Předpoklad domluvy dodavatelů na vytvoření společenství nebo poddodavatelského vztahu je dle předsedy Úřadu obecně problematický, v posuzovaném případě je však možno jej vzhledem k poměrům panujícím na relevantním trhu považovat za oprávněný. Předseda Úřadu na základě skutkových zjištění shledal, že plnění, jež byla předmětem veřejné zakázky, jsou na relevantním trhu standardně poskytována množinou několika společně zavázaných dodavatelů. Relevantní trh je tedy v současnosti nastaven tak, že spolu dodavatelé běžně kooperují a dohromady poskytují celistvé a funkčně propojené plnění.

Legitimnost zvoleného postupu byla v šetřeném případě umocněna také odpovědností zadavatele za funkčnost plnění jako systémového celku. Ačkoliv Úřad v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že obavy zadavatele, že by musel zastávat roli nechtěného systémového integrátora, nelze upřednostňovat na úkor základních zásad zadávání veřejných zakázek, dle názoru předsedy Úřadu je nutno předmětný požadavek zadavatele považovat za oprávněný, neboť plnění veřejné zakázky sice nejsou provázána natolik úzce, aby bylo možno pouze touto souvislostí odůvodnit jejich společnou poptávku, současně však nelze popřít, že obě části plnění spolu mají na velmi specifické bázi spolupracovat a vzájemná kooperace jejich dodavatelů je pro splnění zadavatelem sledovaného účelu zcela zásadní. Uvedené platí tím spíše, že samotné vybudování systémů, vzhledem k ponechání jisté

míry volnosti ze strany zadavatele (architektonická neutralita), vnáší další požadavky na spolupráci dodavatelů. Snaha zadavatele, aby nebyl nucen sám či prostřednictvím třetí osoby vykonávat funkci integrátora a mediátora, byla tedy v šetřeném případě dle Úřadu důvodná a oprávněná. Při posuzování dané otázky přihlédl Úřad ke skutečnosti, že realizace veřejné zakázky měla probíhat v nemocničním prostředí, ve kterém je nezbytné vyloučit rizika možného selhání systému v maximální možné míře a také minimalizovat náklady na nápravu nežádoucích situací.

Navrhovatel ve svém návrhu dále poukazoval na nepřiměřenost kritéria ekonomické kvalifikace, konkrétně požadavku zadavatele na celkový obrat dodavatele za tři bezprostředně předcházející uzavřená účetní období, který musel dosahovat min. výše 60 milionů korun v každém z těchto účetních období. Navrhovatel v této souvislosti konstatoval, že předimenzovanost kritéria ekonomické kvalifikace úzce souvisí s nerozdělením zakázky na části. Dle Úřadu však zadavatel nepostupoval při stanovení minimální výše obrátového kritéria ve vztahu k předmětu veřejné zakázky excesivně a v tomto ohledu je nutno považovat postup zadavatele za souladný se zákonem.

Navrhovatel dále namítal nepřiměřenost kritérií technické kvalifikace, konkrétně požadavků na členy realizačního týmu a jejich zkušenosti, přičemž svoji argumentaci opět rozvíjel zejména ve smyslu, že tato nepřiměřenost úzce souvisí s nerozdělením veřejné zakázky na části. Navrhovatel v této souvislosti také uvedl, že na trhu existuje minimum osob schopných splnit kritérium minimálně pěti let praxe za období posledních osmi let před zahájením zadávacího řízení v oblasti zavádění informačních systémů, neboť v posledních letech se vypisovalo a realizovalo minimum veřejných zakázek na dodávku a implementaci NIS. Zadavatel požadoval po dodavatelích sestavit realizační tým devíti osob, přičemž vymezil minimální požadovanou zkušenost těchto osob. Zadavatel rovněž požadoval, aby každá pozice byla obsazena jiným členem týmu. Úřad neshledal, že by zadavatel stanovil kritéria technické kvalifikace v rozporu se zákonem.

Navrhovatel považoval za diskriminační rovněž požadavek zadavatele na umožnění práce všech systémů, jsou-li řešeny jako webové aplikace, v aktuálně podporovaných prohlížečích jak na platformě MS Windows, tak na platformě Linux. Podle navrhovatele je v dnešní době poměrně neobvyklé provozovat koncové klientské stanice na OS LINUX. Dle navrhovatele došlo ke zvýhodnění dodavatelů WEB aplikací. Navrhovatel dále brojil proti požadavku na časově neomezenou licenci IP. Ani tyto požadavky nepovažoval Úřad za diskriminační.

Navrhovatel v návrhu dále namítal nepřiměřenost lhůty pro plnění veřejné zakázky. Termín dle navrhovatele reálně znamenal, že uchazeč měl mít na dodávku maximálně sedm měsíců, přičemž za takto krátkou dobu nebylo dle navrhovatele možno předmět plnění realizovat.

Podle předsedy Úřadu byly zadávací podmínky formulovány jednoznačně a dodavatelé věděli, že termín plnění činí dvacet měsíců, přičemž měli být současně připraveni na variantu, že dojde ke zkrácení této lhůty. Transparentní mechanismus stanovený v zadávacích podmínkách jednoznačně určil, že pokud dojde k prodloužení lhůty dotačním orgánem, bude platit lhůta do dvacet měsíců od účinnosti smlouvy. Pokud by ke schválení prodloužení nedošlo, měli dodavatelé možnost prohlásit, že v kratším termínu nejsou schopni zakázku realizovat, přičemž by nepřišli o složenou jistotu.

Přestože Úřad ve zrušeném prvostupňovém rozhodnutí vyslovil pochybnost v tom směru, zda zadavatel zahájil předmětné zadávací řízení s dostatečným časovým předstihem, aby byl schopen dodržet termíny stanovené poskytovatelem dotace, aniž by přitom narušil soutěžní prostředí, předseda Úřadu, jehož názorem byl následně Úřad vázán, byl přesvědčen, že časový předstih dostatečný byl. Tento názor založil předseda Úřadu na výše zmíněných specifických zadávacích řízeních a rovněž i specifických zakázek hrazených prostřednictvím dotačních programů. Stěžejním faktorem byl pak rovněž zadavatelem zvolený transparentní mechanismus „akcelerace“ lhůty plnění, který svou

podstatou představoval výhradu zrušení zadávacího řízení a jeho případného provedení v souladu se zákonem. Podstatným aspektem byla také skutečnost, že při neschopnosti dodavatele poskytnout plnění v kratším termínu měla být dodavateli vrácena složená jistota.

Navrhovatel dále namítal netransparentnost hodnotících kritérií, přičemž zejména zmiňoval, že zadavatel požadoval v rámci kritérií technické kvalifikace devět členů realizačního týmu, ačkoliv hodnotil zkušenosti pouze tří z nich. Zadavatel dle navrhovatele zcela nepochopitelně nehodnotil zkušenosti specialisty pro oblast integrace a zavádění ESB, který by měl být klíčovou osobou pro celou veřejnou zakázku. V hodnocení dle navrhovatele chybělo bodování kvality a funkcionalit nabízeného řešení. Navrhovatel následně uváděl, že ani samotné bodové hodnocení nebylo transparentní, neboť dle názoru navrhovatele měl získat vyšší hodnocení hlavní architekt řešení NIS, který působil přímo jako architekt informačního systému v projektu spočívajícím v implementaci NIS, než hlavní architekt řešení NIS, který působil pouze na pozici experta s odpovědností za zajištění dostupnosti a provozních parametrů systému při poskytování podpory NIS. Dle navrhovatele by neměla být podpora stávajícího NIS hodnocena stejně jako jeho implementace, která je ze své podstaty náročnějším procesem.

Úřad považoval za legitimní, že zadavatel v poměru s rozsáhlejšími kritérii technické kvalifikace v rámci hodnocení nabídek zvolil mírnější přístup, kdy hodnotil pouze zkušenosti některých osob z realizačního týmu, které považoval za nejdůležitější. Dle názoru Úřadu zadavatel jasně a srozumitelně stanovil, co bude předmětem hodnocení, resp. co preferuje, a také způsob, jakým bude hodnocení probíhat. Navrhovatel dále namítal, že zadavatel nedůvodně v rozporu s metodickým pokynem k čerpání prostředků z výzvy IROP 26 namísto integrace nových funkcionalit do stávajících funkčních nemocničních informačních systémů zadal veřejnou zakázku na kompletní změnu NIS, čímž navýšil hodnotu veřejné zakázky a postupoval v rozporu s jedním z hlavních cílů zákona, kterým je hospodárné, efektivní a účelné nakládání s veřejnými prostředky. K tomu Úřad uvedl, že cílem zákona bezesporu je hospodárné, efektivní a účelné nakládání s veřejnými prostředky. V kompetenci Úřadu však není přezkum toho, zda zadavatel postupoval při vymezení svých potřeb v souladu se zásadou hospodárnosti, neboť výše uvedeného cíle zákona je nepřímou dosahováno zajištěním toho, aby byly smlouvy na veřejné zakázky uzavírány v co nejširší hospodářské soutěži, tedy ve formalizovaném a férovém zadávacím řízení.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0534/2021/VZ](#)

Rozhodnutí Úřadu předcházelo [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0037/2022/VZ](#), kterým bylo zrušeno první rozhodnutí Úřadu ve věci

➡ rozklad podaný proti novému rozhodnutí Úřadu byl zamítnut [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0132/2022/VZ](#)

- *Název VZ: Podpora a rozvoj ASPE*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6, § 79 odst. 2 písm. d), § 104 písm. a) § 138 ZZVZ*
- *Klíčová slova: autorská práva, autorskoprávní ochrana, dynamický nákupní systém, zásada transparentnosti, zásada zákazu diskriminace; vendor lock-in, zdrojový kód, běžné, obecně dostupné zboží, služby nebo stavební práce, podmínky pro zavedení dynamického nákupního systému, údržba a podpora IT systému, rozvoj IT systému, další podmínky pro uzavření smlouvy, požadavky na kvalifikaci, doklady vztahující se k předmětu plnění veřejné zakázky, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, specifika dynamického nákupního systému*

- *Prejudikatura: SDEU C-158/03; KS 62 Af 43/2013-106, 29 Af 46/2019-56*

Dle navrhovatele zapřičil zadavatel svým předchozím jednáním nezákonný stav závislosti na konkrétním dodavateli programového vybavení (situace vendor-lock-in), když nevyužil možnosti získat zdrojové kódy k produktům ASPE, ačkoliv tuto možnost dle původní smlouvy na dodávku příslušného softwarového nástroje měl. V důsledku situace vendor lock-in stanovil zadavatel zadávací podmínky v rámci veřejné zakázky na podporu a rozvoj ASPE tak, že jim dle navrhovatele mohl vyhovět jediný dodavatel.

Dále navrhovatel namítal, že zadavatel nebyl oprávněn využít k zadání veřejné zakázky DNS, neboť podpora a údržba programového vybavení ASPE zahrnující činnosti, jako jsou certifikace, partnerské podmínky a oprávnění prodávat produkty ASPE, nepředstavuje běžné, obecně dostupné činnosti ve smyslu § 138 odst. 1 ZZVZ.

V prvním rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým bylo zrušeno první rozhodnutí Úřadu, předseda Úřadu konstatoval, že údržba a servis programového vybavení může představovat běžné, obecně dostupné služby ve smyslu § 138 odst. 1 ZZVZ. Rozvoj systému je však dle předsedy Úřadu výrazně složitější než samotná podpora či správa systému, neboť se jedná o komplexní kreativní činnost, která není opakovaná ve smyslu zaměnitelnosti.

Předseda Úřadu dále ve svém prvním rozhodnutí uvedl, že DNS může být v oblasti IT služeb zaveden, musí se však týkat jednoduchých, obecně dostupných plnění.

Dle předsedy Úřadu je obtížné určit dělicí linii, co je obecně dostupné plnění. Programové vybavení ASPE, které tvořilo předmět napadené veřejné zakázky, představuje specifické plnění bezprostředně navázané na společnost IBR, přičemž poskytovat příslušnou službu byli oprávněni pouze dodavatelé zapojení v partnerském programu společnosti IBR, což mohlo potenciálně vylučovat obecnou dostupnost. Předseda Úřadu tak Úřad zavázal, aby znovu posoudil skutkové okolnosti (zda se v daném případě skutečně v celém rozsahu smlouvy jednalo o běžné, obecně dostupné plnění) a na základě toho učinil závěr, zda byly splněny podmínky pro zadávání veřejné zakázky prostřednictvím DNS.

Úřad v navazující části správního řízení přezkoumal podmínky pro vstup do partnerského programu ASPE, přičemž zjistil, že uvedený partnerský program je otevřený všem právnickým osobám s minimálně třemi zaměstnanci a podnikajícím v oblasti IT/SW. Zaměstnanci zájemce musí absolvovat školení a zájemce musí následně získat certifikaci k prodeji a podpoře produktů ASPE, přičemž se v partnerské smlouvě následně zavazuje, že ve vztahu k produktům ASPE nebude vykonávat konkurenční činnost. Jak Úřad zjistil, nebyla touto konkurenční činností fakticky myšlena jakákoli konkurenční činnost, ale toliko nekalosoutěžní jednání spočívající ve zneužití zdrojového kódu ASPE k vývoji vlastních produktů. Úřad dále zjistil, že do partnerské sítě bylo t. č. zapojeno šest samostatných a na společnosti IBR nezávislých subjektů, přičemž společnost IBR sama žádost o zařazení do dynamického nákupního systému nepodala. V návaznosti na výše uvedené Úřad uzavřel, že předmětný partnerský program nevykazuje rysy uzavřenosti, neboť vstup je umožněn každému zájemci, který splní jasně stanovené a nediskriminační podmínky.

Dodavatelé, kteří měli zájem účastnit se předmětného zadávacího řízení (resp. DNS), tedy měli možnost stát se členy partnerského programu IBR, přičemž tato možnost jim zůstala otevřená i do budoucna po celou dobu trvání DNS. K samotné skutečnosti, že výrobce ASPE (společnost IBR) je v daném případě tím, kdo „rozhoduje“, zda oprávnění poskytne, Úřad konstatoval, že tato forma možného zvýhodnění nemá původ v zadávacích podmínkách, ale je vyvolána samotným charakterem předmětu plnění, kdy v DNS měly být poptávány činnosti spojené se zásahy do programových produktů ASPE, k jejichž plnění je nezbytné autorskoprávní oprávnění jejich výrobce. Zásadní je tudíž skutečnost,

zda zadávací podmínky nastavené zadavatelem nenarušovaly zásadu zákazu diskriminace v tom ohledu, že by dosavadního dodavatele zvýhodňovaly způsobem, který by překračoval běžné podnikatelské zvýhodnění plynoucí ze skutečnosti, že daný dodavatel je původcem původního produktu, ke kterému zadavatel poptává podporu. Jestliže přitom existuje běžně dostupná možnost, jak získat oprávnění k poskytování softwarové podpory a dalších souvisejících plnění, nelze takové zadávací podmínky považovat za diskriminační, popř. v rozporu se zákonem znevýhodňující ostatní subjekty působící na daném trhu.

Skutečnost, že společnost IBR nevedla t. č. s navrhovatelem jednání o jeho zařazení do svého partnerského programu, neboť vztahy mezi oběma subjekty byly napjaté z důvodu sporu, zda navrhovatel v minulosti nezákonně nezneužil zdrojové kódy při vývoji vlastního produktu, představovala pak skutkovou okolnost natolik specifickou, že na jejím základě nebylo možno na uzavřenost předmětného programu usuzovat.

Úřad se dále musel vypořádat se skutečností, že zadavatel neoprávněně vyžadoval předložení dokladu o účasti v partnerském programu ASPE již v rámci prokazování kvalifikace, přestože uvedený požadavek nelze podřadit pod žádný z dokladů, jenž je zadavatel v nadlimitním režimu v rámci prokazování kvalifikace oprávněn vyžadovat. Ačkoliv cíl, který zadavatel prostřednictvím tohoto požadavku sledoval, byl zcela legitimní, neboť v souladu s původní smlouvou uzavřenou se společností ASPE usiloval o zajištění ochrany autorských práv společnosti IBR, zvolil nelegitimní prostředek. Zákon dává zadavateli možnost uvedený požadavek vznést, v souladu s § 104 písm. a) ZZVZ tak však lze činit pouze ve vztahu k vybranému dodavateli, tj. nikoli ve fázi prokazování kvalifikace všemi účastníky zadávacího řízení.

Úřad konstatoval, že pokud by zadavatel postupoval jinak než v DNS, mohla by mít tato nezákonnost patrně vliv na výběr nejhodnější nabídky. V daném případě, kdy je však DNS po dobu celé své existence trvale otevřený systém a dodavatelé do něj mohou přistupovat dodatečně, nelze vliv na výběr nejhodnější nabídky ani újmu žádného z potenciálních dodavatelů dovést. Vzhledem k této specifické okolnosti Úřad důvody pro uložení nápravného opatření neshledal.

Co se pak týká samotných podmínek pro použití DNS, dospěl Úřad k závěru, že předmět plnění veřejné zakázky lze považovat za plnění běžné, neboť fakticky se jednalo spíše o služby podpory a aktualizace systému, přičemž rozvoj samotný spočíval de facto v implementaci aktualizací vyvíjených a poskytovaných společností IBR a jejich navázání na zadavatelem používané systémy třetích stran, nikoliv v rozvoji systému samostatným dodavatelem.

Úřad neshledal důvody pro uložení nápravného opatření a návrh v celém rozsahu zamítl. Předseda Úřadu následně druhé rozhodnutí Úřadu potvrdil, přičemž se ve svém rozhodnutí blíže vyjádřil k problematice situace „vendor lock-in“ a opětovně také k podmínkám postupu v DNS. Předseda Úřadu uvedl, že samotný stav vendor lock-in není nezákonným, nezákonný je pouze případný navazující postup, kdy by zadavatel zadal dodavateli navazující veřejnou zakázku bez otevřené soutěže, pokud by k tomu nebyly splněny podmínky.

Fakt, že by byla společnost IBR za běžných okolností jediným oprávněným subjektem pro poskytnutí navazujících služeb, vyplývá z vlastnictví autorských práv k danému programovému vybavení. Na základě rozhodnutí zadavatele a společnosti IBR zde však byli v daném případě dodavatelé, kteří mohli tyto služby poskytovat, a společnost IBR se soutěže neúčastnila. Pokud by byl zadavatel vlastníkem zdrojového kódu, byl by to skutečně pouze on, kdo by stanovil podmínky zařazení do DNS. Zákon však po zadavateli nepožaduje, aby tak činil, a nelze ani obecně souhlasit, že možnost neomezené dispozice se zdrojovým kódem je pro zadavatele vždy výhodnější a umožňuje mu realizovat širší hospodářskou

soutěž (především s ohledem na složitost zdrojového kódu a neochotu dodavatelů se zdrojovým kódem jiné společnosti pracovat, případně finanční náročnost daného postupu).

V rámci svého druhého rozhodnutí předseda Úřadu neshledal žádné důvody pro zrušení rozhodnutí prvního stupně a rozhodnutí potvrdil.

Příkaz Úřadu sp. zn. S0581/2021/VZ

- Název VZ: *Dodávka počítačů a mobilních zařízení*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 89 ZZVZ*
- Klíčová slova: *překážky hospodářské soutěže, technické podmínky, přiměřenost technických podmínek, zásada zákazu diskriminace, skrytá diskriminace, servisní podmínky, jediný výrobce, dodávka hardware, porušení rozpočtové kázně, odvod za porušení rozpočtové kázně, ne bis in idem*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 20/2008-152; KS 62 Af 10/2017-63*

Zadavatel v technických podmínkách veřejné zakázky na dodávku hardware požadoval, aby klávesnice a myš byla vyrobena stejným výrobcem jako dodávané PC.

Úřad úvodem svého rozhodnutí obecně konstatoval, že zadavatel je oprávněn vymezit předmět plnění veřejné zakázky tak, aby sloužil jeho potřebám a zamýšlenému účelu použití, na druhou stranu však při stanovení zadávacích podmínek nesmí volit pravidla, která by vedla k neoprávněné diskriminaci dodavatelů (zjevné i skryté).

Dle Úřadu technická podmínka, že PC, klávesnice i myš musí mít stejného výrobce, bezdůvodně omezuje hospodářskou soutěž, neboť dodavatelům znemožňuje zvolit sestavu libovolně, přičemž zamýšleného účelu může být jednoduše dosaženo nediskriminačním požadavkem na kompatibilitu zařízení. Klávesnice a myš jsou funkčně samostatné položky, které jsou do PC sestavy snadno zapojitelné; požadavek zadavatele na jednoho výrobce tak nebyl založen na reálných technických důvodech a potenciálním dodavatelům znemožnil uplatnit vlastní cenotvorbu.

Za relevantní důvod výše uvedené technické podmínky nelze přitom považovat snahu zadavatele získat servisní podmínky garantované výrobcem PC, neboť funkčnost PC sestavy má povinnost zajistit sám dodavatel, přičemž závazné požadavky na servisní podmínky mohl zadavatel vůči dodavatelům vznést prostřednictvím obligatorního návrhu smlouvy.

Závěrem se Úřad věnoval rozdílu mezi institutem odvodu za porušení rozpočtové kázně a institutem pokuty. Úřad konstatoval, že oba instituty mají odlišný účel a nelze je zaměňovat či usuzovat, že byl-li již jedním správním orgánem uložen odvod za porušení rozpočtové kázně, není důvodné ukládat pokutu. Úřad konstatoval, že porušení rozpočtové kázně není přestupkem a stejně tak není uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně trestní sankcí; jedná se tedy o instituty na sobě zcela nezávislé.

Úřad uzavřel, že zadavatel se při zadávání výše specifikované veřejné zakázky dopustil přestupku, když při stanovení technických podmínek vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, za což mu byla uložena pokuta.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0041/2022/VZ¹¹

- Název VZ: *Národní geoportál územního plánování*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 3, § 265 písm. a), § 265 písm. b) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 3, § 68 odst. 4, § 79 odst. 2 písm. b), § 81, § 111 odst. 3, § 115 odst. 1, § 241 odst. 1, § 271 odst. 2 ZZVZ*
- Klíčová slova: *aktivní legitimace, kvalifikace, referenční zakázka, zahraniční referenční zakázka, seznam významných služeb, srovnatelnost právních úprav, doklady k prokázání technické kvalifikace, seznam významných služeb, soutěžní dialog, pravidla soutěžního dialogu, technická kvalifikace, přiměřenost požadavků na technickou kvalifikaci, zahraniční dodavatel, zásada zákazu diskriminace, obchodní tajemství, povinnost sdělit Úřadu údaje naplňující definici obchodního tajemství, diskriminace na základě státní příslušnosti, újma, kritéria pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení, prokazování kvalifikace získané v zahraničí, pravidla pro hodnocení nabídek, kritéria hodnocení*
- Prejudikatura: *NSS 2 As 20/2006; KS 29 Af 53/2019, 31 Af 6/2022*

V první části návrhu navrhovatel namítal, že zadavatel stanovil zadávací podmínky dané veřejné zakázky diskriminačním způsobem, neboť došlo k omezení účasti zahraničních dodavatelů sídlících mimo území Evropské unie v zadávacím řízení. Toto omezení mělo být důsledkem požadavku na technickou kvalifikaci § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, kdy zadavatel mj. stanovil, že v případě předložení zahraničních významných služeb je třeba doložit srovnatelnost právního předpisu státu Evropské unie s českou právní úpravou, čímž byly zcela vyloučeny referenční zakázky poskytované dle právních předpisů jiných států.

Jelikož se sídlo navrhovatele nacházelo v České republice, vyzval Úřad navrhovatele, aby doložil konkrétní referenci, kterou realizoval v zahraničí mimo území EU, popřípadě sdělil, s jakými zahraničními dodavateli sídlícími mimo území EU zvažuje v rámci zadávacího řízení spolupracovat.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel žádnou z uvedených skutečností nedoložil, dospěl Úřad k závěru, že na straně navrhovatele nebylo možno dovodit ani potenciální újmu, a navrhovatel tedy nebyl k podání dané části návrhu aktivně legitimován.

Pokud navrhovatel argumentoval povinností zachovávat důvěrnost obsahu jednání se svými obchodními partnery, Úřad konstatoval, že mu nic nebránilo požadované informace sdělit Úřadu a současně je označit za své obchodní tajemství, čímž by byla dána povinnost Úřadu učinit opatření na jejich ochranu (srov. § 271 odst. 2 ZZVZ).

Dále se navrhovatel vymezil proti požadavku zadavatele, aby alespoň jedna z významných referenčních služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ spočívala v zajištění dodávky nebo rozvoje informačního systému, který byl vysoce *dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách*. Navrhoval uvedený požadavek označil za nepřiměřeně restriktivní, neboť dle jeho názoru zkušenosti získané při dodávce či rozvoji IS napojeného na dvě datová centra v odlišných lokalitách a v jedné lokalitě jsou vzájemně zastupitelné.

Úřad oslovil pět dodavatelů působících na relevantním trhu, přičemž čtyři z pěti oslovených dodavatelů poskytli vyjádření, že mezi provozem IS z jedné či více lokalit existují významné rozdíly, přičemž provoz IS ze dvou různých lokalit je podstatně komplikovanější než provoz z jedné lokality. Pokud přitom

¹¹ Ke shodným závěrům dospěl Úřad rovněž ve svém rozhodnutí sp. zn. [S0040/2022/VZ](#), které se týkalo obdobného návrhu téhož navrhovatele ve věci obdobné veřejné zakázky téhož zadavatele.

potenciální dodavatel nemá zkušenosti s provozem dvou datových center v odlišných lokalitách, bude pro něj propojení dvou datových center mnohem náročnější než pro dodavatele, který relevantními zkušenostmi již disponuje. V návaznosti na uvedená vyjádření Úřad dospěl k dílčímu závěru, že mezi oběma koncepcemi provozu datového centra/center existují významné rozdíly.

Co se týká samotných technických podmínek a požadavku na umístění serverů do dvou různých lokalit, Úřad konstatoval, že se jedná o požadavek přiměřený, úzce související s předmětem veřejné zakázky, a současně jeho vlivem nedochází k zásadnímu omezení hospodářské soutěže (zadavatel argumentoval potřebou minimalizovat hrozbu nedostupnosti systému, tj. potřebou eliminovat důsledky výpadku dané služby např. z důvodu dlouhodobých výpadků energií či telekomunikačních sítí, zatopení lokality nebo přírodní katastrofy).

Dále navrhovatel brojil proti požadavku, že se musí jednat o referenční zakázku realizovanou pro veřejnou správu. Dodání informačního systému v oblasti veřejné správy není podle názoru navrhovatele vhodným rozlišovacím kritériem, neboť tyto nejsou zásadně odlišné od systému používaných v soukromém sektoru. Úřad konstatoval, že v případě informačních systémů veřejné správy je zadavatel (a potažmo tedy i dodavatel takového IS) vázán řadou pravidel, která upravují jejich vytváření, správu, provoz, užívání a rozvoj. Jedná se především o zákonné a podzákoné právní předpisy (např. zákon o kybernetické bezpečnosti a s ním spojené prováděcí předpisy či zákon o informačních systémech veřejné správy), stranou však nezůstává ani řada doporučení a metodik, včetně národní architektury eGovernmentu.

Dodavatel, který dosud legislativní či metodické požadavky na informační systém veřejné správy neimplementoval či nebyl povinen se jimi řídit, tak pro orgán veřejné moci představuje rizikovějšího partnera. Vyšší riziko například představuje, že dodavatel se s těmito požadavky bude seznamovat až v průběhu realizace veřejné zakázky, což může v důsledku znamenat nedodržení některého požadavku či nedodržení termínu dodání. Podstatná byla rovněž okolnost, že předmět dané veřejné zakázky bezprostředně souvisel s přijetím nového stavebního zákona. Termín, ve kterém měl být informační systém plně funkční a dostupný pro orgány veřejné správy i pro občany, byl tedy dán přímo zákonem. Vzhledem k tomu, že předmětný informační systém měl být zcela nový, doba od zadání veřejné zakázky do zákonem určeného termínu zahájení provozu informačního systému byla relativně krátká a jakékoli zdržení nežádoucí.

Požadavek zadavatele na zkušenost s dodávkou informačního systému pro subjekty veřejné správy tak Úřad s ohledem na výše uvedené považoval za souladný se zákonem.

Dále Úřad aproboval zadávací podmínku, dle které zadavatel připustil doložení zahraniční reference při současném předložení právního stanoviska ke srovnatelnosti právních předpisů; dle Úřadu zadavatel uvedeným postupem rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, což je žádoucí situace.

Navrhovatel dále brojil rovněž proti požadavku na doložení předchozích zkušeností s informačním systémem obsahujícím konkrétní integrační vazby (jednalo se mj. o vazby na Informační systém základních registrů). Úřad dospěl k závěru, že požadavek zadavatele byl přiměřený předmětu veřejné zakázky a nezapříčinil neoprávněné omezení hospodářské soutěže. Úřad konstatoval, že cílem daného požadavku je minimalizovat potřebu opakovaného zadávání totožných informací uživateli a orgány státní správy, a tedy usnadnit výkon státní správy a zrychlit komunikaci mezi adresáty veřejné správy a orgány veřejné správy. Dané informační systémy mají navíc přesně definované komunikační protokoly, schémata výměny dat i požadavky na kybernetickou bezpečnost, a zkušenosti s propojením dvou informačních systémů toliko v soukromoprávní oblasti nejsou tedy ekvivalentní.

Další námitka navrhovatele se týkala skutečnosti, že zadavatel stanovil některé požadavky technické kvalifikace prostřednictvím odkazu na právní předpisy. Úřad dospěl k závěru, že za daných okolností byl požadavek zadavatele určitý, transparentní a současně byla dána přímá technická souvislost s předmětem veřejné zakázky. Specifikaci požadavků na technickou kvalifikaci formou odkazu na právní předpis přitom zákon nezakazuje.

Jako neopodstatněný pak Úřadu odmítl rovněž argument navrhovatele, že došlo k netransparentnímu rozšíření referenčního období ze tří na osm let. Dle Úřadu lze rozšíření referenčního období na osm let jedině kvitovat, neboť tím dochází k rozšíření hospodářské soutěže. Za souladnou se zákonem pak Úřad označil rovněž zadávací podmínku, dle které měli dodavatelé doložit referenci spočívající v kontinuálním poskytování služeb podpory a rozvoje informačního systému po dobu minimálně 24 měsíců, neboť se opět jednalo o podmínku, která byla dle Úřadu věcně opodstatněná a přiměřená.

Kromě nastavení požadavků na technickou kvalifikaci brojil navrhovatel rovněž proti nastavení kritérií pro snižování počtu účastníků soutěžního dialogu. Zadavatel jako kritéria pro snížení počtu účastníků soutěžního dialogu stanovil kritéria technické kvalifikace, kdy měly být kladně hodnoceny předchozí zkušenosti dodavatelů s tvorbou IS pro veřejný sektor a zkušenosti s napojením na základní registry jdoucí nad rámec minimálních kvalifikačních požadavků. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem veřejné zakázky byl informační systém veřejné správy, bylo dle Úřadu zcela opodstatněné, že zadavatel upřednostnil účastníky ZŘ, kteří se oproti ostatním na základě uvedených referencí nebo členů realizačního týmu jeví jako zkušenější.

Co se týká námitek navrhovatele vztahujících se k absenci pravidel pro hodnocení nabídek, Úřad akcentoval, že zadavatel v daném případě postupoval formou soutěžního dialogu. Soutěžní dialog představuje specifický druh zadávacího řízení, v jehož rámci dochází do určité míry k prolomení obecných zásad platných pro ostatní druhy zadávacího řízení, podle kterých je zadavatel povinen ještě před zahájením zadávacího řízení podrobně specifikovat své požadavky a vymezit tak předmět plnění veřejné zakázky. Zadavatel před zahájením soutěžního dialogu disponuje pouze obecnou představou o plnění, které poptává, a nemá tak zcela jasno o detailnějších podmínkách realizace předmětu plnění, přičemž podoba plnění se zpřesňuje a upravuje podle časového vývoje hledání řešení. S ohledem na právě uvedené Úřad dospěl k názoru, že nemůže být povinností zadavatele stanovit pravidla pro hodnocení nabídek dle § 115 zákona již na samém počátku soutěžního dialogu, resp. v jeho první fázi. Uvedený závěr přitom podporuje rovněž znění přílohy č. 6 zákona, dle které má v případě soutěžního dialogu obsahovat kritéria hodnocení až výzva k účasti v soutěžním dialogu, resp. pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 zákona až výzva k podání nabídek v soutěžním dialogu. Na uvedeném závěru nezměnila nic ani skutečnost, že zadavatel na počátku stanovil předpokládaná kritéria hodnocení a současně určil, že tato mohou být v průběhu soutěžního dialogu zcela změněna.

Pokud pak šlo o námitky navrhovatele týkající se nezákonnosti požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů, uvedl Úřad, že se v daném případě jednalo pouze o určité doplnění, resp. upřesnění seznamu významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, jež mělo zadavateli poskytnout rozšiřující věcnou informaci o předmětu plnění zahraniční referenční zakázky dodavatele, a nikoliv o zcela „izolovaný“ doklad k prokázání technické kvalifikace. Daný požadavek přitom dle Úřadu nebylo možno považovat za nepřiměřený, neboť postačovalo pouze stručné, v základních rysech nastíněné srovnání příslušných právních předpisů.

Přes množství navrhovatelem tvrzených údajných pochybení zadavatele při stanovení zadávacích podmínek neshledal Úřad důvody pro uložení nápravného opatření a příslušnou část návrhu navrhovatele zamítl.

Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0044/2022/VZ

[Ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0406/2021/VZ a věc vrací k novému projednání; správní řízení následně z procesních důvodů zastaveno]

- *Název VZ: Technologie pro běh NIS a zajištění funkční systémové integrace*
- *Výrok rozhodnutí: § 90 odst. 1 písm. b), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SŘ*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 2, § 12, § 18 odst. 2 ZZVZ*
- *Klíčová slova: vendor lock-in, exkluzivita, předmět veřejné zakázky, stanovení předmětu veřejné zakázky, horizontální spolupráce, funkční celek, překážky hospodářské soutěže, zásada zákazu diskriminace, omezení hospodářské soutěže, licence*
- *Prejudikatura: NSS 9 Afs 87/2008-81; KS 62 Af 63/2019-88; SDEU C-796/18*

Zadavatel hodlal pořídit nový nemocniční informační systém, nepostupoval však formou zadávacího řízení, jak je za dané situace obvyklé, nýbrž s Institutem klinické a experimentální medicíny (dále jen „IKEM“) uzavřel zdánlivě bezúplatnou smlouvu, na základě které mu IKEM poskytl již existující NIS s názvem „Zlatokop“ (dále jen „NIS Zlatokop“). Kromě samotného NIS Zlatokop obdržel zadavatel od IKEM také zdrojové kódy, aby mohl v případě potřeby NIS Zlatokop dále rozvíjet.

Předpokladem řádného fungování NIS Zlatokop bylo pořízení licencí konkrétní systémové platformy (jednalo se o systémovou platformu „InterSystems IRIS for Health“ výrobce InterSystems), přičemž nákup těchto licencí byl zadavatelem zadáván v otevřeném řízení, a právě tento postup byl předmětem přezkumu ze strany Úřadu, zahájeného na návrh jednoho z dodavatelů. Zadavatel totiž jako předmět plnění veřejné zakázky de facto požadoval uvést do provozu IS Zlatokop, který bezúplatně získal.

Úřad svým prvostupňovým rozhodnutím návrh zamítl, přičemž vyšel z premisy, že výhradně zadavatel má právo definovat své potřeby a na jejich podkladě pak i předmět veřejné zakázky.

V daném případě totiž zadavatel svou potřebu definoval pouze jako nákup licencí k systémové platformě NIS Zlatokop (kterým již disponoval, avšak nemohl jej bez licencí využívat), nikoli v pořízení nového informačního systému jako celku. Úřad v této souvislosti akcentoval, že zadavatel před zahájením zadávacího řízení zvažoval výhody zvoleného postupu i náklady na realizaci alternativních variant, přičemž pokud se na základě provedené CostBenefit analýzy rozhodl bezúplatně pořídit NIS Zlatokop, bylo možno považovat omezení hospodářské soutěže za důvodné a akceptovatelné. Úřad shrnul, že omezení hospodářské soutěže nebylo účelové a nebylo motivováno cílem vytvořit stav exkluzivity určitého dodavatele. Zadavatel pořízením NIS Zlatokop usiloval naopak o zmírnění efektu tzv. „vendor lock-in“, kdy se mu otevřela možnost spolupráce s jinými zdravotnickými zařízeními provozujícími NIS Zlatokop, a současně byla tato transakce taktéž ekonomicky výhodná (oproti pořízení zcela nového NIS). Co se týká přípustnosti odkazu na konkrétní značku, resp. model integrační platformy, Úřad považoval za určující, že NIS Zlatokop ke svému fungování tuto konkrétní integrační platformu nezbytně potřebuje.

Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel rozklad, kterému předseda Úřadu vyhověl a rozhodnutí prvního stupně zrušil. Předseda Úřadu dospěl k závěru, že v řízení na prvním stupni nebyla dostatečně ověřena existence soutěže o předmět plnění a současně i závěry plynoucí z CostBenefit analýzy nemusely být validní, neboť se mohly zakládat na nesprávném určení nezbytného počtu licencí.

Předseda Úřadu uvedl, že ačkoliv zadavatel postupoval při naplnění své potřeby, kterou bylo získání nového NIS, ve dvou fázích (pořízení NIS Zlatokop a licencí InterSystems IRIS for Health), bylo nutno na tyto fáze nahlížet jako na jedno plnění, neboť fungování NIS Zlatokop bylo podmíněno licencemi pro

produkt InterSystems IRIS for Health. Jednalo se tedy o jeden funkční celek ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 ZZVZ. Z judikatury Soudního dvora EU přitom vyplývá, že postup zadavatele, byť prováděný v samostatných fázích (převzetí NIS Zlatokop a soutěž licencí), musí být posuzován společně, nikoliv odděleně po jednotlivých fázích. Na smluvní závazek přitom dle předsedy Úřadu nelze nahlížet jako na bezúplatný, neboť zadavatel se zavázal poskytovat IKEM budoucí možné úpravy a rozšíření software a také uhradit náklady na jednorázové proškolení vybraných pracovníků. Spolupráce zadavatele a IKEM tedy naplňovala znaky horizontální spolupráce ve smyslu ustanovení § 12 ZZVZ. Dle judikatury SDEU přitom nesmí být následkem spolupráce mezi veřejnými zadavateli zvýhodnění soukromého podniku oproti jeho konkurentům. Ani na základě případné horizontální spolupráce nesmí tudíž dojít k vyloučení nebo nedůvodnému omezení hospodářské soutěže. S ohledem na skutečnost, že získání a následné zprovoznění NIS Zlatokop bylo nutno spojit s dodáním platformy InterSystems IRIS for Health, která byla pro jeho provoz nezbytná, a současně s ohledem na skutečnost, že ani na základě případné horizontální spolupráce nelze připustit zvýhodnění určitého dodavatele, byl zadavatel povinen zajistit, aby proběhla hospodářská soutěž alespoň v některé z fází, které měly vést k získání nového NIS. Dle předsedy Úřadu by se tak mohlo stát například již na počátku vývoje celého systému, kdy by dodavatel licencí pro platformu byl pro tento účel vybrán na základě řádného zadávacího řízení (přičemž cena licencí by byla stanovena i pro všechny další uživatele NIS Zlatokop). V takovém případě by pak již nebylo rozhodné, zda v případě dodávky licencí InterSystems IRIS for Health existuje hospodářská soutěž či nikoliv, neboť tato by byla zajištěna již ve fázi výběru tohoto produktu. Dále by mohla být hospodářská soutěž zajištěna skutečnou existencí více dodavatelů platformy InterSystems IRIS for Health, díky čemuž by nedošlo ke zvýhodnění společnosti InterSystems. Pokud by přitom takových dodavatelů existovalo pouze několik (hospodářská soutěž by byla omezena, ale nikoliv vyloučena), bylo by možno omezení hospodářské soutěže odůvodnit dalšími důvody (hospodárnost řešení, možnost vlastních úprav). Třetí možností – v případě, že by hospodářská soutěž na dodávku licencí InterSystems IRIS for Health neexistovala – by pak bylo vedení řádného zadávacího řízení, v němž by byla poměřována různá řešení nového NIS pro zadavatele, přičemž jedním z takových řešení by mohlo být i případné bezplatné či výhodné převzetí NIS Zlatokop, avšak spolu s nákupem potřebného počtu licencí InterSystems IRIS for Health. Toto řešení by však muselo být v řádné soutěži poměřováno dle kritérií stanovených zadavatelem (kvalita, cena) s jinými rovnocennými řešeními dodávky nového NIS. Ačkoliv přitom zadavatel provedl v posuzovaném případě jistou formu hodnocení prostřednictvím CostBenefit analýzy, nemohla analýza z pohledu zákona nahradit řádné zadávací řízení.

Předseda Úřadu dále konstatoval, že pakliže navrhovatel v námitkách zpochybnil původní zjištění zadavatele, že se v nedávné době uskutečnilo zadávací řízení s obdobným předmětem, jehož se zúčastnilo několik dodavatelů, měl zadavatel své zjištění kriticky přehodnotit a argumenty navrhovatele věcně vypořádat. Pokud přitom navrhovatel tvrdil, že společnost InterSystems neumožňuje žádnému jinému subjektu se zadávacích řízení samostatně účastnit, jedná se o indicii, že soutěž o veřejnou zakázku reálně neprobíhá.

Co se týká CostBenefit analýzy, považoval předseda Úřadu za určující, že se zadavatel ani Úřad nevypořádali s argumentem navrhovatele, že zadavatel v CostBenefit analýze počítal s nesprávně stanoveným počtem nezbytných licencí.

V závěru svého rozhodnutí předseda Úřadu zavázal Úřad, aby ověřil, zda na relevantním trhu probíhá soutěž, a v případě, že dospěje k závěru o zachování alespoň omezené hospodářské soutěže, dále ověřil, zda zadavatel při analýze výhodnosti svého postupu vycházel ze správného počtu nezbytných licencí k softwaru InterSystems.

Jelikož po vydání rozhodnutí předsedy Úřadu zadavatel přezkoumávané zadávací řízení zrušil, nemohl Úřad předmět sporu dále věcně projednat a správné řízení zastavil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0047/2022/VZ](#)

- Název VZ: *Dokončení realizace, provoz a další rozvoj IS ZAM*
- Výrok rozhodnutí: *§ 36 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 36 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *překážky hospodářské soutěže, zásada zákazu diskriminace, předmět veřejné zakázky, vymezení předmětu veřejné zakázky, fixní nabídková cena, konkurenční výhoda, zvýhodnění dosavadního dodavatele*
- Prejudikatura: *NSS 10 As 111/2014-47, 5 As 70/2021-73*

Cílem v záhlaví identifikované veřejné zakázky bylo nahrazení stávajících IT systémů Ministerstva práce a sociálních věcí týkajících se agendy zaměstnanosti novým systémem, který byl však v době zahájení zadávacího řízení již ve stavu rozpracovanosti, a předmětem veřejné zakázky bylo tedy pouze dokončení tohoto nového systému.

Mezi stranami nebylo sporu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí jakožto zadavatel nemělo zmapováno, v jakém stavu se nový systém nachází a jaké konkrétní činnosti je tedy třeba ještě provést. Vybraný dodavatel měl dle zadávací dokumentace převzít nedokončený systém, zjistit stav jeho rozpracovanosti a následně s ním pracovat, aby zajistil jeho dokončení, uvedení do provozu a jeho další rozvoj.

Zadavatel nepřipustil dodání zcela nově vytvořeného systému. Zadavatelem uvedená podmínka (povinnost převzít konkrétní rozpracovaný systém) přitom dle Úřadu mohla mít na potenciální dodavatele odrazující efekt, neboť vybraný dodavatel byl při plnění veřejné zakázky nucen nést riziko spočívající v odhalení skrytých vad systému, jež na základě zadávací dokumentace nebylo možno (předem) před převzetím systému identifikovat. Tomu, že vymezení předmětu veřejné zakázky bylo pro potenciální dodavatele neakceptovatelné, nasvědčovala ostatně též skutečnost, že zadavatel obdržel jedinou nabídku na dokončení předmětného IT systému, přičemž se jednalo o nabídku původního zhotovitele.

Zadavatel jím zvolený postup odůvodňoval hospodárností a časovou úsporou. Dle zadavatele bylo neekonomické pořídit zcela nový systém, přičemž současně by dle jeho názoru došlo k výraznému oddálení termínu dokončení veřejné zakázky.

Zadavatel nicméně uvedená tvrzení nepodložil žádnými relevantními důkazy a navíc připustil, že faktický stav relevantního trhu mu nebyl v době zahájení zadávacího řízení znám. Omezení relevantního trhu, kterého se zadavatel v souvislosti s nastavením předmětu veřejné zakázky a potažmo zadávacích podmínek dopustil, tak zůstalo v rovině spekulací a nebylo nikterak podpořeno důkazními prostředky.

Úřad v návaznosti na uvedená zjištění konstatoval, že nepovažuje za objektivní či racionální důvod omezení hospodářské soutěže skutečnost, že existuje nedokončený systém, který byl vyvíjen mnoho let, ale z blíže nespécifikovaných důvodů nebyl dokončen a není zcela známo, v jakém je stavu. Pokud vývoj předmětného systému nebyl dokončen ani po několika letech, lze se jen dohadovat, z jakých důvodů k jeho dokončení nedošlo, a současně nelze vyloučit, že dokončení předmětného systému by vyžadovalo stejný (či delší) čas než pořízení jiného zcela nového moderního informačního systému.

Další pochybení pak Úřad shledal rovněž v nastavení požadavku na kritéria hodnocení – konkrétně kritéria nabídkové ceny. Zadavatel požadoval, aby dodavatelé nacenili předmět díla fixní částkou. Dle

Úřadu však byl tento způsob nacenění diskriminační, neboť plnění zahrnovalo mj. činnosti jako inventarizace dokumentace systému, seznámení se s nastavením systému, inventarizace stavu přebíraného systému (nedokončených nastavení a změn), zpracování přehledu rozpracovaných a připravovaných oblastí rozvoje systému apod. Bylo přitom nesporné, že autor systému, který ví, jak je systém vytvořen, jak funguje a v jakých částech není dokončen, zvládne příslušnou část plnění realizovat rychleji než kterýkoli jiný dodavatel, tj. nepochybně s nižšími náklady. Použitím kritéria fixní ceny tak zadavatel poskytl stávajícímu dodavateli oproti ostatním potenciálním dodavatelům konkurenční výhodu.

S ohledem na výše uvedená pochybení Úřad předmětné zadávací řízení zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0196/2022/VZ

- Název VZ: *Datová úložiště*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1 ZZVZ; § 3 písm. f), § 4 odst. 4 ZKB; § 5, § 8 odst. 1 písm. e), § 8 odst. 2 VKB*
- Klíčová slova: *kybernetická bezpečnost, omezení hospodářské soutěže, zadávací podmínky, zásada zákazu diskriminace, varování NÚKIB, technické podmínky, podmínky účasti v zadávacím řízení*
- Prejudikatura: *NSS 5 Afs 131/2007*

V šetřeném správním řízení zahájeném na návrh byl mezi účastníky spor mj. o souladnosti se zákonem zadávací podmínky spočívající ve vyloučení technických a programových prostředků společnosti Huawei Technologies Co., Ltd. a ZTE Corporation, včetně jejich dceřiných společností, a to s odvoláním na Varování NÚKIB, že použití těchto prostředků představuje vysoké/kritické bezpečnostní riziko.

Úřad se v šetřeném případě zabýval nejdříve tím, zda je sporná zadávací podmínka v souladu se ZKB a VKB, přičemž vycházel především ze stanoviska NÚKIB. Z předmětného stanoviska zejména vyplynulo, že zadavatel není evidován jako osoba povinná dle § 3 ZKB, nicméně dle NÚKIB to neznámá, že ustanovení ZKB a VKB nejsou aplikována dobrovolně, např. z důvodu požadavku smluvních partnerů, zřizovatele či snahy o získání o certifikaci ISO 27000. NÚKIB však dále Úřadu sdělil, že postup zadavatele při hodnocení rizik a při navazujícím výběru bezpečnostního opatření nelze označit za souladný se ZKB a VKB. S ohledem na uvedené bylo dle Úřadu možné konstatovat, že ze strany zadavatele nebyly prokázány žádné relevantní důvody pro vyloučení zařízení uvedených ve Varování NÚKIB z plnění veřejné zakázky.

Úřad tedy uzavřel, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 ZZVZ, neboť sporná zadávací podmínka vytvářela bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, ačkoliv ze strany zadavatele nebyly prokázány relevantní důvody pro omezení hospodářské soutěže ve vztahu k dodavatelům nabízejícím na trhu výše uvedené technické a programové prostředky.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0424/2022/VZ¹²

- Název VZ: *Digitální transformace klinických procesů formou nemocničního informačního systému*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 6 odst. 3, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 ZZVZ*
- Klíčová slova: *prokázání technické kvalifikace, technická kvalifikace, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace, zahraniční dodavatel, diskriminace zahraničního dodavatele, seznam významných služeb, referenční plnění, požadavky na referenční plnění, soulad s českou legislativou, srovnatelnost právních úprav, bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, minimální úroveň kvalifikačních kritérií*
- Prejudikatura: *NSS 9 Afs 87/2008-81, 1 Afs 20/2008-152, 1 Afs 2/2013-46; KS 62 Af 36/2013*

Přezkoumávaná veřejná zakázka se týkala digitální transformace klinických procesů ve Fakultní nemocnici Olomouc a s tím souvisejícího pořízení nemocničního informačního systému. Zadavatel v zadávací dokumentaci jako jedno z kritérií technické kvalifikace stanovil předložení seznamu významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, konkrétně pak doložení dvou referenčních zakázek, jejichž předmětem byla dodávka komplexního nemocničního informačního systému (dále „NIS“). Dle příslušného ustanovení zadávací dokumentace se muselo jednat o „softwarové řešení zahrnující minimálně systém kompletního vedení elektronické zdravotní dokumentace na ambulancích, lůžkových odděleních, včetně oddělení intenzivní péče, operačních sálach, radiologii a patologii, včetně systému vykazování péče dle platné legislativy ČR“.

Meritem posuzovaného případu pak byla polemika mezi navrhovatelem a zadavatelem, zda výslovný požadavek, že se musí jednat o systém vykazování péče dle platné české legislativy, byl s ohledem na § 6, § 36 odst. 1 a § 73 odst. 6 písm. b) ZZVZ v souladu se zákonem, či nikoli.

Úřad úvodem svého rozhodnutí konstatoval, že účelem požadavků na prokázání technické kvalifikace je eliminace dodavatelů, u nichž je vysoká pravděpodobnost, že nebudou vzhledem ke svým předchozím zkušenostem, dovednostem a lidským či materiálním zdrojům způsobilí předmět veřejné zakázky řádně plnit. Jedná se tedy o základní síto, jež by však nemělo být nepřiměřeně jemné, tj. bezdůvodně omezující okruh potenciálních dodavatelů a vytvářející bezdůvodné překážky hospodářské soutěže [srov. § 36 odst. 1 a § 73 odst. 6 písm. b) ZZVZ].

Úřad uvedl, že zadavatel omezením požadovaných referencí toliko na systémy vykazování péče dle české legislativy, znemožnil potenciálním dodavatelům, aby případně doložili srovnatelnost zahraničních právních úprav systému vykazování zdravotní péče, což v důsledku vedlo ke stavu, kdy zadavatel akceptoval toliko referenční zakázky poskytnuté pro objednatele se sídlem v České republice. Jen stěží lze totiž předpokládat, že by referenční zakázky poskytované pro zahraničního objednatele byly stran vykazování péče realizovány dle české legislativy.

Úřad dále konstatoval, že posuzovaný kvalifikační požadavek se bezpochyby vztahoval k předmětu veřejné zakázky, neboť umožňoval zadavateli ověřit, že v rámci zadávacího řízení bude vybrán dodavatel schopný dodat a implementovat NIS včetně systému vykazování péče dle legislativy ČR.

¹² Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

Kromě vazby na předmět veřejné zakázky je však rovněž nezbytné posuzovat přiměřenost daného požadavku a také skutečnost, zda uvedený požadavek nevede k bezdůvodné diskriminaci dodavatelů.

Vyloučení možnosti doložení srovnatelnosti zahraniční právní úpravy vykazování zdravotní péče, a tedy i prokázání uvedeného kvalifikačního požadavku referencí realizovanou v zahraničí, by bylo akceptovatelné za situace, kdy by zadavatel v době koncipování předmětné kvalifikační podmínky věděl, že příslušné právní úpravy jsou skutečně nesrovnatelné. Tedy pokud by zadavatel byl v daném konkrétním případě schopen prokázat, že je předem vyloučeno, že zkušenost ze zahraničí nemůže být dostatečná, tj. srovnatelná s tuzemskou. Po zadavateli sice nelze požadovat, aby znal příslušné zahraniční právní úpravy, měl by však dodavatelům umožnit, aby srovnatelnost konkrétní zahraniční úpravy systému vykazování zdravotní péče prokázali oni. Pokud tak zadavatel neučinil, aniž měl postaveno najisto, že žádná zahraniční právní úprava není srovnatelná s českou právní úpravou, bezdůvodně en block vyloučil z okruhu potenciálních dodavatelů dodavatele disponující referencemi ze zahraničí. Pakliže přitom zadavatel ve správním řízení argumentoval, že konkrétní zahraniční právní úprava je s českou právní úpravou nesrovnatelná, neměl se omezit toliko na doložení novinových článků či na pouhý popis české právní úpravy, nýbrž měl uvést relevantní údaje vztahující se k příslušné zahraniční právní úpravě.

Úřad dále poukázal, že zadavatel požadoval nedílné reference zahrnující dodávku nemocničního informačního systému jako celku, jejichž součástí měl být mj. právě i systém vykazování péče dle platné české legislativy, přestože systém vykazování péče tvořil pouze jednu z dílčích částí komplexního referenčního plnění, na které jinak požadavek na soulad s českou legislativou nedopadal.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem Úřad konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky přezkoumávané veřejné zakázky v rozporu se zákonem, přičemž v návaznosti na toto zjištění zadávací řízení zrušil.

[Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0025/2023/VZ](#)

[Ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0479/2022/VZ a zastavuje správní řízení]

- Název VZ: Licence Microsoft
- Výrok rozhodnutí: § 90 odst. 1 písm. a), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SŘ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: zásada transparentnosti, jednoznačnost zadávací dokumentace, transparentnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, transparentnost zadávacích podmínek, zásada zákazu diskriminace, zásada přiměřenosti, prvotní licence, druhotné licence, bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, předmět správního řízení, správní řízení o podezření ze spáchání přestupku
- Prejudikatura: NSS 2 As 20/2006; KS 29 Af 53/2019, 31 Af 6/2022

Předmětné správní řízení bylo vedeno ve věci podezření ze spáchání přestupku při stanovení zadávacích podmínek v zadávacím řízení na poskytnutí licencí Microsoft a souvisejících služeb. Úřad ve svém prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, když prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace učinil takovou změnu zadávacích podmínek, na základě které připustil dodání druhotných licencí společnosti Microsoft (tj. licencí z volného trhu), avšak současně setrval na svém původním požadavku na poskytnutí licencí v licenčních

programech Cloud Service Provider (dále jen „CSP“), Select Plus (dále jen „LSP“) a Enterprise Agreement (dále jen „EA“), skrze které společnost Microsoft poskytuje pouze licence nové.

Předseda Úřadu rozhodnutí prvního stupně zrušil a správní řízení zastavil, neboť dospěl k závěru, že nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce. Předseda Úřadu konstatoval, že zadavatel nemusí mít povědomí o veškerých způsobech řešení jeho požadavků vyplývajících ze zadávací dokumentace ani o vztazích potenciálních dodavatelů mezi sebou navzájem či o jejich vztazích s ostatními subjekty trhu, v daném případě se společností Microsoft.

V posuzovaném případě došlo k tomu, že zadavatel na základě podaných námitek připustil možnost dodání druhotných licencí z volného trhu, současně však autoritativně stanovil způsob dodání licencí přes licenční programy CSP, LSP a EA. Důvodem byl požadavek zadavatele na zajištění souvisejících služeb společnosti Microsoft, kterými byly např. cloudové služby nebo Software Assurance v rámci licenčního programu EA. Předseda Úřadu konstatoval, že ačkoliv společnost Microsoft t. č. dodání druhotných licencí v předmětných licenčních programech neumožňovala, jednalo se o její obchodní politiku, která může v čase podléhat změnám, a která tedy nečiní příslušný způsob plnění objektivně (absolutně) nemožným. Zadavatel ponechal dodavatelům hypotetickou cestu, jak veřejnou zakázku realizovat prostřednictvím druhotných licencí, a ačkoliv společnost Microsoft uvedený postup ve vztahu ke svým licencím t. č. neumožňovala, není na základě této skutečnosti možné činit závěr, že zadávací dokumentace byla nejednoznačná, nečitelná a zadavatel postupoval netransparentně.

Předseda Úřadu závěrem zdůraznil, že neposuzoval otázku, zda byl zadavatel oprávněn požadovat poskytnutí služeb souvisejících s dodávkou licencí výhradně prostřednictvím výše uvedených licenčních programů, neboť daná skutková okolnost nebyla v prvním stupni Úřadem zahrnuta do předmětu správního řízení.

V rámci obiter dictum se předseda Úřadu věnoval rovněž otázce rovnocennosti prvotních a druhotných licencí. Předseda Úřadu odkázal na svá předchozí rozhodnutí a konstatoval, že je nezbytné posuzovat, zda primární a druhotné licence představují kvalitativně srovnatelná plnění a zda existuje způsob, jak ošetřit případné obtíže při softwarovém auditu, v rámci něhož je zadavatel povinen prokázat oprávněné nabytí a užívání licencí. Předseda Úřadu uvedl, že pokud se u konkrétního plnění prokáže zvýšené riziko vadného plnění, je nutno v rámci zachování co nejširší hospodářské soutěže zohlednit, zda má zadavatel nástroje, jak toto riziko odstranit či minimalizovat. Současně bylo konstatováno, že prvotní licence mohou být v některých případech spojeny s dalšími službami či výhodami, které druhotné licence nabídnout nemohou. Pro různé druhy licencí mohou přitom existovat různé požadavky, a zadavatel tak může v rámci jedné veřejné zakázky rozlišit produkty, kde poptává výlučně nové licence, a produkty, kde na nich netrvá (neboť pro to nejsou relevantní důvody).

Lze uzavřít, že pokud zadavatel přesvědčivě odůvodní potřebu dodání nových licencí a prokáže, z jakého důvodu nelze jeho potřebu naplnit druhotnými licencemi, které jsou z hlediska technického shodným produktem, či z jakého důvodu požaduje poskytnutí licencí spolu s dalšími službami, nebude se jednat o nepřiměřený požadavek, tj. požadavek v rozporu se zákonem. Každé rozhodnutí o omezení hospodářské soutěže však musí každopádně vycházet z legitimních potřeb zadavatele odůvodněných předmětem veřejné zakázky, jinak je protizákonné.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0165/2023/VZ](#)

- *Název VZ: Nákup ICT vybavení*
- *Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP*

- Dotčená ustanovení: § 6, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ
- Klíčová slova: omezení hospodářské soutěže, překážky hospodářské soutěže, přiměřenost požadavků na technickou kvalifikaci, přiměřenost zadávacích podmínek, přiměřenost požadavků na kvalifikaci, referenční zakázka, stanovení minimální úrovně kvalifikace, seznam významných dodávek
- Prejudikatura: NSS 1 Afs 20/2008-152, 1 Afs 106/2012-45; KS 62 Af 123/2013-85

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ, tedy vytvořil bezdůvodné překážky hospodářské soutěže tím, že k prokázání splnění technické kvalifikace požadoval doložení „*minimálně tři významných dodávek souvisejících s předmětem veřejné zakázky (dodávka ICT v resortu MŠMT)*“, aniž by pro takové omezení požadovaných referenčních dodávek pouze na dodávky „v resortu MŠMT“ existoval objektivní důvod, čímž omezil účast v zadávacím řízení dodavatelům, kteří by byli schopni prokázat zkušenost s dodávkou informačních a komunikačních technologií v zadavatelem požadované hodnotě pro jiného objednatele.

Předmětem veřejné zakázky byla dodávka ICT vybavení, konkrétně dotykových zařízení (tabletů), notebooků a nabíjecích a úložných kufrů pro tablety. Úřad neshledal žádná specifika předmětu veřejné zakázky, která by zadavatele opravňovala omezit okruh požadovaných referencí jen na dodávky pro resort MŠMT.

Zadavatel poukazoval na specifické prostředí resortu MŠMT, aniž by dostatečně vysvětlil, v čem tato specifickánost spočívá. Zadavatel argumentoval, že 60 % konečných příjemců plnění tvoří žáci ze socioekonomicky znevýhodněného a kulturně odlišného prostředí, nikterak však neupřesnil, jakými neobvyklými potřebami/požadavky ve vztahu k předmětu veřejné zakázky se zmíněná skupina konečných uživatelů vyznačuje. Bez identifikace konkrétních potřeb výše zmíněné skupiny konečných uživatelů, resp. konkrétních požadavků na vlastnosti ICT vybavení ze strany zadavatele vyhodnotil Úřad dané tvrzení zadavatele jako bezpředmětné.

Neobstál pak ani argument zadavatele, že od dodavatele požaduje zejména včasnou dodávku, stoprocentní poskytování záručního servisu a funkčnost využívaného zařízení. Ani jeden z těchto požadavků totiž nevysvětluje, proč by referenční zakázky musely nutně pocházet pouze od resortu MŠMT. Stejně požadavky si lze obecně představit i v jakékoliv jiné oblasti, v níž je postupováno s péčí řádného hospodáře.

3. Vysvětlení, změna nebo doplnění zadávací dokumentace

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0040/2021/VZ

➔ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0157/2021/VZ](#)

- Název VZ: Podpora, nutný rozvoj a ukončení OK aplikací rezortu MPSV
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 99 odst. 2, § 263 odst. 2, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 36 odst. 7, § 79 odst. 2 písm. c), § 98 odst. 5, § 99 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: změna zadávacích podmínek, zmírnění požadavků zadavatele na kvalifikaci, rozsah požadavků zadavatele na kvalifikaci, licence, certifikát, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, vysvětlení zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, podnikatelské riziko, míra podnikatelského rizika, prodloužení lhůty pro podání nabídek, okruh dodavatelů, rozšíření okruhu dodavatelů, zásada transparentnosti
- Prejudikatura: KS 62 Af 50/2011-72, 31 Ca 166/2005-125

Zadavatel při zadávání veřejné zakázky na podporu a rozvoj aplikací rezortu Ministerstva práce a sociálních věcí zmírnil původně stanovené kritérium technické kvalifikace, když připustil obsazení pozice bezpečnostního specialisty pro podporu provozu a pro rozvoj a exit dané aplikace dvěma osobami, kdy každá z těchto osob mohla splňovat pouze část zadavatelových požadavků na dané pozice, přičemž původně vyžadoval obsazení uvedených pozic vždy pouze jednou osobou splňující veškeré zadavatelovy požadavky. Dále zadavatel prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace upustil od některých svých požadavků na členy realizačního týmu dodavatele, neboť dospěl k závěru, že jím původně formulovaný požadavek na certifikace je excesivní (původně požadovaná kombinace dvou certifikací byla raritní a navíc z věcného hlediska postrádala smysl). V souvislosti s uvedenými změnami zadávací dokumentace zadavatel sice prodloužil lhůtu pro podání nabídek, nikoli však o celou její původní délku.

Úřad se nejprve obecně zabýval rolí a významem institutu zadávacích podmínek, kdy konstatoval, že zadávací podmínky mají výrazný dopad na průběh zadávacího řízení, neboť potenciálním dodavatelům poskytují stěžejní informace, na základě kterých tyto zvažují svoji účast v zadávacím řízení. Úřad zdůraznil, že zadávací podmínky musí být zásadně dodržovány po celý „život“ veřejné zakázky.

Jestliže v průběhu zadávacího řízení vyvstane potřeba zadávací podmínky modifikovat, musí zadavatel postupovat striktně dle § 99 ZZVZ. Z dikce ustanovení § 99 odst. 2 přitom jednoznačně plyne, že zadavatel je povinen zkoumat povahu provedené úpravy zadávacích podmínek a podle toho přiměřeně provést prodloužení lhůty pro podání nabídek. Ačkoliv lhůtu pro podání nabídek není nutno prodloužovat ve všech případech, zadavatel musí vynaložit náležitou péči a povahu změny objektivně a komplexně posoudit. Délka případného prodloužení se pak odvíjí od zásady přiměřenosti a požadavku na umožnění potenciální účasti co možná nejširšímu okruhu dodavatelů. Pokud je provedená změna či doplnění zadávacích podmínek způsobilá rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, je zadavatel povinen prodloužit dotčenou lhůtu tak, aby od okamžiku odeslání změny, resp. doplnění, činila nejméně celou původní délku stanovenou zadavatelem, a to z důvodu, aby se zamezilo rozdílnému zacházení s dodavateli, jejichž účast byla úpravou zadávacích podmínek nově umožněna. Z rozhodovací praxe přitom vyplývá, že okruh potenciálních dodavatelů se zpravidla rozšiřuje v situaci, kdy dochází ke zmírnění původních požadavků zadavatele.

Vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel nově prostřednictvím změny zadávací dokumentace dle § 98 ZZVZ připustil, aby certifikaci CISM/CISSP, jež je určena především pro manažery informační bezpečnosti, a certifikaci MTA – Security fundamentals, jež je primárně určena pro úzce zaměřené specialisty, dodavatelé dokládali prostřednictvím dvou fyzických osob, nikoli prostřednictvím jedné osoby, jak bylo stanoveno původně, došlo dle ÚOHS nepochybně k rozšíření možného okruhu dodavatelů. Je totiž vysoce pravděpodobné, že existují osoby, které jsou držitelem pouze jedné z uvedených certifikací.

K námitce zadavatele, že se jednalo o vysoce specializované plnění se značně omezeným okruhem potenciálních dodavatelů, Úřad uvedl, že není povinen prokazovat, že na daném trhu fakticky existoval konkrétní dodavatel, který byl v souvislosti se zmírněním požadavků na kvalifikaci nově schopen se zadávacího řízení zúčastnit. Dostatečná je toliko kvalifikovaná úvaha Úřadu o této skutečnosti.

Úřad dále odmítl argument zadavatele, že pokud kromě rozvolnění zadávacích podmínek bylo později ve vztahu k jiné jejich části provedeno jejich zpřísnění, zůstal okruh potenciálních dodavatelů fakticky nezměněn. Dle Úřadu nelze na uvedenou problematiku nahlížet tímto způsobem a každou změnu je třeba posuzovat samostatně. Nadto Úřad nesouhlasil s tvrzením ani po věcné stránce, neboť měl za to, že zpřísnění zadávacích podmínek nebylo způsobilé eliminovat celý okruh potenciálních dodavatelů, který se v důsledku zmírnění požadavků zadavatele na členy realizačního týmu mohl stát dodatečně kvalifikovaným.

Co se týká samotné délky lhůty pro podání nabídek, pak tato měla být za daných podmínek prodloužena o celou původní délku v okamžiku, kdy zadavatel zmínil zadávací podmínky. Jakákoli předchozí či následná prodloužení uvedené lhůty nejsou relevantní.

Další část správního řízení se týkala posouzení jednoznačnosti zadávacích podmínek. Zadavatel v závazném návrhu smlouvy stanovil, že dodavatel je povinen zabezpečit pro zadavatele veškeré potřebné licence pro provoz software, přičemž cena za jejich pořízení a užívání musí být součástí nabídkové ceny. Následně však v rámci několika vysvětlení zadávací dokumentace uvedl, že licence ke staršímu nebo již nepodporovanému software dodavateli poskytne, přičemž bude také sám hradit příslušné poplatky k licencím, resp. že počítá s užitím již obstaraných licencí. Dle Úřadu nemohli být dodavatelé schopni s ohledem na uvedenou diskrepanci jednoznačně stanovit nabídkovou cenu, neboť neměli jasno, s jakými náklady na pořízení a hrazení licencí a příslušné podpory mají ve svých nabídkách kalkulovat. Zadávací podmínky tedy bylo nutno považovat za nejednoznačné, a tedy netransparentní. Důsledky toho, že se dodavatelům prostřednictvím zadávacích podmínek dostalo protichůdných informací, jaké licence mají být zahrnuty do předmětu plnění a jaké tedy mají být naceňovány, nebylo možno považovat za běžné podnikatelské riziko.

S ohledem na výše uvedené Úřad zadávací řízení zrušil, přičemž uvedené rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

4. Hodnocení nabídek

[Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0141/2021/VZ](#)

 ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0191/2021/VZ

- Název VZ: *TECHNOLOGIE CALL CENTRA ČR*
- Výrok rozhodnutí: § 90 odst. 1 písm. a), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SR; § 257 písm. f) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *hodnocení nabídek, zpráva o hodnocení nabídek*
- Prejudikatura: *NSS 4 As 85/2020-38, 1 Afs 45/2010-159; KS 30 Af 104/2012-51, 30 Af 90/2013-50*

Úřad ve správním řízení zahájeném z moci úřední v rámci později zrušeného prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku tím, že nepořídil písemnou zprávu o hodnocení nabídek obsahující u jednoho z dílčích hodnotících kritérií náležitosti předepsané v § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1. až 3. ZZVZ, v důsledku čehož byl postup obviněného při hodnocení nabídek shledán nepřezkoumatelným, tudíž netransparentním. Dle prvostupňového rozhodnutí obviněným zpracované zprávy o hodnocení neobsahovaly údaje z nabídek ve vztahu k dílčímu kritériu hodnocení, popis hodnocení těchto údajů ani popis srovnání hodnot získaných při hodnocení v tomto dílčím kritériu hodnocení.

Předseda Úřadu konstatoval, že šetřený postup obviněného nenaplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku, k čemuž uvedl následující.

Předseda Úřadu úvodem upozornil, že obviněný po dodavatelích prostřednictvím přezkoumávaného kritéria hodnocení požadoval vymezení budoucích nákladů na infrastrukturu obviněného pro případ, že jejich nabídka bude vybrána.

Z infrastrukturních tabulek bylo možné zjistit, že výpočet dosažených bodů byl dán vzorcem, který obsahoval dílčí operace, jež jednotlivým hodnotám připočítávaly body. Předmětný vzorec bylo možné zjistit z excelové infrastrukturní tabulky a mohli se tak s ním seznámit i jednotliví dodavatelé. Dodavatelem zvolené řešení bylo prostřednictvím předmětného vzorce automaticky přepočítáno na body, které se promítly v příslušné tabulce. Dodavatelé pro tyto účely měli vyplnit infrastrukturní tabulku obsahující uzamčený rozevírací seznam možností pro jednotlivá dílčí kritéria nabízeného řešení. Pro všechny tyto možnosti obviněný předem stanovil hodnoty. Dodavatelé tak kombinací jimi uvedených vlastností nabízeného plnění v návaznosti na obviněným stanovený vzorec získali příslušný počet bodů. Počet dosažených bodů byl pak vstupní hodnotou hodnocení.

Pro posouzení případu bylo dle předsedy Úřadu klíčové určit, co je předmětem hodnocení, resp. zda se jedná o kritérium hodnocení kvalitativní nebo kvantitativní, k čemuž uvedl, že stanovený vzorec příslušné body vypočítával z hodnot, které obviněný přidělil jednotlivým vlastnostem nabízeného řešení. Výše přidělených bodů se tedy měnila v závislosti na volbě řešení ze strany dodavatele, přičemž možnosti řešení byly omezené. Přidělování jednotlivých bodů proto nebylo závislé na libovůli zadavatele, nýbrž na výpočtu prostřednictvím excelové tabulky podle předem známého vzorce.

S ohledem na uvedené nebylo podle předsedy Úřadu možné se ztotožnit se závěry prvního stupně, že údaje rozhodné pro hodnocení nabídek nešlo získat na základě matematického vzorce. Předseda Úřadu zdůraznil, že vstupním údajem pro hodnocení nabídky nebyly samotné vlastnosti nabízeného plnění, nýbrž číselné údaje získané matematickým výpočtem. Ačkoliv je možné konstatovat, že vstupní

hodnota vycházela z kritéria kvality, nejednalo se v tomto případě o ryze subjektivní kritéria hodnocení, neboť všechny dodavateli vložené údaje (platforma, typ serveru, velikost operačního systému atd.) byly pro účely sestavení pořadí nabídek převedeny na číselné hodnoty, daná kritéria tedy bylo možné pomocí vzorce jednoduše kvantifikovat.

Předseda Úřadu uzavřel, že jestliže zpráva o hodnocení nabídek obsahovala tento vstupní údaj a dále porovnání hodnot z nabídek jednotlivých účastníků zadávacího řízení a rovněž výsledný počet přidělených bodů, lze uzavřít, že byla transparentní a obsahovala všechny údaje stanovené v § 119 zákona. Z tohoto důvodu nelze dospět k závěru, že by byla naplněna skutková podstata přestupku uvedeného v napadeném rozhodnutí.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0145/2021/VZ

- Název VZ: *Vybudování informačního systému Digitální mapy veřejné správy*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 8, § 79 odst. 2 písm. b), § 83 odst. 1 písm. d), § 83 odst. 2, § 119 odst. 1, § 119 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 44 odst. 1, § 44 odst. 3, § 48 odst. 5 písm. b), § 49 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 83 odst. 1 písm. d), § 83 odst. 2, § 119 odst. 1, § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ*
- Klíčová slova: *střet zájmů, opatření k nápravě, závazek, že jiná osoba bude vykonávat dodávky či služby, smlouva o subdodávce, prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob, zásada transparentnosti, hodnocení nabídek, popis hodnocení, kvalitativní kritéria hodnocení, zpráva o hodnocení nabídek*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 3 As 204/2014-46; KS 62 Af 57/2013-90, 62 Af 50/2011-72, 30 Af 90/2013-50, 62 Af 25/2010-94*

Předmětné správní řízení bylo vedeno na návrh navrhovatele, který brojil proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele z důvodu údajného a) střetu zájmů vzniklého v důsledku účasti poddodavatele vybraného dodavatele na přípravě části zadávací dokumentace, b) neprokázání kritéria technické kvalifikace spočívajícího v předložení seznamu významných služeb poskytnutých v průběhu předchozích tří let vybraným dodavatelem, c) provedení hodnocení nabídek v rozporu s pravidly stanovenými v zadávacích podmínkách.

Ve vztahu k problematice střetu zájmů Úřad konstatoval, že ke střetu zájmů v průběhu zadávacího řízení skutečně došlo, neboť poddodavatel vybraného dodavatele se podílel na zpracování technických příloh zadávací dokumentace, podle kterých měly být účastníky zadávacího řízení zpracovány nabídky. Zadavatel nicméně na uvedenou situaci zareagoval tak, že šest měsíců před zahájením zadávacího řízení uveřejnil na svém profilu veškeré dokumenty, které pro něj poddodavatel zpracoval a které se následně staly součástí příloh zadávací dokumentace. Dle Úřadu zadavatel tímto krokem zcela narovnal či zásadním způsobem eliminoval případný informační deficit potenciálních účastníků zadávacího řízení vůči poddodavateli a tento krok je tedy nutno vnímat jako dostatečné opatření k nápravě, jež vedlo k eliminaci důsledků vyplývajících z existence střetu zájmu (§ 44 odst. 1 zákona, poslední věta). V dané části byl tedy návrh navrhovatele zamítnut jako neopodstatněný.

Další část správního řízení se týkala otázky, zda ze smlouvy uzavřené mezi vybraným dodavatelem a jeho poddodavatelem vyplývá závazek tohoto poddodavatele poskytnout vybranému dodavateli plnění, resp. služby ve vztahu k nimž dodavatel prokazoval své předchozí zkušenosti prostřednictvím tohoto poddodavatele. Dle Úřadu by zadavatel měl být na základě písemného závazku jiné osoby

schopen jasného úsudku, zda je zajištěno, že veřejná zakázka bude realizována opravdu tím, kdo danou schopností disponuje, nikoliv tím, kdo si ji – toliko pro účely zadávacího řízení – pouze „obstaral“, resp. „koupil“. Je tedy nezbytné, aby byl zadavatel na základě písemného závazku jiné osoby schopen ve smyslu § 83 odst. 2 ZZVZ jednoznačně určit, jakým konkrétním způsobem, v jakých částech plnění a do jaké míry se bude tato „kvalifikovaná jiná osoba“ podílet na plnění veřejné zakázky. Zadavatel musí mít jistotu, že plnění bude opravdu poskytováno kvalifikovanou osobou.

V posuzovaném případě byla poddodavatelská smlouva formulována následovně:

„Poddodavatel poskytne vybranému dodavateli plnění určené k plnění veřejné zakázky, tedy práce, věci či práva, s nimiž bude vybraný dodavatel oprávněn disponovat, a to alespoň v rozsahu, v jakém poddodavatel prokáže splnění kvalifikace dle § 83 odst. 1 ZZVZ. Neplyne-li z této smlouvy nebo nabídky vybraného dodavatele něco jiného, má se za to, že předmětem plnění subdodávky jsou poradenské služby, poskytování znalostní báze a know-how podle potřeb vybraného dodavatele v oblasti, ve které poddodavatel prokazuje splnění kvalifikace či způsobilosti dle § 83 odst. 1 ZZVZ, a nelze-li tuto bez pochyb vymežit, pak v oblasti celého předmětu veřejné zakázky.“ [parafráze]

Úřad měl za to, že předestřené rozdělení povinností mezi vybraným dodavatelem a jeho poddodavatelem neodpovídalo rozsahu poskytnuté kvalifikace, kdy v případě prokázání kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona poddodavatel za vybraného dodavatele prokázal určitý typ významné služby s jasně stanovenými požadavky a funkčnostmi IT systému, v poddodavatelské smlouvě se však smluvní strany omezily toliko na povšechné, vágní formulace. Formulace „poradenské služby, poskytování znalostní báze a know-how“ a „alespoň v rozsahu, v jakém poddodavatel prokáže splnění kvalifikace dle § 83 odst. 1 ZZVZ“ nikterak určitě a jednoznačně ve vazbě na významnou službu doloženou za vybraného dodavatele poddodavatelem nekonkretizují, které práce bude poddodavatel plnit. Dále je naprosto nedostatečně slovním spojením „podle potřeb vybraného dodavatele“ vymezen i samotný rozsah plnění. Toto vymezení nijak nevylučuje situaci, že vybraný dodavatel nebude od poddodavatele nic požadovat, jelikož mu „nevznikne potřeba“, a proto hrozí, že poddodavatel, ačkoliv jeho prostřednictvím byla prokázána určitá část technické kvalifikace, nebude na plnění relevantních služeb/dodávek vůbec participovat. V uvedeném kontextu se tak vymezení písemného závazku ve smlouvě o poddodávce jeví jako zcela nejasné a nedostatečné, jelikož zadavatel nemůže být schopen dostatečně určitě a jednoznačně konkretizovat, které práce a v jakém rozsahu bude poddodavatel pro vybraného dodavatele skutečně realizovat.

Poslední část návrhu se týkala transparentnosti procesu hodnocení nabídek. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti, na základě nejhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality podle pěti kritérií hodnocení. Dále zadavatel specifikoval, (i) jaké skutečnosti bude u kritéria č. 2, 4 a 5 kladně hodnotit, (ii) tabulku s metrikou hodnocení, v níž definoval a popsal bodové škály odrážející úspěšnost hodnocené nabídky v rámci kritéria č. 2, 4 a 5 ve vztahu k nejhodnější nabídce v daném kritériu hodnocení, (iii) že nejhodnější nabídce bude přiděleno 100 bodů a (iv) ostatním nabídkám bude přidělen počet bodů dle tabulky s metrikou hodnocení vyjadřující kvalitu zpracování kritéria č. 2, 4 a 5 ve vztahu k nejhodnější nabídce. Kritéria č. 2, 4 a 5 byla zadavatelem stanovena jako kritéria kvalitativní (nepočitatelná); dodavatelé měli v rámci nich soutěžit, kdo zadavateli nabídne kvalitnější plnění/řešení.

V rozporu s uvedenými požadavky zadavatel ve zprávě o hodnocení nabídek uvedl toliko počet bodů přidělených jednotlivým nabídkám v kritériích 2, 4 a 5 a slovní zhodnocení údajů (kladně hodnocených skutečností) v jednotlivých kritériích. Popis, jaké plnění/řešení v rámci jednotlivých nabídek účastníci zadávacího řízení nabídli zadavateli a co zadavatel navzájem porovnával a zejména co hodnotil jako pro něj nejhodnější z nabízených plnění/řešení naopak ve zprávě absentovalo. Za odůvodnění výběru

nejvhodnější nabídky nebylo však dle Úřadu v daném případě možno považovat pouhý popis zhodnocení údajů u nejvhodnější nabídky v jednotlivých kritériích, jelikož tento popis nevypovídá nic o vzájemném porovnání jednotlivých kladně hodnocených skutečností mezi všemi řešeními uvedenými v jednotlivých nabídkách. Z tohoto pohledu se tudíž zpráva o hodnocení jeví jako netransparentní. Podobně jako ve zprávě o hodnocení nabídek chybělo porovnání jednotlivých údajů z nabídek za účelem identifikace nejvhodnější nabídky, absentovalo rovněž porovnání údajů z nabídek, které se umístily další v pořadí, s nejvhodnější nabídkou a adekvátní vztahové vyhodnocení přiděleného počtu bodů. Provedený slovní popis kladně hodnocených skutečností zadavatel také nikterak nepropojil s udělením konkrétního počtu bodů, když nezdůvodnil, proč nabídce určitého slovního hodnocení uděluje daný počet bodů.

Vzhledem k výše uvedeným pochybením zadavatele Úřad rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0148/2021/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0143/2021/VZ

- *Název VZ: „Část 1 – Věstník veřejných zakázek – Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek“ veřejné zakázky „Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek“*
- *Výrok rozhodnutí: § 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 42, § 49, § 115 odst. 1, § 119 odst. 1, § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ*
- *Klíčová slova: ekonomická výhodnost nabídky, hodnocení nabídek, jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávací dokumentace, nejednoznačnost zadávacích podmínek, subjektivní kritéria hodnocení, kvalitativní kritéria hodnocení, dílčí kritéria hodnocení, subkritéria, způsob hodnocení nabídek, metoda vyhodnocení nabídek, vztah mezi kritérii hodnocení, koeficient kritérií hodnocení, hodnotící komise, přizvání odborníci, postup při hodnocení nabídek*
- *Prejudikatura: NSS 5 Afs 75/2009-100, 6 As 89/2017-37, 2 Afs 86/2008-222, 1 Afs 8/2011-107, 2 A 9/2002-62; KS 30 Af 90/2013-50, 62 Ca 3/2009-43*

Předmětem plnění přezkoumávané veřejné zakázky bylo dodání modulu Věstníku veřejných zakázek. Dotčené správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který napadal mj. pravidla pro hodnocení dílčího hodnotícího kritéria – kvalita a technická úroveň nabízeného řešení, která byla dle navrhovatele neurčitá, vnitřně rozporná, nezákonná a netransparentní; v této části návrhu však bylo správní řízení zastaveno, neboť jí nepředcházely řádně a včas podané námitky.

V části návrhu, která byla Úřadem zamítnuta, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, navrhovatel napadal mj. nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, postup zadavatele při hodnocení nabídek, změny v hodnocení nabídek po opakovaném hodnocení, převzetí hodnocení provedeného třetí osobou, aplikaci tzv. koeficientu pro normování bodového zisku dle váhy příslušného dílčího kritéria a hodnocení nabídky navrhovatele ve třech aspektech pouze jedním bodem.

Lhůta pro podání nabídek v šetřeném případě uplynula dne 18. 6. 2019, přičemž námitky směřující proti zadávacím podmínkám byly zadavateli doručeny až dne 27. 11. 2020. Úřad k uvedenému doplnil, že navrhovatel v průběhu šetřeného zadávacího řízení podal námitky celkem čtyřikrát, přičemž žádné

z předchozích námitek nesměřovaly proti nyní napadanému hodnoticímu kritériu. Tyto dřívější námitky byly zadavatelem taktéž odmítnuty, což bylo navrhovatelem napadeno v jiném správním řízení (Úřadem vedeném pod sp. zn. [S0267/2019/VZ](#); pravomocně zastaveno pro nedoručení stejnopisu návrhu zadavateli ve lhůtě).

K námitce týkající se nevypořádání námitek Úřad uvedl, že navrhovatel naprosto opomíjí rozhodnutí o námitkách ze dne 9. 4. 2021, které následovalo po rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. [ÚOHS-S0526/2020/VZ](#), jímž Úřad rozhodl o nepřezkoumatelnosti původního rozhodnutí o námitkách. V novém rozhodnutí o námitkách se zadavatel vyjádřil dostatečně podrobně a srozumitelně; důvody, které vedly k odmítnutí argumentace navrhovatele, byly zcela seznatelné. Úřad také poukázal na skutečnost, že za situace, kdy se jednotlivé námitky a tvrzení navrhovatele prolínají a mnohokrát opakují, by nebylo rozumné po zadavateli požadovat, aby svou reakci na obsahově a argumentačně totožnou námitku opakoval několikrát, resp. pokaždé, když je v námitkách zmíněna.

K postupu zadavatele při hodnocení Úřad konstatoval, že je třeba věnovat zvýšenou pozornost transparentnímu odůvodnění postupu při přidělování bodů v jednotlivých stanovených kritériích, zejména popisu způsobu hodnocení jednotlivých nabídek s uvedením náležitého odůvodnění přidělení bodových hodnot u nekvantifikovatelných kritérií. Úřad dále připomněl, že není oprávněn při přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů; Úřad přezkoumává, zda k hodnocení došlo zákonem stanoveným, transparentním způsobem a hodnocení je přezkoumatelné. Úřad uvedl, že v šetřeném případě zadavatel ve zprávě o hodnocení nabídek uvedl výčet hodnotících osob, hodnocené nabídky, rekapitulaci popisu hodnotícího kritéria, stupnici bodového hodnocení, bodové hodnocení jednotlivých účastníků zadávacího řízení, dílčí i souhrnné výsledky hodnocení, včetně písemného zdůvodnění přiděleného bodového hodnocení konkrétním nabídkám. Z uvedených informací přitom bylo zjevné, že postup zadavatele při hodnocení byl objektivní, zpětně kontrolovatelný a bylo zřejmé, z jakého důvodu nabídka navrhovatele obdržela stanovený počet bodů. Popis a způsob hodnocení zachycený ve zprávě o hodnocení nabídek tedy představoval srozumitelnou, konzistentní a logickou aplikaci pravidel, která byla vymezena v zadávacích podmínkách.

Navrhovatel rovněž napadal skutečnost, že zadavatel opakovaně hodnotil nabídky a upravoval zprávu o hodnocení nabídek, a to způsobem, který dle jeho názoru vzbuzoval pochybnosti o transparentnosti daného postupu. Úřad uvedenému nepřisvědčil, neboť nelze shledat porušení zákona nebo zásady transparentnosti v tom, že zadavatel (hodnotící komise) v rámci opakovaně konaného hodnocení nabídek nově upraví své dříve přijaté hodnocení, upraví popis hodnocení uvedený ve zprávě o hodnocení, upraví jeho odůvodnění či dokonce bodové ohodnocení jednotlivých nabídek, pokud je provedené výsledné bodování nabídek dostatečně odůvodněno v podrobném popisu hodnocení obsaženém ve zprávě o hodnocení. Zvláště pak Úřad zdůraznil, že neshledává nic netransparentního na tom, když zadavatel přistoupí k novému (opakovanému) hodnocení nabídek jako opatření k nápravě na základě podaných námitek, kterým se rozhodl vyhovět. Pokud se navrhovatel v návrhu pozastavoval nad tím, že při novém hodnocení bylo původně jednobodové hodnocení ve značném počtu případů změněno, pak zadavatelem stanovená metoda bodování nabídek mohla dle Úřadu k takové situaci logicky vést, jelikož zadavatel (komise) mohl některé rozhodné údaje při původním hodnocení „přehlédnout“, tedy nepřikládat jim rozhodný význam (typicky proto, že z nabídky nebylo pro zadavatele patrné, jak bude hodnocený aspekt navrhovaným řešením naplněn).

S ohledem na zjištěné skutečnosti nepřisvědčil Úřad ani tvrzení navrhovatele, že za zadavatele provedla hodnocení třetí osoba (která provedla znalecké posouzení), neboť z předložených dokumentů bylo zcela zřejmé, že tak učinila hodnotící komise. Úřad dále konstatoval, že povinnost transparentního a přezkoumatelného postupu v sobě nezahrnuje povinnost, aby ve zprávě o hodnocení nabídek

zadavatel (komise) zaujímal explicitně postoj a argumentačně se vypořádával s každým dílčím názorem (zachyceném v některém z podkladů pro hodnocení) na kvalitu nabídek, resp. na naplnění hodnotících kritérií, který se v průběhu hodnocení vyjeví.

Úřad se rovněž neztotožnil s námitkou navrhovatele, že v zadávacích podmínkách nebyl stanoven tzv. koeficient pro normování bodového zisku dle váhy příslušného subkritéria. Úřad konstatoval, že zadavatel stanovil pravidla pro hodnocení nabídek, která pak následně při hodnocení skutečně uplatnil, a tento svůj postup podrobně a srozumitelně popsal ve zprávě o hodnocení nabídek. Dle Úřadu bylo normování bodové hodnoty subkritéria určeným koeficientem vzhledem k rozdílnému počtu hodnocených aspektů v jednotlivých subkritériích učiněno v souladu a v mezích stanovených pravidel, jelikož mělo logickou oporu a jednoznačný základ v jasně určených vahách jednotlivých dílčích kritériích hodnocení. Zadavatel takto stanovenou vahou jednotlivých subkritérií do zadávacích podmínek implicitně zahrnul matematické vztahy a výpočetní operace, které byly z logiky věci nezbytné k tomu, aby váha jednotlivého subkritéria byla skutečně i v aplikační praxi při hodnocení nabídek zohledněna, jak byla předem stanovena.

Dále rovněž ani tvrzení navrhovatele, že postup zadavatele při zohlednění váhy typových požadavků ve 2. subkritériu nebyl přezkoumatelný a transparentní, nebylo Úřadem shledáno důvodným, neboť zadavatel v podrobném popisu hodnocení u jednotlivých nabídek a hodnocených aspektů uvedl bodové hodnocení, přičemž u všech dotčených aspektů jasně zdůvodnil svůj postup.

Navrhovatel napadal také hodnocení své nabídky v rámci tří aspektů, ve vztahu k nimž mu byl udělen pouze jeden bod. Úřad dospěl k závěru, že zadavatel hodnotil nabídku zcela v souladu se zadáním jednotlivých hodnocených aspektů vyplývajících ze zadávacích podmínek. Seznam hodnocených aspektů nabízeného řešení byl zadavatelem jednoznačně vymezen. Zadavatel podrobně popsal, proč nabídce navrhovatele přidělil ve vztahu k daným aspektům pouze jeden bod, přičemž postup hodnocení byl podrobně zachycen jak ve zprávě o hodnocení nabídek, tak v rozhodnutí o námitkách.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry prvního stupně, že ze zprávy o hodnocení nabídek je patrné, že zadavatel kromě přidělení bodů v rámci jednotlivých aspektů nabídek rovněž podrobně zdůvodnil, proč v daném aspektu udělil nabídce právě příslušný počet bodů. Dle předsedy Úřadu lze rozsah slovního odůvodnění přiděleného počtu bodů považovat v šetřeném případě za zcela dostatečný, ba až nadstandardní.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0066/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0060/2022/VZ](#)

- *Název VZ: Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek - část 2 Agendový informační systém NIPEZ*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 113, § 119 odst. 2 písm. d), § 211 odst. 5 ZZVZ*
- *Klíčová slova: hodnocení nabídek, mimořádně nízká nabídková cena, písemná zpráva zadavatele, posouzení nabídek, subjektivní hodnotící kritéria, zásada transparentnosti*
- *Prejudikatura: 30 Af 104/2012-51, 31 Ca 166/2005-125, 30 Af 90/2013-50, 5 Afs 75/2009-100, 2 A 9/2002-62*

Předmětem jedné z částí veřejné zakázky bylo dodání modulu Agendový informační systém NIPEZ a poskytnutí služeb provozního zajištění a rozvoje modulu.

V podaném návrhu navrhovatel namítal mj. nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách. Úřad však neshledal vady rozhodnutí o námitkách, jež by zapříčinily jeho nezákonnost. Podle Úřadu byla z obsahu rozhodnutí o námitkách jasná podstata argumentace zadavatele.

Navrhovatel měl za to, že zadavatel nedodržel postup hodnocení stanovený v zadávací dokumentaci, když dle jeho názoru mělo dojít u každého aspektu k výběru pouze jedné nejlepší nabídky. Dle navrhovatele nebylo možné označit všechny nabídky za „nejlepší“, jak k tomu při hodnocení nabídek ve skutečnosti došlo. Úřad měl za to, že více dodavatelů může předložit ve svých nabídkách srovnatelná řešení nebo dokonce zcela identická řešení (např. každý z dodavatelů zvolí naprosto stejnou technologii, metodiku apod.). Úřad dospěl k závěru, že ze zadání pravidel hodnocení nikterak nevyplývá, že by snad vícero či všechny nabídky nemohly být shodně hodnoceny plným počtem bodů v daném aspektu.

Dále navrhovatel namítal nepřezkoumatelnost subjektivního hodnocení. Úřad však neshledal nezákonnost postupu zadavatele. Z popisu zadavatele uvedeného v písemné zprávě o hodnocení nabídek podle Úřadu nevyplývá, že by hodnocení nabídek ve vztahu ke kritériu kvalita a technická úroveň nabízeného řešení probíhalo mimo meze stanovené zadávacími podmínkami (mimo kritéria hodnocení a metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích), když zadavatel uděloval body v rámci jednotlivých dílčích aspektů dle předem stanovené bodové stupnice. Úřad rovněž neshledal, že by postup zadavatele ve vztahu k hodnocení nabídek byl netransparentní.

Dále navrhovatel namítal přidělení nesprávného počtu bodů, rozpor bodového hodnocení nabídek navrhovatele a vybraného dodavatele se slovním hodnocením, rozpor některých argumentů zadavatele pro přidělení bodů jednotlivým nabídkám se zadávacími podmínkami, resp. že se jedná o požadavky neuvedené v zadávací dokumentaci, a vzájemné rozpory při hodnocení jednotlivých kritérií. Úřad ani tyto námitky neshledal důvodnými.

Dále navrhovatel namítal netransparentnost některých listin vydávaných v zadávacím řízení, protože je zadavatel nedatoval a některé ani nepodepsal, např. oznámení o výběru dodavatele. Listiny vydávané zadavatelem byly dle navrhovatele matoucí a vzájemně zaměnitelné. Podle Úřadu i v případě, kdy zadavatel nepodepisoval jednotlivé dokumenty elektronickým podpisem, stále postupoval v mezích § 211 odst. 5 ZZVZ, neboť všechny navrhovatelem napadené dokumenty byly účastníkům odesílány v rámci komunikace v elektronickém nástroji, a tedy zadavatel neměl povinnost je podepisovat. Z § 211 odst. 5 ZZVZ totiž vyplývá, že až v případě, kdy elektronická komunikace probíhá jinak než prostřednictvím elektronického nástroje či datové schránky (tj. zpravidla prostřednictvím e-mailu), vyžaduje zákon opatření zprávy elektronickým podpisem, a to v případě dokumentů uvedených v tomto ustanovení. V případě dokumentů, ve kterých dle navrhovatele není uveden jak podpis, tak ani datum vyhotovení daného dokumentu, měl Úřad za to, že s ohledem na výše uvedené je v rámci komunikace pomocí elektronického nástroje jasně seznatelné, kdo jaký úkon a kdy provedl, přičemž v tomto ohledu není nijak narušena zásada transparentnosti.

O námitkách navrhovatele týkajících se postupu zadavatele při posouzení MNNC je stručně pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Úřad návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Závěry prvostupňového rozhodnutí byly potvrzeny rozhodnutím předsedy Úřadu.

5. Posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0176/2021/VZ](#)

➔ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0118/2021/VZ](#)

- Název VZ: *Obměna diskových polí*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 46 odst. 1, § 46 odst. 2, § 48 odst. 2, § 48 odst. 8, § 79 odst. 2 písm. b), § 245 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *doplnění nabídky, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, ověření nabídky, referenční zakázka, nepravdivá reference, kritéria technické kvalifikace, vyloučení účastníka zadávacího řízení, splnění zadávacích podmínek, nesplnění zadávacích podmínek, seznam významných dodávek, vyřízení námitek, rozhodnutí o odmítnutí námitek, odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí námitek*
- Prejudikatura: *NSS 1 As 163/2020-40*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který brojil proti výběru dodavatele. Dle navrhovatele nebyly vybraným dodavatelem předložené reference dodávkami, které by osvědčovaly jeho způsobilost, neboť se jednalo pouze o dodání zboží bez instalace, implementace a zajištění servisu. Navrhovatel byl také názoru, že zadavatel umožnil vybranému dodavateli doplnění nové reference (namísto nepravdivé referenční zakázky), čímž došlo k nepřipustné změně nabídky. Dle navrhovatele měl zadavatel vyloučit vybraného dodavatele podle § 48 odst. 8 zákona, když si po prvním rozhodnutí o námitkách ověřil nepravdivost údajů předložených vybraným dodavatelem ve vztahu k jedné z referencí.

Úřad konstatoval, že jestliže zadavatel využije postup podle § 46 zákona, je dodavatel oprávněn doložit další skutečnosti vztahující se k prokázání jeho kvalifikace. Pokud tímto způsobem dodavatel doplní nové reference, které nebudou hodnoceny, jedná se o postup souladný se zákonem, neboť v daném případě dochází pouze k doplnění nabídky, nikoliv k její změně. Lze tak konstatovat, že v takovém případě není dán důvod pro vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení.

Úřad dále uvedl, že skutečnost, zda referenční zakázky zahrnovaly i instalaci, implementaci a záruční servis, zadavatel nemusel, resp. ani nesměl při posouzení splnění předmětného kritéria technické kvalifikace zohledňovat, a to s ohledem na absenci tomu odpovídajícímu požadavku v zadávací dokumentaci (požadavek pouze na dodávku v konkrétním finančním objemu).

Rovněž rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách navrhovatele posoudil Úřad jako srozumitelné a souladné se zákonem; zadavatel se v rozhodnutí o námitkách vypořádal se samotnou podstatou argumentace navrhovatele, přičemž není nutné, aby zadavatel vypořádával v rozhodnutí každé jednotlivé tvrzení ze strany navrhovatele.

Předseda Úřadu se ztotožnil s posouzením prvního stupně. Pokud zadavatel získá pochybnosti o nabídce dodavatele, je oprávněn vyzvat dodavatele k objasnění nebo doplnění jím předložených skutečností, a to i opakovaně. Předseda Úřadu doplnil, že v postupu nelze shledat rozpor se zákonem. Zadavatel totiž v okamžiku rozhodnutí o výběru nabídky neměl pochybnost o tom, že vybraný dodavatel podmínky účasti splňuje. Jestliže zadavatel neměl do doby nového posouzení splnění podmínek účasti postaveno najisto, zda se daná pochybnost zakládá na pravdě, nebyl povinen vybraného dodavatele v uvedeném okamžiku vyloučit. Po zadavateli totiž nelze požadovat, aby pouze

na základě podaných námitek uchazeče automaticky vyloučil, pokud nemá za prokázané, že je předložená reference nezpůsobilá (neodpovídá zadávacím podmínkám); podané námitky totiž nemusí být nutně důvodné.

Pokud dodavatel předloží referenci obsahující nepravdivé údaje, je zadavatel oprávněn jej z účasti v zadávacím řízení bez dalšího vyloučit, na druhou stranu je oprávněn ho vyzvat k objasnění/doplnění nabídky. Povinnost vyloučit dodavatele je dána pouze ve vztahu k vybranému dodavateli, a to současně za předpokladu, že dané pochybení (např. uvedení nepravdivých údajů) konkrétního dodavatele je postaveno najisto.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0169/2021/VZ¹³](#)

➔ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0156/2021/VZ](#)

- **Název VZ:** *Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)¹⁴*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 113 odst. 4 písm. a), § 113 odst. 6, § 113 odst. 6 písm. a), § 132 odst. 1, § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- **Dotčená ustanovení:** *§ 6 odst. 1, § 46 odst. 1, § 48 odst. 4, § 79 odst. 2 písm. b), § 113 odst. 4 písm. a), § 113 odst. 6 ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *mimořádně nízká nabídková cena, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, referenční zakázka, kritéria technické kvalifikace, vyloučení vybraného dodavatele, zásada transparentnosti, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny*
- **Prejudikatura:** *KS 62 Af 58/2010-159*

Zadavatel v zadávacím řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody na veřejnou zakázku „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ provedl posouzení a hodnocení nabídek, na jehož základě rozhodl o výběru čtyř dodavatelů, se kterými hodlal uzavřít předmětnou rámcovou dohodu.

Navrhovatel jako neúspěšný účastník zadávacího řízení podal návrh na přezkoumání „oznámení“ o výběru dodavatele, přičemž vnesl řadu námitek týkajících se posouzení splnění podmínek technické kvalifikace a posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny.

Podle Úřadu zadavatel nedodržel § 132 odst. 1 a § 113 odst. 6 ZZVZ tím, že nevyločil jednoho z vybraných dodavatelů, ačkoliv z objasnění MNNC vybraného dodavatele vyplývá, že nabídková cena je mimořádně nízká z důvodu porušování povinností uvedených v § 113 odst. 4 písm. a) ZZVZ. Úřad uvedl, že tento vybraný dodavatel zařadil do zadavatelem vyžádaného zdůvodnění stanovené nabídkové ceny pracovníky na pozici „Specialista UX/UI Designer“ do skupiny prací v rozporu s

¹³ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

¹⁴ Ve věci veřejné zakázky „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ bylo dále pod sp. zn. [ÚOHS-S0383/2020/VZ](#) vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 13. 11. 2020, jež bylo částečně změněno a částečně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [ÚOHS-R0208/2020/VZ](#) ze dne 15. 2. 2021. Tato rozhodnutí jsou součástí Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

nařízením vlády o minimální mzdě. Pracovníci na této pozici měli být zařazeni do vyšší skupiny prací, než je 2. skupina prací oboru „Administrativní, ekonomické, provozní a správní činnosti“, tj. do skupiny 3. a vyšší, a to vzhledem k náročnosti a složitosti obsahu prací jednotlivých dílčích pozic. Uvedené lze dovodit rovněž z Úřadem opatřeného vyjádření Ministerstva práce a sociálních věcí a Státního úřadu inspekce práce. Tímto vybraný dodavatel porušil § 3 odst. 1 nařízení vlády o minimální mzdě, tj. pracovněprávní předpis vztahující se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky.

Zadavatel dále nedodržel zásadu transparentnosti, když u všech vybraných dodavatelů posoudil podmínku účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ jako splněnou, aniž by z dokumentace o zadávacím řízení bylo možné jednoznačně dovodit, zda vybranými dodavateli doložená reference prokázala předmětné kritérium technické kvalifikace v souladu s požadavkem stanoveným v zadávací dokumentaci (předmět plnění referenční zakázky, tj. informační systém v resortu zdravotnictví, je v souladu s IHE). Úřad předně konstatoval, že formulace dotazů zadavatele směřujících k objasnění nebo doplnění nabídek vybraných dodavatelů nemohou po obsahové stránce vést k prokázání, zda referenční systémy vybraných dodavatelů jsou v souladu s IHE. Z obdržených informací od všech vybraných dodavatelů nelze mít za prokázané a zpětně přezkoumatelné, že vybraní dodavatelé splnili všechny podmínky účasti. Zadavatel se tak opětovně spolehl na objasnění vybraných dodavatelů, přičemž tato sdělení nejsou sama o sobě schopna odstranit pochybnosti o splnění požadavků zadavatele. Užití konkrétních IHE profilů totiž automaticky neznamena soulad systému jako celku s IHE. Úřad uzavřel, že dokumentace o zadávacím řízení nenesou informace, na základě kterých by bylo možné dospět k závěru, že zadavatel mohl mít, resp. měl za prokázané, že všichni vybraní dodavatelé v minulosti realizovali plnění, jež bylo v souladu s IHE.

Dále zadavatel nedodržel zásadu transparentnosti, když u jednoho vybraného dodavatele posoudil podmínku účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ jako splněnou, aniž by z dokumentace o zadávacím řízení bylo možné jednoznačně dovodit, zda vybraným dodavatelem doložená reference prokázala předmětné kritérium technické kvalifikace v souladu se stanoveným požadavkem (předmět plnění referenční zakázky, tj. informační systém v resortu zdravotnictví, obsahuje portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat).

Zadavatel v reakci na rozhodnutí Úřadu v předcházejícím správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0383/2020/VZ požádal vybraného dodavatele o objasnění či doplnění skutečností, mj. zda referenční zakázka obsahuje v rámci předmětu plnění rovněž portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat. Po posouzení odpovědi vybraného dodavatele Úřad dospěl k závěru, že odpověď nepřináší žádné nové podstatné skutečnosti či důkazy, že předmět plnění předmětné referenční zakázky obsahuje rovněž portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat. Úřad navíc podotkl, že již v rozhodnutí vydaném v předchozím správním řízení konstatoval, že samotná existence čestného prohlášení nemůže zhojit nezákonnost postupu zadavatele spočívající v absenci informací v dokumentaci o zadávacím řízení, prostřednictvím nichž by byly rozptýleny pochybnosti vnesené námitkami navrhovatele do zadávacího řízení. Sdělení vybraného dodavatele však lze určitým způsobem považovat za formu čestného prohlášení.

Úřad akcentoval, že jestliže je zadavatel názoru, že navzdory pochybnostem navrhovatele vybraný dodavatel požadavku dostal, měl v dokumentaci o zadávacím řízení v souladu se zásadou transparentnosti pečlivěji zachytit a vysvětlit, na základě jakých příčin se s argumenty navrhovatele neztotožňuje, resp. proč tyto argumenty nemají na splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ze strany vybraného dodavatele žádný dopad. Postup zadavatele, kdy zadavatel na konkrétní námitky navrhovatele reagoval zčásti zcela neurčitými, resp. vágními tvrzeními, popř. přejal obsah sdělení

vybraného dodavatele, nemůže být označen za zpětně přezkoumatelný, a jedná se tak v důsledku o postup netransparentní.

V další části týkající se posouzení splnění podmínky účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, kdy měl vybraný dodavatel předložit referenční zakázku na poskytování služeb za účelem vytvoření, podpory nebo rozvoje portálového řešení, které je schopno naplnit mj. parametr „portálové řešení s vysokou dostupností dimenzováno pro minimálně jeden milion unikátních návštěvníků a s počtem přihlášení minimálně 50 000 denně“, pak Úřad návrh zamítl. Úřad měl za prokázané, že vybraný dodavatel splnil podmínky účasti, neboť to plyne z osvědčení objednatele referenční zakázky, které si zadavatel vyžádal v reakci na rozhodnutí Úřadu v předcházejícím správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0383/2020/VZ.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele (konstatovaného ve výroku I. a II. předmětného rozhodnutí) Úřad zrušil oznámení o výběru dodavatele. Závěry prvostupňového rozhodnutí byly potvrzeny rozhodnutím předsedy Úřadu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0236/2021/VZ](#)

- Název VZ: *Dodávka datových rozvaděčů pro technologie ICT*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 39 odst. 5, § 46 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 79 odst. 2 písm. k) ZZVZ
- Klíčová slova: *objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, prokázání technické kvalifikace, kritéria technické kvalifikace, vyloučení ze zadávacího řízení, vzorky, námitky proti zadávacím podmínkám*
- Prejudikatura: *NSS 9 Afs 87/2008-81*

V podaném návrhu navrhovatel napadal vyloučení ze zadávacího řízení. Předmětem zadávacího řízení bylo uzavření rámcové dohody na dodání datových rozvaděčů. Zadavatel k prokázání kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. k) ZZVZ požadoval předložení vzorků výrobků určených k dodání, přičemž stanovil požadavek na jednoduchou možnost změny směru otevírání dveří z pravých na levé za plného provozu rozvaděče.

Nesplněním tohoto požadavku u předloženého vzorku (navzdory opakovaným žádostem zadavatele o objasnění nebo doplnění) navrhovatel dle zadavatele nenaplnil požadavky technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. k) ZZVZ, a proto zadavatel navrhovatele vyloučil.

Podle názoru navrhovatele postavil zadavatel své rozhodnutí o vyloučení na neobjektivním posouzení splnění požadavku na požadovaný vzorek. Navrhovatel měl za to, že zadavatel se v rámci svého postupu dopustil porušení § 245 odst. 2 ZZVZ, když odmítl námitky, ačkoli byly naplněny důvody pro jejich vyhovění, a jednal v rozporu se zásadou transparentnosti a zákazu diskriminace a v rozporu se zákazem přenášení odpovědnosti za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

Pojem „jednoduchost“ byl podle navrhovatele pojmem vágním a neměřitelným, jelikož nebyla stanovena další konkretizující pravidla. Zadavatel měl dle navrhovatele v daném zadávacím řízení precizovat, co myslí pojmem „jednoduchost“, tedy jakým způsobem bude onu jednoduchost hodnotit. Navrhovatel chápal své řešení jako jednoduché a nemohl dopředu vědět, jak se zadavatel v rámci posouzení zachová. Z toho důvodu podle něj nebylo třeba brojit proti zadávacím podmínkám. Námitky proto jednoznačně podal proti rozhodnutí a oznámení o vyloučení, neboť až z tohoto dokumentu se dozvěděl, jak zadavatel pojem „jednoduchost“ vložil.

Závěr zadavatele, že u rozvaděče osazeného HW není změna směru otáčení dveří možná, navrhovatel v návrhu nezpochybnil a nenapadl. Pokud tedy navrhovatel nijak nebrojil proti tvrzení uvedenému v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele, podle něhož u dodaného vzorku není za plného provozu rozvaděče změna směru otevírání dveří vůbec možná, lze mít dle Úřadu danou skutečnost za prokázanou (proti této skutečnosti námitky vůbec nesměřovaly). Jelikož dle zadavatele navrhovatel požadavek na změnu směru otevírání dveří vůbec nesplnil, nebylo v daném případě možno otázku jednoduchosti řešení vůbec posuzovat.

Zadavatel nemůže akceptovat vzorky, které neodpovídají jeho požadavkům stanoveným v zadávací dokumentaci. Jestliže navrhovatel považoval pojem „jednoduchost“ za vágní, neměřitelný a subjektivní, měl možnost požádat zadavatele o vysvětlení zadávací dokumentace nebo mohl případně podat námitky proti zadávacím podmínkám. Těchto možností však navrhovatel nevyužil.

Úřad uzavřel, že vyloučení navrhovatele bylo učiněno v souladu se ZZVZ; Úřad proto návrh navrhovatele zamítl.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0372/2021/VZ](#)

[vydáno po zrušujícím [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0010/2022/VZ](#)]

- Název VZ: ČSSZ – Obměna diskových polí (DigiČesko)
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 8 ZZVZ
- Klíčová slova: vyloučení vybraného dodavatele, technické podmínky, čestné prohlášení, důkazní prostředky, osvědčení, vyjádření výrobce
- Prejudikatura: NSS 1 As 163/2020-44

Navrhovatel návrhem brojil proti výběru dodavatele, který dle jeho názoru nesplnil zadavatelem stanovené technické podmínky, konkrétně požadavek, že diskové pole musí podporovat komunikační funkcionalitu Power HA Enterprise. Tuto pochybnost navrhovatel odůvodňoval nízkou nabídkovou cenou vybraného dodavatele.

V šetřené věci bylo zjištěno, že vybraný dodavatel na základě výzvy zadavatele k objasnění nabídky uvedl, že potvrzuje splnění požadavku podpory komunikační funkcionality Power HA Enterprise, a zároveň předložil potvrzení společnosti HEWLETT-PACKARD, jakožto autorizovaného dovozce a dodavatele všech výrobků společnosti Hewlett Packard Enterprise v České republice, že jím nabízené diskové pole podporuje požadovanou funkcionalitu Power HA Enterprise.

Úřad připustil, že na čestné prohlášení lze nahlížet jako na dokument s nižší důkazní silou, nicméně nelze jej a priori posuzovat optikou, která za vším spatřuje nekalé jednání. Úřad uvedl, že pokud by připustil ničím nepodložený výklad navrhovatele, institut čestného prohlášení by zcela pozbyl smyslu.

Navrhovatel v průběhu správního řízení doplnil svoji argumentaci o zdůvodnění, že diskové pole Power HA Enterprise nabízené vybraným dodavatelem je kompatibilní toliko s funkcionalitou PowerHA Standard Edition, a nikoli s funkcionalitou Power HA Enterprise Edition, kterou požadoval zadavatel. Následně – zejména na základě vyjádření zadavatele a vybraného dodavatele, že diskové pole nabízené vybraným dodavatelem splňuje požadavek zadavatele prostřednictvím softwarového nástroje serveru, který využívá zadavatel – navrhovatel již v rámci dalšího průběhu správního řízení nenamítal nekompatibilitu diskového pole nabízeného vybraným dodavatelem s funkcionalitou Power HA Enterprise Edition, avšak tvrdil, že technické řešení zvolené vybraným dodavatelem není v souladu se

zadávacími podmínkami, neboť zadavatel požadoval, aby daný požadavek byl splněn prostřednictvím diskového pole, a nikoli prostřednictvím serveru zadavatele. Dle Úřadu však zadavatel explicitně nevymezil, že by požadavek „*diskové pole musí podporovat komunikační funkcionalitu Power HA Enterprise*“ musel být splněn přímo prostřednictvím diskového pole dodavatele (mohl být splněn také např. prostřednictvím serveru, který využívá zadavatel). Uvedené bylo potvrzeno také průzkumem trhu, z něhož vyplynulo, že dle většiny oslovených dodavatelů nemusí diskové pole obsahovat specifické funkcionality pro zajištění funkčnosti této komunikační funkcionality a postačuje, pokud bude funkčnost zajištěna i jiným povoleným způsobem, např. pomocí replikační technologie nainstalované na serveru, ke kterému se diskové pole bude připojovat.

V průběhu řízení navrhovatel také namítl, že diskové pole nabízené vybraným dodavatelem nepodporovalo instalaci médií typu SCM NVMe, nicméně na základě vyjádření zadavatele, vybraného dodavatele a zejména společnosti HEWLETT-PACKARD (autorizovaný dovozce a dodavatel všech výrobků společnosti Hewlett Packard Enterprise v ČR) a rovněž celosvětového střediska technické podpory výrobce Úřad konstatoval, že s uvedeným nelze souhlasit. Úřad v této souvislosti zdůraznil, že je to právě výrobce (případně autorizovaný dovozce a dodavatel), kdo může věrohodně potvrdit technické vlastnosti a funkce jím dodávaných zařízení.

Úřad tedy návrh navrhovatele zamítl, přičemž uvedené rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0066/2022/VZ](#)

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0060/2022/VZ](#)

- Název VZ: *Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek - část 2 Agendový informační systém NIPEZ*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 113, § 119 odst. 2 písm. d), § 211 odst. 5 ZZVZ*
- Klíčová slova: *hodnocení nabídek, mimořádně nízká nabídková cena, písemná zpráva zadavatele, posouzení nabídek, subjektivní hodnotící kritéria, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: *30 Af 104/2012-51, 31 Ca 166/2005-125, 30 Af 90/2013-50, 5 Afs 75/2009-100, 2 A 9/2002-62*

Předmětem jedné z částí veřejné zakázky bylo dodání modulu Agendový informační systém NIPEZ a poskytnutí služeb provozního zajištění a rozvoje modulu.

Navrhovatel v návrhu brojil mj. proti tomu, že v případě jednoho účastníka nedošlo k posouzení MNNC. Nabídka tohoto účastníka dle navrhovatele vykazovala podstatné rozdíly oproti nabídkovým cenám ostatních účastníků. Z rozhodnutí o námitkách je dle Úřadu zřejmé, že pochybnosti o reálnosti nabídkové ceny tohoto účastníka, které by mohly vést k jeho povinnému vyloučení, zadavatele nezískal ani poté, co byl na případnou MNNC v jeho nabídce upozorněn navrhovatelem. Navrhovatel podanými námitkami nevnesl do zadávacího řízení pochybnosti o reálnosti nabídkové ceny daného uchazeče. Navrhovatel neuvedl žádné relevantní argumenty týkající se toho, že by nabídková cena měla být mimořádně nízká vlivem skutečností, jež případně mohou představovat obligatorní důvod pro vyloučení ze zadávacího řízení podle § 113 odst. 6 ZZVZ.

O zbývajících námitkách navrhovatele týkajících se zejména hodnocení nabídek je stručně pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Úřad návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Závěry prvostupňového rozhodnutí byly potvrzeny rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0271/2022/VZ

- Název VZ: *Datová centra*
- Výrok rozhodnutí: *§ 48 odst. 1, § 61 odst. 5, § 196 odst. 2, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 95 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 46 odst. 1, § 48 odst. 1, § 61 odst. 5, § 196 odst. 1 písm. b), § 196 odst. 2 ZZVZ*
- Klíčová slova: *čestné prohlášení, osvědčení objednatele, prokázání kritérií technické kvalifikace, vliv na výběr nejhodnější nabídky, vyloučení účastníka zadávacího řízení, seznam významných dodávek, nahrazení dokladu čestným prohlášením*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 50/2010-104*

Ve správním řízení zahájeném z moci úřední Úřad konstatoval spáchání přestupku obviněným tím, že vyloučil dodavatele ze zadávacího řízení pro nepředložení osvědčení objednatele o referenčním plnění, přestože tento dodavatel předložil v žádosti o účast čestné prohlášení nahrazující osvědčení objednatele ve smyslu § 196 odst. 2 ZZVZ (jednalo se o zadávání veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti).

Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka technologií a souvisejících služeb pro rozšíření stávajícího datového centra zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním.

Přestože je postup podle § 46 ZZVZ obecně fakultativní, v nyní šetřeném případě se výzva k objasnění nabídky stala povinností obviněného, neboť v případě vyloučení dodavatele z důvodu neprokázání kvalifikace musí mít zadavatel jednoznačné podklady pro závěr, že žádost o účast nevyhovuje zadávacím podmínkám, přičemž v daném případě zadavatel neměl tyto jednoznačné podklady k dispozici.

Obviněný k prokázání kritéria technické kvalifikace požadoval podle § 196 odst. 1 písm. b) ZZVZ předložit seznam významných dodávek za posledních pět let, jehož součástí muselo být mj. i osvědčení objednatele. Úřad zjistil, že dodavatel předložil seznam významných zakázek doplněný čestným prohlášením, že uvedené zakázky byly provedeny v požadované kvalitě a rozsahu. V souvislosti s uvedeným Úřad připomněl, že zákonodárce v § 196 odst. 2 ZZVZ stanovil, že osvědčení objednatele podle § 196 odst. 1 písm. b) ZZVZ může být nahrazeno čestným prohlášením dodavatele, pokud vystavení osvědčení není možné, nebo je objednatel odmítl. Z textu § 196 odst. 2 ZZVZ přitom vyplývá, že tato úprava směřuje k postupu dodavatele v situaci, kdy zjistí, že není objektivně schopen poskytnout požadované osvědčení objednatele. V takovém případě je mu zákonem dána možnost doložení jeho náhrady v podobě čestného prohlášení dodavatele.

Úřad dále konstatoval, že i v případě, kdy dodavatel nahradí osvědčení objednatele čestným prohlášením bez sdělení důvodu předvídaného zákonem, jedná se o čestné prohlášení nahrazující osvědčení objednatele ve smyslu § 196 odst. 2 zákona.

S ohledem na uvedené skutečnosti měl Úřad za prokázané, že obviněný nemohl mít při vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení najisto postaveno, že tento dodavatel neprokázal splnění technické kvalifikace a o jeho vyloučení tedy rozhodl v rozporu se zákonem.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0417/2022/VZ¹⁵](#)

- Název VZ: DATA_VPN_PL_40264
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 48 odst. 4, § 48 odst. 8, 113 odst. 4, 113 odst. 6, § 138 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: mimořádně nízká nabídková cena, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, žádost o zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny, dynamický nákupní systém, pravidla dynamického nákupního systému, zásada transparentnosti, závaznost zadávací dokumentace, vázanost zadávací dokumentací, žádost o objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů
- Prejudikatura: NSS 1 Afs 45/2010

Případ se týkal posuzování mimořádně nízké nabídkové ceny (§ 113 ZZVZ) v dynamickém nákupním systému (§ 138 a násl. ZZVZ).

Úřad se v úvodu svého rozhodnutí věnoval posouzení charakteru DNS, když konstatoval, že dynamický nákupní systém spadá pod zvláštní postupy a jeho zavádění neprobíhá v zadávacím řízení, přičemž z tohoto důvodu se na něj nevztahují veškerá ustanovení ZZVZ platná pro zadávací řízení. Nepoužijí se tak například všechna ustanovení části druhé, třetí či čtvrté zákona, nýbrž pouze ta, na která ZZVZ v části šesté hlavě III výslovně odkazuje. Na postup zadavatele při zavádění DNS nicméně dopadá povinnost zakotvená v § 6 ZZVZ, tj. povinnost dodržovat základní zásady, i. a. zásadu transparentnosti. Z té pak v daném případě plyne povinnost postupovat při zavádění DNS striktně dle pravidel, která zadavatel sám v zadávací dokumentaci stanovil. Ačkoliv se totiž četná ustanovení ZZVZ při zavádění DNS neaplikují ex lege, může si zadavatel jejich použití v zadávací dokumentaci vyhradit, přičemž tímto se jejich použití stává v daném případě obligatorním.

Úřad ze zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel si použití § 113 ZZVZ upravujícího postup při posuzování MNNC v zadávací dokumentaci nevyhradil a dané ustanovení tudíž není na posuzovaný případ aplikovatelné. Zadavatel v zadávací dokumentaci toliko stanovil, že si pro případ pochybností ohledně nabídkové ceny vyhrazuje právo zaslat dodavateli žádost o objasnění nabídky dle § 46 ZZVZ. Zadavatel této možnosti ve vztahu k vybranému dodavateli skutečně využil, současně však uvedl, že se nejedná o postup dle § 113 zákona a že nemá za to, že nabídka vybraného dodavatele obsahuje MNNC. Postup zadavatele, který se spokojil s vysvětlením vybraného dodavatele, aniž toto vysvětlení podrobil přezkumu dle pravidel uvedených § 113 odst. 6 ZZVZ či aniž vybraného dodavatele vyloučil dle § 113 odst. 6 ZZVZ či § 48 odst. 4 nebo 8 ZZVZ, tak byl souladný se zákonem, neboť zadavatel si v zadávací dokumentaci vyhradil toliko právo postupovat dle § 46 ZZVZ, nikoli však další práva či povinnosti vyplývající z ustanovení § 113 ZZVZ či 48 odst. 4 nebo odst. 8 ZZVZ. Úřad z uvedeného důvodu návrh navrhovatele zamítl.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0102/2021/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0096/2021](#)

¹⁵ Shodné závěry obsahuje rovněž rozhodnutí Úřadu ze dne 18. 11. 2022, sp. zn. [S0418/2022/VZ](#).

- Název VZ: Služby servisní podpory
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 4, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 113 odst. 1, § 113 odst. 4, § 113 odst. 6 ZZVZ
- Klíčová slova: mimořádně nízká nabídková cena, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, žádost o zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny, zásada transparentnosti, pravomoc ÚOHS, seznam techniků nebo technických útvarů, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci
- Prejudikatura: NSS 1 Afs 45/2010-159, 5 As 180/2016-32; KS 62 Af 78/2016-383

Předmětem přezkoumávané veřejné zakázky bylo poskytování servisních služeb, konkrétně správa a servis IT infrastruktury zadavatele.

Hodnoticí komise v nabídce vybraného dodavatele identifikovala možnou MNNC, a to ve vztahu k ceně ad hoc servisní služby „Tvorba skriptů, úprava aplikací“, jelikož nabídková cena vykazovala v této části odchylku od nabídkových cen ostatních účastníků zadávacího řízení. V návaznosti na doporučení hodnoticí komise odeslal zadavatel vybranému dodavateli žádost o písemné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, ve kterém žádal mj. o uvedení počtu alokovaných zaměstnanců a jejich vytížení v hodinách vždy za jeden měsíc poskytování dané služby. Dodavatel v rámci zdůvodnění své nabídkové ceny uvedl mj. , že alokovaným zaměstnancům platí měsíční fixní plat a že daní zaměstnanci mají určitou volnou (dosud nenaplněnou) pracovní kapacitu. Náklady na tyto zaměstnance jsou díky tomu zaplacené z jiných projektů, tudíž každý dodatečný výnos získaný kapitalizací jejich práce představuje pro dodavatele zisk.

Hodnoticí komise považovala zdůvodnění nabídkové ceny vybraného dodavatele za dostatečné; návrhověl však zastával opačný názor a poukázal, že předmětná nabídková cena byla hluboko pod úrovní předpokládané hodnoty veřejné zakázky a v porovnání s nabídkovými cenami ostatních účastníků ZŘ byla extrémně nízká.

Úřad úvodem svého právního posouzení připomněl, že institut MNNC chrání zadavatele před situací, kdy by byl nucen uzavřít smlouvu s účastníkem zadávacího řízení, jenž by nebyl schopen plnění veřejné zakázky za nabídnutou cenu vůbec poskytnout, případně by jej nebyl schopen poskytnout řádně, včas či za stanovených podmínek.

K samotnému procesu posouzení MNNC Úřad předeslal, že zadavatel je podle § 113 odst. 1 zákona povinen před odesláním oznámení o výběru dodavatele posoudit, zda nabídková cena není ve vztahu k předmětu veřejné zakázky mimořádně nízká. V případě, že zadavatel vyhodnotí nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou, příp. získá-li podezření o přítomnosti MNNC, je jeho povinností postupovat podle § 113 odst. 4 zákona a vyžádat si od tohoto účastníka zadávacího řízení písemné zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny, které musí obsahovat potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 písm. a) a b) zákona, tj., že účastník zadávacího řízení zajistí při plnění veřejné zakázky dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k předmětu veřejné zakázky, jakož i pracovněprávních předpisů a kolektivních smluv vztahujících se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a že neobdržel neoprávněnou veřejnou podporu. Za předpokladu, že ze zdůvodnění dodavatele vyplyne, že nabídková cena je mimořádně nízká vlivem nedodržování právních předpisů, nebo že dodavatel obdržel neoprávněnou veřejnou podporu, případně jeho písemné zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny neobsahuje potvrzení těchto skutečností, stíhá podle § 113 odst. 6 zákona zadavatele povinnost takového účastníka ze zadávacího řízení vyloučit. V ostatních případech je však v souladu s § 48 odst. 4 zákona zcela na uvážení zadavatele, zda

v zadávacím řízení ponechá účastníka zadávacího řízení, jehož nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky posoudil jako mimořádně nízkou, či zda jej vyloučí. Případné riziko spjaté s existencí MNNC při realizaci smlouvy nese zadavatel.

Jelikož zdůvodnění MNNC vybraným dodavatelem obsahovalo potvrzení skutečností dle § 113 odst. 4 písm. a) a b) ZZVZ, nebyl zadavatel povinen vybraného dodavatele ze zadávacího řízení vyloučit a bylo tedy pouze na něm, zda se spokojí se zdůvodněním nabídkové ceny či nikoli.

Co se týká skutečnosti, že zadavatel zaslal vybranému dodavateli výzvu ke zdůvodnění MNNC toliko ve vztahu k servisní službě „Tvorba skriptů, úprava aplikací“, nikoli však již ve vztahu k ceně za paušální služby, neshledal Úřad v tomto postupu rozpor se zákonem, neboť ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplynulo, že zadavatel se posouzení nabídkové ceny vybraného dodavatele zabýval a ve vztahu k této části nabídkové ceny abnormality neshledal. Úřad přitom nemá pravomoc vstupovat do konkrétních myšlenkových pochodů hodnotící komise, nýbrž má toliko možnost přezkoumat, zda posouzení existence MNNC proběhlo v zákonném rámci a v souladu se zadávacími podmínkami.

Úřad zdůraznil, že přiměřenost nabídkové ceny je třeba primárně posuzovat z hlediska složitosti předmětu veřejné zakázky, nikoli z hlediska nabídkových cen předložených jinými účastníky zadávacího řízení, které mohou představovat toliko pomocný indikátor MNNC. Úřad dále akcentoval, že v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek došlo k posunu ve vnímání institutu MNNC, kdy je nově upřednostňována odpovědnost samotného zadavatele za uzavření smlouvy za podmínek pro něj „podezřele výhodných“ před autoritativním zákazem takovou smlouvu uzavřít.

V návaznosti na výše uvedené Úřad návrh navrhovatele na zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele zamítl, přičemž toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu s odkazem na rozhodovací praxi správních soudů konstatoval, že zákon nestanoví žádná kritéria, podle nichž by měl zadavatel hodnotit míru dostatečnosti vysvětlení poskytnutého vybraným dodavatelem k mimořádně nízké nabídkové ceně, a zakotvuje pravidlo, podle něž zadavatel i v případě nedostatečného vysvětlení nemusí dodavatele povinně ze ZŘ vyloučit. Již ze samotného smyslu a účelu institutu mimořádně nízké nabídkové ceny tedy vyplývá, že ÚOHS i správní soudy mohou pouze hodnotit, zda zadavatel dostatečně transparentně a přezkoumatelně vysvětlil uchazeči své přetrvávající pochyby, že bude schopen realizovat danou veřejnou zakázku za mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0400/2021/VZ](#)

- Název VZ: eu-INIS SIS - Licence Vertica a prezentační nástroj včetně technické podpory
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 113, § 119 odst. 2 písm. b), § 123 odst. 1 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 44, § 113 odst. 4, § 113 odst. 6, § 119 odst. 2 písm. b), § 123 odst. 1 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: mimořádně nízká nabídková cena, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, zpráva o hodnocení nabídek, střet zájmů, náležitosti zprávy o hodnocení nabídek, Identifikace členů hodnotící komise, anonymizace
- Prejudikatura: NSS 5 As 180/2016-32; KS 62 Af 78/2016-383

Navrhovatel návrhem brojil proti skutečnosti, že zadavatel nevyločil vybraného dodavatele ze zadávacího řízení, přestože jeho nabídka obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu, a dále proti údajné nepřezkoumatelnosti písemné zprávy o hodnocení nabídek.

Co se týká nabídkové ceny vybraného dodavatele, zadavatel v zadávacím řízení podle § 113 odst. 4 ZZVZ vybraného dodavatele vyzval, aby mimořádně nízkou nabídkovou cenu zdůvodnil. V reakci na to vybraný dodavatel svou nabídkovou cenu zadavateli zdůvodnil, přičemž vyloučil, že by jeho nabídková cena byla mimořádně nízkou z důvodů uvedených pod písmeny a) či b) ustanovení § 113 odst. 6 ZZVZ. Zadavatel se spokojil se zdůvodněním předloženým vybraným dodavatelem, přičemž důvody, které jej k tomu vedly, vtělil do zprávy o posouzení nabídek. Navrhovatel naproti tomu setrval na svém názoru, že předmět veřejné zakázky nelze za cenu uvedenou vybraným dodavatelem poskytnout.

Ve vztahu k institutu MNNC Úřad konstatoval, že zákonodárce stanovil pevný rámec, v němž se má zadavatel při posuzování nabídkových cen pohybovat. Zadavatel má povinnost posoudit, zda nabídka neobsahuje MNNC, minimálně u vybraného dodavatele, a to v kterékoliv fázi zadávacího řízení do odeslání oznámení o výběru dodavatele. V případě, že zadavatel vyhodnotí nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou, příp. získá-li podezření o přítomnosti MNNC, je jeho povinností postupovat podle § 113 odst. 4 zákona a vyžádat si od tohoto účastníka zadávacího řízení písemné zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny, které musí obsahovat potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 písm. a) a b) zákona, tj., že účastník zadávacího řízení zajistí při plnění veřejné zakázky dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k předmětu veřejné zakázky, jakož i pracovněprávních předpisů a kolektivních smluv vztahujících se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a že neobdržel neoprávněnou veřejnou podporu. Za předpokladu, že ze zdůvodnění vyplyne, že nabídková cena je mimořádně nízká vlivem nedodržování právních předpisů, nebo že daný účastník zadávacího řízení obdržel neoprávněnou veřejnou podporu, případně jeho písemné zdůvodnění způsobu stanovení MNNC neobsahuje potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 zákona, stíhá zadavatele povinnost podle § 113 odst. 6 zákona takového účastníka ze zadávacího řízení vyloučit. V ostatních případech je však podle § 48 odst. 4 zákona zcela na uvážení zadavatele, zda v zadávacím řízení ponechá účastníka zadávacího řízení, jehož nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky posoudil jako mimořádně nízkou. I pokud se tedy zdůvodnění MNNC jeví jako nedostatečné, je zadavatel oprávněn uvedenou nabídku akceptovat a vybrat ji jako nejvhodnější, jsou-li pro to splněny další zákonné podmínky. Riziko, že za těchto okolností nedojde k řádnému splnění veřejné zakázky, pak dopadá výlučně na zadavatele.

Úkolem Úřadu je primárně přezkoumat rámec posouzení MNNC, tj. zejména ověřit, zda se zadavatel MNNC u vybraného dodavatele zabýval. Jelikož zadavatel vybraného dodavatele prokazatelně vyzval ke zdůvodnění MNNC, přičemž uvedený dodavatel požadované zdůvodnění ve lhůtě poskytl a současně potvrdil, že nabídková cena není mimořádně nízká z důvodů uvedených v § 113 odst. 6 písm. a) a b) ZZVZ, bylo pouze na zadavateli, zda vybraného dodavatele v zadávacím řízení ponechá, či jej vyloučí. Skutečnost, že se zadavatel rozhodl přijmout riziko spojené s nízkou cenou a že za tuto cenu nelze dle navrhovatele předmět díla realizovat, nezakládá nezákonnost postupu zadavatele, neboť se jedná o právo zadavatele, které mu zákon přiznává (srov. § 48 odst. 4 ZZVZ). Vzhledem k těmto závěrům byl návrh navrhovatele v příslušné části zamítnut.

Další část návrhu směřovala proti obsahu zprávy o hodnocení nabídek. Úřad zjistil, že hodnocení nabídek provedla pro zadavatele komise, přičemž členové komise byli ve zprávě o hodnocení nabídek řádně identifikováni, jak vyžaduje § 119 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Účastníkům zadávacího řízení však nebyla v návaznosti na oznámení o výběru dodavatele poskytnuta tato zpráva, nýbrž pouze její anonymizovaná verze, na základě které nebylo možno členy hodnotící komise identifikovat. Úřad označil tento postup zadavatele za netransparentní, přičemž dospěl k závěru, ačkoliv předmětem

hodnocení byla toliko nabídková cena, mohlo přesto v důsledku daného pochybení dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť neúspěšnému účastníkovi zadávacího řízení byla upřena možnost zjistit, zda se na hodnocení nabídek např. nepodílela osoba nacházející se ve střetu zájmů. Ačkoliv tedy prostor pro případnou manipulaci s pořadím nabídek byl vzhledem ke zvolené metodě hodnocení omezený, nebylo dle ÚOHS možno vyloučit, že by v důsledku popsaného střetu zájmů mohlo dojít k situaci, kdy by v rozporu se zákonem nedošlo k vyloučení druhého z účastníků zadávacího řízení pro nesplnění podmínek účasti v zadávacím řízení, tj. že by bylo ovlivněno posouzení nabídek, a to např. právě v důsledku poměru členů komise k vybranému dodavateli, na který by byl zadavatel upozorněn navrhovatelem po seznámení se se jmény osob, které se podílely na hodnocení.

V této části tedy Úřad návrhu navrhovatele vyhověl a zrušil oznámení zadavatele o výběru dodavatele.

6. Vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0138/2021/VZ

- Název VZ: *Nová infrastruktura a prezentace webových aplikací ČHMÚ včetně systémové integrace datových zdrojů a jejich správy*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, 48 odst. 1, 48 odst. 2 písm. a), § 257 písm. h), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 46, § 48 odst. 1, 48 odst. 2 písm. a), § 246 odst. 1 písm. d) ZZVZ; § 61 SŘ
- Klíčová slova: *zásada transparentnosti, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, správnost a úplnost zadávacích podmínek, účinky blokační doby, účinky předběžného opatření, blokační doba, předběžné opatření, zákaz uzavření smlouvy, objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, alternativní plnění, změna nabídky, odůvodnění rozhodnutí o vyloučení účastníka zadávacího řízení, důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení, dodatečné požadavky zadavatele*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 20/2008*

V přezkoumávaném případě zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona s odůvodněním, že jeho nabídka nespĺňuje zadávací podmínky. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že navrhovatelem nabízené řešení počítá s realizací předmětu plnění prostřednictvím MS SQL databáze a MS serverů, s nimiž jsou spojeny licenční poplatky, které však nejsou uvedeny v nabídce navrhovatele, dále nabídka navrhovatele obsahuje řešení, prostřednictvím kterého nelze garantovat vysokou dostupnost řešení předmětu veřejné zakázky (bezplatná licence MS SQL Server Express), a navrhovatel údajně rovněž nespĺnil zadávací podmínku na zajištění záruky na celé dílo po dobu pěti let od jeho řádného předání zadavateli.

Co se týká vyčíslení licenčních poplatků, zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci, že dodavatel má v rámci nabídky uvést cenu za případné licence, které bude potřebovat pro vývoj a provoz aplikace. Zadavatel nicméně následně poskytl dílčí vysvětlení zadávací dokumentace, ve kterém uvedl, že licence spojené s konfigurací serveru nemají být součástí nabídky řešení. Jestliže přitom zadavatel uvedl, že určité aspekty plnění nemají být součástí nabídky řešení, pak dle ÚOHS mohl navrhovatel oprávněně dovozovat, že tyto ani nemají být oceněny v rámci nabídkové ceny.

Úřad v návaznosti na výše uvedené zdůraznil, že zadavatel je s ohledem na zásadu transparentnosti povinen formulovat zadávací podmínky způsobem, aby jejich výklad byl co do požadavků zadavatele a povinností uchazečů jednoznačný a nezpochybnitelný. V situaci, kdy zadavatel těmto svým povinnostem ne zcela dostojí, nelze případné nejasnosti vykládat k tíži dodavatele. Po dodavateli nelze požadovat, aby identifikoval pouze nepřímě vyjádřené požadavky zadavatele a domýšlel, co zadavatel zamýšlel. Dle Úřadu je jakoukoli nejasnost zadávací dokumentace nezbytné vykládat ve prospěch volné hospodářské soutěže, tj. je nutné volit extenzivní, nikoli restriktivní výklad zadávacích podmínek.

Pokud tedy zadavatel v daném případě požadoval, aby byla cena za licence spojené s konfigurací serveru uvedena v nabídce jako takové či byla zahrnuta přímo do nabídkové ceny, ačkoliv tyto licence neměly být dle vysvětlení zadávací dokumentace součástí nabídky řešení, bylo na zadavateli, aby předmětnou zadávací podmínku formuloval jednoznačně již v zadávací dokumentaci a nečinil tak až následně ve fázi posouzení nabídky navrhovatele. Postup zadavatele byl netransparentní a zadavatel nebyl oprávněn navrhovatele pro neuvedení licenčních poplatků spojených s konfigurací serveru ze zadávacího řízení vyloučit.

Další skutečností, kterou zadavatel uvedl jako důvod pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, bylo, že navrhovatel v reakci na žádost zadavatele o objasnění a doplnění nabídky dle § 46 zákona uvedl, že pro plnění veřejné zakázky lze alternativně využít i bezplatnou licenci MS SQL Server Express, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že tato informace byla uvedena nově a absentovala v původní nabídce, jednalo se dle zadavatele o nepřípustnou změnu nabídky. Úřad konstatoval, že materiální změna nabídky je sice v zásadě zákonem zapovězena, v posuzovaném případě se však o změnu v uvedeném smyslu nejednalo, neboť navrhovatelem v nabídce předložené řešení odpovídalo zadávacím podmínkám a zadávací podmínky povinnost předložit alternativní řešení neobsahovaly. Alternativní řešení bylo navrhovatelem nabídnuto až v reakci na dotaz zadavatele, jaký má dodavatel připraven náhradní postup pro případ, že nedojde k dohodě s provozovatelem infrastruktury s ohledem na cenu případných licencí. Zadavatel však v zadávacích podmínkách požadoval po dodavatelích předložit jeden konkrétní návrh, povinnost nabídnout alternativní postupy pro případ příliš vysoké ceny ze zadávacích podmínek nevyplývala.

Úřad za této skutkové situace konstatoval, že za změnu (doplnění) nabídky je možné považovat toliko doplnění něčeho, co původně v nabídce zcela chybělo, ačkoliv to mělo být její součástí dle požadavků zadavatele stanovených v zadávacích podmínkách. Pokud tedy navrhovatel v rámci objasnění nabídky pouze předestřel možné řešení zadavatelem uváděné situace, nelze tento postup považovat za nezákonnou změnu nabídky, neboť platnost ani obsah původní nabídky nebyly tímto objasněním nikterak dotčeny. Úřad uzavřel, že žádost zadavatele o předložení alternativního řešení neměla oporu v zadávacích podmínkách.

Poslední vadu v postupu zadavatele pak Úřad spatřoval v tom, že zadavatel, aniž by měl uvedenou skutečnost postavenou najisto, učinil závěr, že navrhovatel v rozporu se zadávacími podmínkami nehodlal poskytnout záruku na dílo v délce pěti let. Jestliže však zadavatel uvedl tento závěr v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, měl mít podloženo, že nabídka navrhovatele skutečně zadávací podmínky nesplňuje. Jelikož zadavatel tento závěr podložen neměl, neměl právo navrhovatele ze zadávacího řízení z tohoto důvodu vyloučit.

Dále se Úřad vyjádřil k problematice účinků blokační doby dle § 246 odst. 1 písm. d) ZZVZ a předběžného opatření zakazujícího uzavřít v zadávacím řízení smlouvu. Úřad konstatoval, že ani jedno z uvedených nebrání zadavateli činit v zadávacím řízení úkony, které uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky předcházejí, tj. např. rozhodnout o výběru dodavatele.

Pro úplnost je možno závěrem dodat, že v části návrhu směřující proti zadávacím podmínkám bylo správní řízení zastaveno, neboť v této části nepředcházely podání návrhu včas podané námitky.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0207/2021/VZ](#)

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0131/2021/VZ](#)

- Název VZ: ČSSZ – Obměna diskových polí (DigiČesko)
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 8 ZZVZ; § 4 odst. 4 ZKB, § 12 odst. 1 ZKB; § 5 odst. 1 VKB
- Klíčová slova: podmínky účasti v zadávacím řízení, nesplnění zadávacích podmínek, vyloučení ze zadávacího řízení, zadávací dokumentace, zadávací podmínky, kybernetická bezpečnost, bezpečnostní opatření, varování NÚKIB

- Prejudikatura: NSS 8 Afs 44/2013-29; KS 62 Af 41/2012-60

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu směřujícího proti rozhodnutí o vyloučení; navrhovatel byl ze zadávacího řízení vyloučen, neboť jeho nabídka obsahovala technické a programové prostředky společnosti Huawei, které dle Varování NÚKIB č. j. 3012/2018-NÚKIB-E/110 ze dne 17. prosince 2018 (dále jen „Varování NÚKIB“) představují hrozbu v oblasti kybernetické bezpečnosti. Navrhovatel namítal, že v zadávací dokumentaci nebylo stanoveno, že technické a programové prostředky společnosti Huawei budou při plnění veřejné zakázky automaticky vyloučeny.

Zadavatel je na základě usnesení vlády správcem a provozovatelem systému kritické informační infrastruktury, z čehož vyplývá, že podle ZKB je zadavatel při výběru dodavatele pro informační a komunikační systémy povinen zohlednit požadavky vyplývající z bezpečnostních opatření.

Úřad v šetřené věci zjistil, že zadavatel v zadávacích podmínkách výslovně, zcela zřetelně a jasně formuloval, že nabídka dodavatele nesmí být nevyhovující z hlediska informační bezpečnosti s tím, že za nevyhovující je považováno jakékoli plnění, které obsahuje technologie/klíčové prvky, vůči jejichž výrobcům vydal Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost Varování NÚKIB.

Sám navrhovatel uvedl, že se při přípravě nabídky seznámil s Varováním NÚKIB, tudíž mu muselo být známo, že toto varuje před použitím technických nebo programových prostředků společnosti Huawei. Úřad konstatoval, že navrhovatel, vědom si skutečnosti, že jím nabízené zařízení pochází od výrobce, který je uveden ve Varování NÚKIB, musel počítat s tím, že předloží-li v nabídce zařízení od tohoto výrobce, ponese negativní důsledek spočívající ve vyloučení ze zadávacího řízení.

K námitce navrhovatele, že zadavatel neučinil analýzu rizik součástí zadávací dokumentace, Úřad uvedl, že povinnost učinit tuto analýzu součástí zadávací dokumentace, resp. povinnost uvést, na základě jakých podkladů byla daná zadávací podmínka stanovena, neplyne z žádného zákonného ustanovení. Dokumenty obsahující analýzu rizik netvořily součást zadávací dokumentace. Jednalo se toliko o podklad, na jehož základě byla zadávací dokumentace vytvořena a který zároveň slouží pro případný přezkum správním orgánem k ověření správnosti postupu zadavatele. Úřad také uvedl, že neobstojí ani analýza zajištěná navrhovatelem, dle které jím nabízená disková pole nepředstavují vysoké/kritické riziko, neboť nikdo nezná regulované systémy a kontext jejich fungování lépe než povinná osoba (zadavatel).

Na základě výše uvedených zjištění Úřad návrh navrhovatele zamítl, přičemž rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0224/2021/VZ](#)

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 122 odst. 3 ZZVZ]

- Název VZ: Nákup výpočetní techniky 2018
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 53 odst. 1, § 122 odst. 3 písm. a), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 90 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 53 odst. 1, § 53 odst. 4, § 53 odst. 6, § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ

- *Klíčová slova: objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, výzva k podání nabídek, výzva minimálního počtu dodavatelů, výzva k předložení dokladů o kvalifikaci, doklady o kvalifikaci vybraného dodavatele, pravidla zjednodušeného podlimitního řízení*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání dvou přestupků obviněným. Prvního přestupku se obviněný dopustil tím, že ve zjednodušeném podlimitním řízení adresně informoval o zveřejnění zadávací dokumentace na profilu zadavatele pouze tři dodavatele, nikoli minimálně pět dodavatelů, jak ukládá zákon, a druhého přestupku pak tím, že vybraného dodavatele nevyzval k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci.

Úřad dospěl také k závěru, že přestože obviněný v šetřené věci postupoval ve zjednodušeném podlimitním řízení, byl povinen postupovat podle § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ, a tedy vyžádat si od vybraného dodavatele originály či ověřené kopie dokladů o jeho kvalifikaci v rozsahu zadávacích podmínek (neboť je obviněný neměl k dispozici), a to z důvodu, že uvedené ustanovení zákona se v případě zjednodušeného podlimitního řízení použije obdobně, což (dle metodiky a judikatury) znamená v plném rozsahu.¹⁶ Úřad rovněž konstatoval, že na uvedenou situaci nelze uplatnit § 53 odst. 4 ZZVZ – předložení kopií či čestného prohlášení, neboť z uvedeného ustanovení vyplývají pravidla, která však lze aplikovat pouze ve fázi podávání nabídek, kdežto ustanovení § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ se vztahuje k fázi zadávacího řízení po výběru nejvhodnější nabídky a stanoví zadavateli povinnost si od vybraného dodavatele vyžádat originály nebo ověřené kopie konkrétních dokladů o jeho kvalifikaci; jedná se tedy o dvě odlišné situace. Úřad doplnil, že zadavatel nemá povinnost zaslat vybranému dodavateli výzvu k předložení originálů nebo ověřených kopií o jeho kvalifikaci pouze v případě, kdy těmito doklady již disponuje.

O druhém přestupku zadavatele je ve stručnosti pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0368/2021/VZ](#)

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0202/2021/VZ](#)

- Název VZ: *Vývoj a implementace eISIR a společných částí*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 4, § 113 odst. 4, § 113 odst. 5, § 113 odst. 6 ZZVZ*
- Klíčová slova: *mimořádně nízká nabídková cena, rozhodnutí o vyloučení, kritéria technické kvalifikace, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 42/2012-51, 1 Afs 45/2010-159, 5 Afs 75/2009-100; KS 62 Af 50/2011-72*

Návrh navrhovatele primárně napadá zadavatelův postup, který vedl k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny. Navrhovatel v návrhu uvedl, že zadavatelovo rozhodnutí o jeho vyloučení podle § 48 odst. 4 ZZVZ bylo nedůvodné a nezákonné.

Předmětem veřejné zakázky zadávané v řízení se soutěžním dialogem bylo vytvoření nového informačního systému justičního elektronického spisu a jeho nastavby pro agendu insolvenčního řízení, nasazení systému do prostředí justice a zajištění jeho provozu, podpory a rozvoje.

¹⁶ Zadavatelé tuto povinnost v důsledku novelizace ustanovení § 122 odst. 3 ZZVZ zákonem č. 166/2023 Sb. již v současnosti nemají.

Zadavatel dospěl k závěru, že navrhovatel MNNC řádně nezdůvodnil a vyloučil jej z tohoto důvodu dle § 48 odst. 4 ZZVZ ze zadávacího řízení. Dle zadavatele nabídková cena navrhovatele neodpovídala stanovenému rozsahu plnění a zadavatel tak měl důvodné pochybnosti, zda navrhovatel bude schopen předmětné služby řádně, včas a po celou dobu trvání smlouvy poskytovat. Zadavatele k tomuto závěru vedly pochybnosti ohledně zajištění potřebné kapacity pro řádné a včasné poskytování služby uživatelské podpory v rámci obchodního modelu navrhovatele, dále pochybnosti ohledně schopnosti navrhovatele poskytovat službu uživatelské podpory řádně a včas bez závislosti na plnění třetích subjektů a také pochybnosti o správném rozdělení činností ve vztahu ke službám uživatelské podpory a službám technické podpory ze strany navrhovatele v rámci jeho nabídky.

Úřad dospěl k závěru, že dílčí nabídková cena navrhovatele za službu uživatelské podpory nemohla pokrýt ani mzdové náklady navrhovatele, jež by musel na poskytování služby uživatelské podpory vynakládat. Současně navrhovatel nevyvrátil pochybnosti zadavatele, zda bude schopen službu uživatelské podpory poskytovat za stanovenou cenu, řádně a včas a zda navrhovateli zbude pro poskytování služby uživatelské podpory dostatečná kapacita poté, co poskytne obdobné služby svým dalším zákazníkům. Tato souvislost byla z pohledu Úřadu z hlediska případných rizik zadavatele stěžejní, jelikož navrhovatel de facto činil poskytování předmětu plnění vůči zadavateli závislé na smluvních vztazích s třetími osobami, do kterých zadavatel jednak neměl možnost jakkoli vstupovat, a navíc ze strany navrhovatele nebylo jejich zajištění ničím doloženo.

Ve vztahu k rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení Úřad shledal, že z odůvodnění rozhodnutí jasně plyne, jaké důvody zadavatele vedly k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, tedy pro jaké důvody vznikla zadavateli důvodná pochybnost ohledně možnosti/schopnosti navrhovatele poskytnout služby uživatelské podpory řádně a v navrhovaném termínu a proč jsou tedy z pohledu zadavatele neakceptovatelná rizika plynoucí z MNNC. Zadavatel podrobně uvedl veškeré skutečnosti a argumenty, které ho vedly k rozhodnutí navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit. Úřad shledal, že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení bylo jasné, srozumitelné a konkrétní a současně z něj bylo patrné, jak zadavatel k tomuto rozhodnutí dospěl.

Z výše uvedených důvodů Úřad návrh navrhovatele zamítl.

Předseda Úřadu ve svém potvrzujícím rozhodnutí mj. zdůraznil, že při posouzení, zda zadavatel vyloučil dodavatele ze zadávacího řízení z důvodu MNNC v souladu se zákonem, je Úřad zásadně oprávněn zkoumat jen dodržení zákonného rámce, tedy pouze zda zadavatel postupoval v souladu se zásadou transparentnosti a zásadou zákazu diskriminace, zda indicie o MNNC skutečně existovaly a zda zadavatel své rozhodnutí řádně odůvodnil. Předseda Úřadu uzavřel, že Úřad není ve vztahu k MNNC oprávněn zasahovat do věcných úvah zadavatele, pokud zadavatel nevybočí ze zákonného rámce.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0487/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0015/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Dodávka informačního systému sociálního zabezpečení (ISSZ DP-3) a jeho správa, provoz a rozvoj*
- Výrok rozhodnutí: *§ 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 131, § 245 odst. 1, § 261 odst. 2 ZZVZ; § 56 SŘ*
- Klíčová slova: *kybernetická bezpečnost, odůvodnění rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí o vyloučení, odůvodnění rozhodnutí o vyloučení, NÚKIB, odborné stanovisko, včasnost návrhu směřujícího proti zadávacím podmínkám, lhůta pro podání návrhu proti zadávacím podmínkám, rámcová dohoda, zadávací podmínky rámcové dohody*

- *Prejudikatura: 2 Afs 67/2010-105; 9 Afs 70/2008-130; 31 Af 55/2018-63; 29 Af 31/2019-85; 1 As 403/2017-50*

Navrhovatel svým návrhem brojil jednak proti svému vyloučení ze zadávacího řízení a dále proti znění zadávacích podmínek. Část správního řízení týkající se souladu zadávacích podmínek se zákonem Úřad zastavil, neboť dospěl k závěru, že návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky [srov. § 257 písm. h) ZZVZ]. Co se týká části návrhu směřující proti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, byly splněny veškeré procesní podmínky řízení a Úřad tedy v této části přistoupil k věcnému přezkumu.

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování nového informačního systému sociálního zabezpečení k realizaci výpočtu a výplaty dávek důchodového pojištění, výsluhových příspěvků a ostatních dávek pro klienty v evidenci Ministerstva vnitra a dále správa, provoz a rozvoj tohoto IS. Zadavatel navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení, neboť měl za to, že jím v nabídce navržený tzv. „sizing“ byl nedostatečný a vedl k architektuře informačního systému, která nebyla souladná se zadávacími podmínkami a potažmo vyhláškou č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (dále „vyhláška“).

Úřad se v rámci správního řízení obrátil na NÚKIB a požádal jej o odborné posouzení, zda navrhovatelem v nabídce předložené řešení naplňovalo požadavky vyplývající z dané vyhlášky.

NÚKIB dospěl k závěru, že navrhovatel v tzv. „lokalitě 2“ neuvedl dostatečné procesorové, paměťové a diskové kapacity pro účely záložního provozu produkčního prostředí v případě nutného disaster recovery, pouze zdroje nezbytné pro testovací prostředí a zálohování, tj. pasivní repliky produkčních databází. Pokud by přitom bylo nutné přesunout produkční prostředí do lokality 2, bylo by pozastaveno, případně zrušeno testovací prostředí 1. Za tohoto předpokladu by dle NÚKIB nebyl splněn požadavek podle § 10 odst. 3 vyhlášky, neboť testovací prostředí by v danou chvíli neexistovalo. Použití výkonnostně slabšího testovacího prostředí pro účely disaster recovery přitom porušuje požadavek dostupnosti informačního systému stanovený zadavatelem v zadávacích podmínkách prostřednictvím parametrů SLA, RPO a RTO, jelikož nebyla zajištěna dostatečná redundance technických prostředků a vybavení podle § 27 písm. d) vyhlášky. S ohledem na uvedená zjištění NÚKIB uzavřel, že návrh navrhovatele nesplňoval požadavky stanovené předmětnou vyhláškou.

Na základě odborného vyjádření NÚKIB dospěl Úřad k závěru, že za předpokladu rozmístění serverů do lokalit dle „sizingu“ předpokládaného navrhovatelem by při přesunutí produkčního prostředí do lokality 2 v případě katastrofy v lokalitě 1 muselo být v lokalitě 2 testovací prostředí z důvodu nedostatečných procesorových, paměťových a diskových kapacit pozastaveno (příp. zrušeno), tedy testovací prostředí by nebylo funkční a došlo by k omezení jeho užívání až do doby nápravy katastrofy v lokalitě 1 a opětovnému zprovoznění produkčního prostředí v lokalitě 1. Takové řešení přitom odporovalo vyhlášce, potažmo také zadávacím podmínkám. Vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení tudíž proběhlo v souladu se zákonem.

Úřad odmítl argument navrhovatele, že ve své nabídce specifikoval pouze virtuální servery, přičemž v rámci samotné realizace díla by konfigurace v příslušné lokalitě byla dostatečná. Dle Úřadu navrhovatel v nabídce ani jejím následném objasnění poskytnutém na žádost zadavatele dle § 46 ZZVZ neuvedl žádné konkrétní dodatečné zdroje, které hodlal při plnění veřejné zakázky využít, a jeho tvrzení o zapojení údajných dodatečných zdrojů tak zůstalo v rovině obecné proklamace. V návaznosti na uvedená Úřad uzavřel, že objasnění nabídky dle § 46 ZZVZ nikterak konkrétně a jednoznačně ve vazbě na obsah nabídky neodůvodnilo, zda řešení navrhovatele je schopno dostát požadavkům dostupnosti informačního systému stanoveným v zadávacích podmínkách.

Jelikož Úřad shledal, že zadavatel byl oprávněn navrhovatele pro nesplnění zadávacích podmínek dle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ ze zadávacího řízení vyloučit, s ohledem na zásadu procesní ekonomie neposuzoval zákonnost dalších důvodů vyloučení, které v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele zadavatel uvedl.

Předmětné rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu konstatoval, že ačkoliv se v daném případě jednalo o postup směřující k uzavření rámcové dohody, nešlo následně měnit rámcové parametry HW uvedené dodavateli, neboť zadávací dokumentace připouštěla toliko jejich upřesňování. Rámcové požadavky na HW bylo tedy nutné předložit již v rámci nabídky a v rámci předmětu plnění je již pouze rozpracovat, nikoliv rozšiřovat. Pokud tedy řešení navrhovatele nebylo dostatečně robustní již v okamžiku podání nabídky, nemohlo se takovým stát ani ve fázi realizace veřejné zakázky, ačkoliv se navrhovatel snažil tvrdit opak.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0543/2022/VZ](#)

- Název VZ: *Zajištění datových přenosů pro pracoviště ZP MV ČR III.*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. c) ZZVZ*
- Klíčová slova: *výklad zadávacích podmínek, výklad technických podmínek, vyloučení účastníka zadávacího řízení, zásada transparentnosti, správnost a úplnost zadávacích podmínek, odpovědnost za zadávací podmínky*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 50/2011-72, 62 Af 50/2010-104*

Meritem sporu předmětného správního řízení zahájeného na návrh byla otázka (ne)oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku, kterou Úřad posuzoval ve vztahu k výkladu zadávacích podmínek. Zadavatel a navrhovatel zastávali rozdílný názor v otázce, zda dle zadávací dokumentace musí předmět plnění (připojení v konkrétní lokalitě) existovat již k okamžiku podání nabídky, nebo stačí, je-li toto připojení zprovozněno až k okamžiku zahájení plnění veřejné zakázky vybraným dodavatelem.

Dle zadavatele nabídka navrhovatele neobsahovala detailní technický popis nabízených služeb. Úřadem bylo zjištěno, že navrhovatel byl několikrát vyzván k písemnému objasnění nabídky, v němž opakovaně deklaroval, že připojí všechny lokality prostřednictvím technologie splňující veškeré požadavky zadavatele stanovené v zadávacích podmínkách, a dále rovněž uvedl, že v lokalitě Vyškov a Brno – Campus Bohunice bude využita technologie VDSL2. Zadavatel však od společnosti CETIN a.s. zjistil, že služba VDSL2 není v uvedených lokalitách aktuálně dostupná, tudíž konstatoval, že navrhovatel předložil ve své nabídce nepravdivé údaje a ze zadávacího řízení ho vyloučil.

Úřad ovšem v šetřeném případě dospěl k závěru, že ze zadávací podmínky a souvisejících ustanovení zadávací dokumentace nevyplývalo, že by dodavateli nabízená služba musela být dostupná již ke dni podání nabídky, když sám zadavatel dotčenou zadávací podmínku formuloval prostřednictvím času budoucího k okamžiku započetí plnění veřejné zakázky. Dle Úřadu tak nemohl obstát závěr zadavatele, jenž striktně vykládal dotčené části zadávací dokumentace ve smyslu dostupnosti předmětné služby již ke dni podání nabídky (či v případě nedostupnosti služby povinnost doložit alespoň výsledky šetření o nedostupnosti služby), neboť předmětnou zadávací podmínku bylo dle názoru Úřadu možné číst tak, že dodavatel dostupnost dané služby může zajistit až k okamžiku zahájení plnění veřejné zakázky.

V takovém případě pak dle Úřadu nebylo z logiky věci třeba, aby dodavatel zadavateli dokládal výsledek šetření o případné nedostupnosti služby v aktuálním čase; tento doklad by dodavatel v nabídce předkládal pouze tehdy, pokud by jeho nabídka s dostupností služby (k počátku plnění) vůbec „nepočítala“, resp. nebyla možná.

Na základě výše uvedených zjištění Úřad rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0601/2022/VZ

- Název VZ: *Informační systém pro stravovací provoz FN HK*
- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 2 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: *jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, výklad zadávací dokumentace, výklad zadávacích podmínek, odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek, dvojí výklad zadávacích podmínek*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009, 62 Af 30/2017-357*

Navrhovatel návrhem brojil proti svému vyloučení ze zadávacího řízení. Mezi navrhovatelem a zadavatelem existoval spor o výklad zadávací dokumentace, konkrétně technických požadavků zadavatele na maximální počet zadavatelem poskytovaných jader. Zatímco navrhovatel měl za to, že zadávací dokumentace definuje skutečné zdroje, které jsou pro poptávaný předmět plnění na straně zadavatele dodavatelům k dispozici (tedy maximální počet fyzických jader), zadavatel tvrdil, že je zřejmé, že dodavatelům dával k dispozici pouze určitou část kapacity vlastní virtuální infrastruktury (tedy maximální počet virtuálních jader), nikoliv fyzického serveru.

Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že provozuje virtuální infrastrukturu VMWare ESX 7.0.1 a diskové úložiště a že předpokládá provoz v tomto prostředí; nespécifikoval však typ jader a neupřesnil, zda uvádí jádra fyzická či virtuální.

Úřad úvodem odůvodnění svého rozhodnutí připomenul, že zadávací dokumentace jako ústřední dokument hraje stěžejní roli v průběhu celého zadávacího řízení, neboť na jejím základě dodavatelé zpracovávají své nabídky. Požadavky zadavatele musí být z tohoto důvodu v zadávací dokumentaci vymezeny způsobem, který bude vnímán a chápán všemi subjekty stejně a jednoznačně a který nesmí dávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Zadávací dokumentace musí být tedy pro dodavatele natolik čitelná, aby po seznámení se s jejím obsahem bez pochybností věděli, jaké plnění mají zadavateli nabídnout a jakými podmínkami jsou vázáni, přičemž vázán obsahem zadávací dokumentace je i sám zadavatel. Pokud zadávací dokumentace neobsahuje veškeré informace nezbytné ke zpracování nabídek, popř. jsou takové informace nejasné a lze je vyložit více možnými způsoby, jedná se o pochybení na straně zadavatele. Je to vždy zadavatel, kdo zodpovídá za správnost a úplnost zadávací dokumentace, přičemž nabídka, která splňuje požadavky stanovené v zadávací dokumentaci, nemůže být ze zadávacího řízení vyřazena.

Úřad se za účelem ověření, zda je výklad zadávací dokumentace předestřený vyloučeným dodavatelem objektivně možný, obrátil na čtyři dodavatele působící na relevantním trhu, přičemž dva z těchto dodavatelů poskytli výklad zadávací dokumentace shodný s výkladem vyloučeného dodavatele. Ačkoliv tak výklad zadavatele bylo možné považovat za legitimní a smysluplný, bylo evidentní, že se nejedná

o výklad jediný možný. Za daných okolností bylo tudíž nezbytné zohlednit § 36 odst. 3 zákona, podle kterého zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Nejednoznačnost formulace zadávací podmínky týkající se maximální poskytované kapacity infrastruktury zadavatele tak nebylo možno klást k tíži navrhovatele.

Úřad uzavřel, že zadavatel porušil zákon, když navrhovatele pro údajné nesplnění zadávacích podmínek ze zadávacího řízení vyloučil, a v návaznosti příslušné rozhodnutí zadavatele zrušil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0627/2022/VZ](#)

Název VZ: BIM CAFM V ČEPS

- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 2 písm. b), § 61 odst. 5, § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ
- Klíčová slova: jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, výklad zadávací dokumentace, výklad zadávacích podmínek, odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek, dvojí výklad zadávacích podmínek, BIM, seznam významných služeb, referenční zakázka
- Prejudikatura: NSS 2 As 314/2020-36; KS 62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009, 62 Af 30/2017-35

Správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který se domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze zadávacího řízení. Zadavatel vyloučení navrhovatele ze ZŘ odůvodnil tím, že dodavatel neprokázal splnění technické kvalifikace, když žádná z jím předložených referenčních zakázek údajně nesplňovala požadavky zadavatele, neboť rozsah integrace softwarového řešení pro správu a provoz budov na BIM byl nedostatečný [§ 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ]. Navrhovatel měl naproti tomu za to, že zadavatel v zadávacích podmínkách žádný požadovaný rozsah integrace na BIM nestanovil a postačovala tedy jakákoli míra integrace.

Jak plyne z výše uvedeného, spor zadavatele a navrhovatele spočíval primárně ve výkladu příslušné části zadávací dokumentace, kdy dle názoru navrhovatele zadavatel ve vztahu k referenčním zakázkám nestanovil rozsah provedené integrace na BIM, a tedy dle jeho názoru postačovalo, aby SW řešení pro správu a provoz budov umožňovalo integraci na BIM v jakémkoliv rozsahu, zatímco zadavatel tvrdil, že v zadávací podmínce byl současně určen i rozsah integrace na BIM (konkrétně evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu).

Znění příslušné zadávací podmínky bylo následující: „*implementace SW řešení pro správu a provoz budov v rozsahu evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu vč. integrace na BIM a služeb spočívajících v servisní podpoře a údržbě*“. Zadavatel slovní spojení „vč. integrace na BIM“ dále blíže nespécifikoval ani neupřesnil.

Zadavatel zastával názor, že požadavek integrace na BIM nelze vykládat jinak než tak, že veškeré funkcionality SW řešení pro správu a provoz budov (CAFM) vyjmenované v definici referenční zakázky, tzn. evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu, musí být integrovány s BIM modelem. Tomu dle jeho vyjádření nasvědčoval i logický výklad kritéria technické kvalifikace, kdy by akceptace jiného výkladu fakticky znamenala absolutní vyprázdnění požadavku na realizaci referenční zakázky. Pouhé nahrání BIM modelu do CAFM bez propojení s konkrétními daty totiž nepřináší z pohledu uživatele žádnou novou kvalitu či užitek.

Úřad konstatoval, že argument zadavatele je racionální a logický a racionální je též jeho zájem na účasti pouze patřičně odborně kvalifikovaných dodavatelů v zadávacím řízení. Samostatnou otázkou nicméně je, zda se příslušný požadavek podařilo zadavateli vtělit do zadávací dokumentace.

Úřad přistoupil k posouzení, zda zadávací dokumentace pro SW řešení pro správu a provoz budov stanovila jasný rozsah integrace na BIM.

Dle Úřadu samotný pojem „integrace“ ve svém obecném významu znamená spojování různých komponent do jednoho systému. To však samo o sobě neurčuje rozsah daného spojení, které může mít různé úrovně napojení jednotlivých komponent. Z jazykového výkladu samotné zadávací podmínky je rovněž patrné, že určení rozsahu (evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu) se jednoznačně vztahuje k implementaci SW řešení, nicméně zda se vztahuje i k požadavku na integraci na BIM, který je v textu dané podmínky umístěn až za požadavkem na rozsah implementace SW řešení, není možné jednoznačně určit. Bylo tedy možno dojít i k závěru, že se určení rozsahu týká pouze implementace SW řešení, nikoliv však již požadavku na integraci na BIM.

Úřad v rámci správního řízení oslovil rovněž několik dodavatelů působících na relevantním trhu, přičemž z jejich vyjádření vyplynulo, že příslušnou zadávací podmínku považují za vágně formulovanou a že přinejmenším někteří z nich ji vykládají stejně jako navrhovatel. Dále se Úřad obrátil také na objednatele referenčního plnění, který sdělil, že agenda BIM je rozsáhlá a existuje velké množství různých způsobů a forem integrace systémů, dat a procesů. Z vyjádření kraje vyplynulo, že referenční zakázka přinejmenším částečnou integraci BIM modelu umožňovala.

Úřad uzavřel, že z formulace příslušného kritéria technické kvalifikace jednoznačně nevyplývalo, zda v rámci referenční zakázky musela být provedena integrace na BIM o určitém minimálním rozsahu, a zadavatel tedy postupoval v rozporu se zákonem, když dodavatele ze zadávacího řízení vyloučil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0639/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0043/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Dodávka, implementace a podpora technologie DC interconnect*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. b), § 48 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *mimořádně nízká nabídková cena, nesplnění zadávacích podmínek, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, referenční zakázka, seznam techniků a technických útvarů, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, vyloučení účastníka zadávacího řízení, nepravdivost údajů*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 15/2014-55*

V předmětném správním řízení navrhovatel brojil proti svému vyloučení ze zadávacího řízení a proti rozhodnutí o námitkách, které bylo dle jeho názoru nepřezkoumatelné.

Úřad posoudil napadené rozhodnutí o námitkách, kdy vycházel z toho, že pokud navrhovatel uvádí v námitkách konkrétní argumenty, je nezbytné, aby zadavatel na tyto argumenty adekvátně reagoval. Úřad zároveň doplnil, že pro splnění požadavku na srozumitelnost a dostatečné odůvodnění rozhodnutí o námitkách není nutné, aby se zadavatel vypořádával s každým dílčím aspektem

argumentace stěžovatele do nejmenších myslitelných podrobností; rozhodující je, zda zadavatel poskytne navrhovateli srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností, tj. k podstatě argumentace navrhovatele, přičemž v posuzovaném případě rozhodnutí vyjadřovalo ucelený pohled zadavatele na navrhovatelem namítané skutečnosti.

Mezi účastníky správního řízení bylo dále sporu o oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení; dle zadavatele navrhovatel neprokázal splnění kritéria technické kvalifikace u všech členů realizačního týmu a v tomto kontextu uvedl nepravdivé informace a rovněž nedostatečně odůvodnil mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Navrhovatel dostal od zadavatele příležitost objasnit a doplnit technickou kvalifikaci členů realizačního týmu, přesto se uchýlil pouze k opětovnému obecnému konstatování, že členové realizačního týmu se na dotčené zakázce podíleli. Navrhovatel v objasnění nikterak nedoložil ani neprokázal, že se členové realizačního týmu na referenční zakázce na daných pozicích opravdu podíleli. Naopak objednatel dané referenční zakázky výslovně uvedl, že se na ní dané osoby nepodílely; odpovědi objednatele tedy vyvracely tvrzení navrhovatele.

Po provedeném objasnění ze strany navrhovatele a po vlastním ověření u objednatele referenčního plnění zadavatel disponoval při rozhodování o vyloučení navrhovatele dostatečnými podklady (nabídka, objasnění, informace od objednatele), na jejichž základě příslušný závěr učinil. Zadavatel neměl podklady pro konstatování o naplnění zadávacích podmínek týkajících se prokázání technické kvalifikace členů realizačního týmu navrhovatele, resp. naopak měl dostatek podkladů pro konstatování o neprokázání technické kvalifikace a pro zpochybnění pravdivosti a validity údajů o referenčních zkušenostech uvedených navrhovatelem v jeho nabídce.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry prvního stupně a doplnil, že zadavatel neměl povinnost postupovat podle § 46 odst. 1 zákona a v případě pochybností ohledně pravdivosti předmětné reference nemusel vyzývat navrhovatele k objasnění nesrovnalosti, jak zadavatel ve vztahu k referenční zakázce ve výzvě č. 2 učinil. Předseda Úřadu též upozornil na skutečnost, že zadavatel si v zadávací dokumentaci vyhradil právo ověřit informace obsažené v nabídkách dodavatelů u třetích osob s tím, že dodavatel byl povinen mu v tomto ohledu poskytnout veškerou potřebnou součinnost.

Dle předsedy Úřadu bylo z postupu zadavatele jasně patrné, že vyvinul dostatečné úsilí umožnit navrhovateli pokračovat v zadávacím řízení, když se spornou referenci pokoušel opakovaně ověřovat u jejího objednatele a rovněž kontaktoval navrhovatele výzvou podle § 46 odst. 1 zákona, v níž mu dal možnost předmětnou referenci prokázat, ačkoli tak podle zákona postupovat nemusel a mohl navrhovatele ze zadávacího řízení pro neprůkaznost reference rovnou vyloučit.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0135/2023/VZ](#)

 [usnesení předsedy Úřadu sp. zn. R0063/2023/VZ](#) (řízení o rozkladu zastaveno z důvodu zpětvzetí rozkladu)

- Název VZ: *Modernizace elektronické podpory zdravotnických procesů – Komplexní stravovací systém III*
- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ

- *Klíčová slova: odpovědnost za zadávací dokumentaci, odpovědnost za zadávací podmínky, jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, správnost a úplnost zadávacích podmínek, prokázání splnění technické kvalifikace, referenční zakázka, seznam významných služeb, vyloučení dodavatele, vyloučení ze zadávacího řízení, zásada transparentnosti, odůvodnění rozhodnutí o vyloučení účastníka zadávacího řízení, důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení*

Zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení, neboť měl za to, že dvě navrhovatelem předložené reference neodpovídaly zadávacím podmínkám.

Ve vztahu k první referenci dospěl zadavatel k závěru, že nesplňovala požadavek na minimální finanční objem. Navrhovatel předmětnou referenci prokazoval prostřednictvím tří smluv – smlouvy o pronájmu, kupní smlouvy a servisní smlouvy. Úřad nejprve posuzoval, zda předmět uvedených smluv spadá do kategorie „služby technické a provozní podpory“, jak vyžadovala zadávací dokumentace, přičemž následně bylo třeba určit finanční objem příslušných referenčních plnění. V případě nájemní smlouvy byla totiž podstatná část ceny tvořena nájemným, které však nebylo možno za účelem stanovení finančního objemu referenčního plnění započítat. Úřad dospěl v dané otázce ke stejnému závěru jako zadavatel, a to, že předmětná referenční zakázka nedosahovala požadovaného finančního limitu. Pokud přitom navrhovatel argumentoval faktem, že část nájemného měla být započítána, měl uvést relevantní tvrzení a podpořit jej důkazními prostředky.

Druhou referenci odmítl zadavatel s odůvodněním, že nesplňovala požadavek na minimální režim, v němž měly být „služby technické a provozní podpory“ poskytovány.

Úřad považoval za podstatné, že zadavatel v zadávací dokumentaci blíže nespecifikoval, zda slovní frázi „poskytování služeb technické a provozní podpory komplexního stravovacího informačního systému minimálně v režimu 12x7“ míní požadavek na režim 12x7 ve vztahu ke všem dokládaným službám technické a provozní podpory, či dostačuje doložení daného režimu u vybraných služeb. Navrhovatel se tedy dle Úřadu mohl oprávněně domnívat, že pokud poskytoval službu odstraňování problémů a havárií (tedy dílčí službu technické a provozní podpory) nad rámec požadovaného minimálního režimu 12x7, uvedenou zadávací podmínku naplnil. Uvedené přitom platilo tím spíše, že na relevantním trhu je běžné, že jsou jednotlivé služby technické a provozní podpory poskytovány v různých režimech. Pokud přitom zadavatel požadoval, aby v režimu 12x7 byly realizovány všechny referenční „služby technické a provozní podpory“, měl to v zadávacích podmínkách výslovně a jednoznačně uvést.

Úřad připomněl, že za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá vždy zadavatel. S ohledem na zásadu transparentnosti je zadavatel povinen formulovat zadávací dokumentaci způsobem, aby byl její význam co do požadavků zadavatele a povinností uchazečů jednoznačný a nezpochybnitelný. Znění zadávací dokumentace nesmí ponechávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Jakékoli pochybení v uvedeném smyslu jde přitom výlučně na vrub zadavatele (srov. § 36 odst. 3 ZZVZ).

Závěrem Úřad uvedl, že se nemohl zabývat námitkou zadavatele, že předložená reference nesplňuje požadavek na minimální dobu soustavného poskytování významné služby v rozhodném období, neboť se jedná o námitku, jež nebyla uplatněna v rozhodnutí o vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Veškeré důvody, které zadavatele vedou k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, přitom musí být zachyceny v samotném rozhodnutí o vyloučení a nelze je uvádět dodatečně v rámci vypořádání námitek či dokonce až v přezkumném řízení.

Jelikož Úřad dospěl k závěru, že zadavatel odmítl jednu z předložených referencí dodavatele, aniž k tomu byly dány zákonné důvody, a tedy – s ohledem na znění zadávací dokumentace – nebyly

naplněny důvody pro vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení a rozhodnutí zadavatele o vyloučení dodavatele zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0270/2021/VZ

- Název VZ: *Zajištění konektivity školy dle standardu konektivity IROP, ZŠ Přemyslovců*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 46 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. b), § 104 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *žádost o objasnění nebo doplnění nabídky, odpovědnost za zadávací dokumentaci, odpovědnost za zadávací podmínky, správnost a úplnost zadávacích podmínek, vyloučení dodavatele, vyloučení ze zadávacího řízení, důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení, zásada přiměřenosti, legitimní očekávání, další podmínky pro uzavření smlouvy*
- Prejudikatura: *SDEU C-423/07; NSS 6 As 242/2020-47, 1 Afs 23/2012-102; KS 29 Af 43/2012-108*

Mezi zadavatelem a navrhovatelem byla v šetřeném případě předmětem sporu otázka, zda zadavatel vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení oprávněně či nikoli, když jej podle § 48 odst. 2 písm. b) zákona vyloučil z důvodu nedoložení produktových listů k určeným koncovým prvkům nabízeného plnění. K doložení uvedených produktových listů zadavatel navrhovatele vyzval prostřednictvím žádosti o písemné objasnění a doplnění nabídky dle § 46 ZZVZ.

Zadavatel uvedl, že předmětnou žádost dle § 46 ZZVZ neformuloval z důvodu nesrovnalostí či chybějících údajů v nabídce navrhovatele, nýbrž s ohledem na svou potřebu porovnat parametry nabízeného zboží s parametry stanovenými technickou dokumentací. Dle zadavatele bylo toto porovnání nezbytné pro posouzení celkové funkčnosti a kompatibility dodavatelem nabízeného řešení, a to ve vazbě na povinnost naplnění standardu konektivity dle podmínek poskytovatele dotace, z níž byla realizace předmětu zakázky hrazena.

Úřad konstatoval, že rozumí potřebě zadavatele obstarat vyhovující, kvalitní plnění odpovídající technickým podmínkám, zadavatel však v zadávací dokumentaci nestanovil požadavek na bližší identifikaci koncových prvků nabízeného plnění (ať již uvedením názvu výrobku, výrobce, příp. uvedením specifikace výrobku) ani požadavek na předložení produktových listů k těmto koncovým prvkům či obdobných dokumentů. S ohledem na podobu zadávacích podmínek zadavatel navíc dodavatelům fakticky ani neumožnil koncové prvky nabízeného plnění v nabídce blíže specifikovat. Zadavatel tak prostřednictvím žádosti o objasnění nabídky ve smyslu § 46 zákona v zásadě suploval nedostatky jím formulovaných zadávacích podmínek.

Pokud měl zadavatel za to, že bez podrobnější specifikace dodavatelem nabízeného plnění, zejména bez informací o konkrétních výrobcích a jejich vlastnostech, nebude schopen vyhodnotit, zda je nabízené plnění vhodné a v souladu s technickými parametry projektu, měl možnost daný požadavek zakotvit již přímo v zadávacích podmínkách. Jestliže zadavatel obdobnou povinnost v zadávacích podmínkách veřejné zakázky nestanovil, měl v zájmu zachování co nejširší hospodářské soutěže ponechat dodavatelům co nejotevřenější možnosti, jak mohli potřebné informace zadavatelem poskytnout, resp. jak mohli jeho potřebu daných informací dle svých možností naplnit.

Za daných skutkových okolností nebylo s ohledem na zásadu přiměřenosti možné po dodavatelích, kteří splnili veškeré požadavky vyplývající ze zadávací dokumentace, na základě žádosti dle § 46 ZZVZ požadovat předložení produktových listů k určeným koncovým prvkům nabízeného plnění, a to zejm.

existovala-li současně možnost příslušné informace získat jinak, např. uvedením názvu konkrétních výrobků, jejich výrobců, specifikací vlastností nabízeného plnění či prostřednictvím jiné relevantní dokumentace. Současně Úřad nepřehlédl, že zadavatel požadavek na předložení produktových listů stanovil v zadávacích podmínkách až jako podmínku pro uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem [§ 104 písm. a) ZZVZ] a dodavatelé tedy mohli oprávněně očekávat, že produktové listy budou předkládat až ve fázi uzavírání smlouvy na veřejnou zakázku, nikoli dříve.

S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení neoprávněně a rozhodnutí zadavatele tedy zrušil.

7. Zrušení zadávacího řízení

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0124/2022/VZ¹⁷](#)

- Název VZ: *Informační systémy pro Městskou nemocnici Ostrava, p. o.*
- Výrok rozhodnutí: § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 127 odst. 2 písm. d), § 127 odst. 2 písm. e) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení, financování veřejné zakázky, ztráta dotace, neobdržení dotace, zastaralost nabídek, technický pokrok*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 64/2009-109; KS 30 Af 65/2013-70*

Zadavatel zrušil zadávací řízení na výše uvedenou veřejnou zakázku s odůvodněním, že (1) z důvodu průtahů vyskytnuvších se v zadávacím řízení v návaznosti na uplatnění opravných prostředků ve správním řízení před Úřadem mu zanikl nárok na dotaci a nemá tedy zajištěno financování veřejné zakázky a (2) podané nabídky na dodávku hardware se staly technicky a morálně zastaralými.

Rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo napadeno jedním z účastníků zadávacího řízení, přičemž Úřad svým prvním rozhodnutím ve věci návrh toto účastníka zadávacího řízení zamítl. Uvedené rozhodnutí bylo nicméně následně zrušeno předsedou Úřadu.

Úřad předmětný návrh opětovně posoudil, přičemž vázán právním názorem předsedy Úřadu dospěl k závěru, že důvody pro zrušení předmětného zadávacího řízení nebyly v daném případě naplněny.

Úřad nejprve s odkazem na ustálenou judikaturu správních soudů konstatoval, že zrušení zadávacího řízení nepředstavuje zákonem o zadávání veřejných zakázek preferovaný způsob ukončení zadávacího řízení, neboť primárním účelem každého zadávacího řízení je výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění. Důvody opravňující zadavatele zrušit zadávací řízení musí být z tohoto důvodu vykládány restriktivně.

Zadavatel zrušil přezkoumávané zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) zákona, tj. s odůvodněním, že se v zadávacím řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na něm nelze požadovat.

Dosavadní judikatura správních soudů důvody hodné zvláštního zřetele blíže interpretovala jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl zákona.¹⁸ Uvedené důvody se sice mohou týkat ekonomických poměrů zadavatele a mohou být dokonce zadavateli přičitatelné, tj. mohou vyplývat z vnitřních poměrů zadavatele, resp. z jeho vlastního pochybení, musí se však vždy jednat o důvody závažné, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení a kvůli kterým by nebylo možné v řízení pokračovat nebo by pokračování v něm bylo v rozporu se zákonem. Opodstatněnost a závažnost uvedených důvodů musí být přitom vždy posuzována s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti, přičemž jejich interpretace by měla být ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže.

¹⁷ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

¹⁸ Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109.

Ve vztahu k nemožnosti dokončit veřejnou zakázku s ohledem na dotační pravidla včas Úřad s odkazem na vyjádření dotačního orgánu konstatoval, že zadavatel nevyčerpal všechny možnosti, jež měl k dispozici, neboť nepožádal dotační orgán o prodloužení termínu dokončení projektu, ačkoliv tento postup dotační pravidla umožňovala. Zadavatelem uváděný důvod zrušení zadávacího řízení spočívající ve ztrátě nároku na poskytnutí dotace z důvodů průtahů zadávacího řízení nebyl tedy dle Úřadu dán.

Jako druhý důvod zrušení zadávacího řízení zadavatel uvedl údajné technické a morální zastarání požadovaného hardware. Předseda Úřadu ve svém zrušujícím rozhodnutí uvedl, že z povahy věci je třeba počítat s tím, že na poli IT dochází v čase k soustavnému pokroku. Současně je nesporné, že zadavatel má výsostnou pravomoc specifikovat v zadávacích podmínkách požadavky na předmět plnění veřejné zakázky, aby odpovídaly jeho potřebám. Jestliže však zadavatel poptává hardwarové vybavení za konkrétním účelem (v daném případě využití při mobilní vizitě) a stanovil tomuto účelu odpovídající minimální parametry, je irelevantní, že z důvodu vědeckého pokroku by mohl v současnosti obdržet plnění vyšší kvality, než původně požadoval. Zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení z důvodu technického vývoje pouze v situaci, kdy náležitě odůvodní, v čem je tento společenský pokrok kritický ve vztahu k účelu poptávaného plnění.

Úřad v navazujícím rozhodnutí uvedené závěry předsedy Úřadu doplnil v tom směru, že pro posouzení dané věci není podstatné, zda na trhu již existují novější hardwarové produkty, které se vyznačují lepšími parametry za srovnatelnou cenu. Pokud by zadavatel od hardwaru požadoval vyšší výkon (a tedy lepší parametry), nic mu nebránilo uvést tyto své nároky již v zadávacích podmínkách, neboť uvedená technická řešení byla v době zahájení zadávacího řízení na trhu dostupná.

Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení přitom neuvedl žádné objektivní důvody, pro které by v současnosti bylo nezbytné pro plnění předmětu veřejné zakázky užít hardwarové produkty s lepšími parametry. Úřad a priori nevyločil, že by uvedená situace mohla nastat, nicméně zadavatel by v takovém případě musel vycházet z konkrétních podkladů a důvody zrušení jednoznačně vyjádřit v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že k uvedenému nedošlo, Úřad konstatoval, že důvody zrušení zadávacího řízení nebyly v daném případě naplněny, a rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení zrušil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0610/2021/VZ](#)

[**Pozor:** změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ]

- *Název VZ: Nástroj pro naplnění práv subjektů údajů na přístup k osobním údajům a práva na opravu, výmaz nebo omezení zpracování v souvislosti se zefektivněním ochrany osobních údajů*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 50, § 104 písm. a), § 123, § 127 odst. 2 písm. h), § 211 odst. 8 písm. b) ZZVZ*
- *Klíčová slova: jediný účastník zadávacího řízení, komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem, zrušení zadávacího řízení, důvody zrušení zadávacího řízení, bez zbytečného odkladu, oznámení o výběru dodavatele, rozhodnutí o výběru dodavatele, absence podpisu, podpis, další podmínky pro uzavření smlouvy*
- *Prejudikatura: NSS 3 As 249/2017-48, 8 As 164/2018-50*

Navrhovatel svým návrhem napadl zákonnost zrušení zadávacího řízení, které zadavatel odůvodnil skutečností, že v zadávacím řízení byl jediný účastník [§ 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ].

Zrušit zadávací řízení v situaci, kdy v něm je (či zbyl) jediný účastník, je oprávněním, nikoli povinností zadavatele, přičemž platí, že postupovat podle daného ustanovení bylo v rozhodném období možno pouze za podmínky, že dosud nedošlo k odeslání oznámení o výběru dodavatele [Pozor: změna právní úpravy – v současnosti zákon již tuto časovou podmínku nestanoví].

V posuzovaném případě bylo mezi stranami nesporné, že v zadávacím řízení od počátku figuroval pouze jeden účastník – navrhovatel, strany se však rozcházely v tom, zda byla naplněna podmínka druhá, tj. zda již došlo k odeslání oznámení o výběru dodavatele.

Navrhovatel měl za to, že e-mailová komunikace uskutečněná mezi ním a zadavatelem, jakožto i faktické kroky, které obě strany činily v období cca jednoho roku a které směřovaly k předvedení funkčnosti plnění ve smyslu ustanovení § 104 ZZVZ a následnému uzavření smlouvy, materiálně naplňovaly náležitosti oznámení o výběru dodavatele a dodavatel tedy mohl důvodně předpokládat, že k výběru dodavatele došlo. Zadavatel naproti tomu zastával názor, že žádný z jím vůči navrhovateli učiněných kroků nebylo možno kvalifikovat jako oznámení o výběru dodavatele ve smyslu § 50 ZZVZ (potažmo § 123 ZZVZ) a možnost rozhodnout o zrušení ZŘ podle § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ tedy byla zachována.

Úřad považoval za stěžejní, že zákon v ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) jednoznačně výslovně stanovil, že rozhodným okamžikem pro ztrátu možnosti zadavatele zrušit zadávací řízení byl t. č. okamžik odeslání oznámení o výběru dodavatele, tedy úkon zadavatele dle § 123 zákona, resp. § 50 zákona, nikoli samotné přijetí rozhodnutí o výběru zadavatele (na toto rozhodnutí na rozdíl od oznámení o výběru dodavatele ostatně zákon neklade žádné formální požadavky). Ačkoliv se tedy v daném případě bylo možno důvodně domnívat, že zadavatel jistou formu rozhodnutí o výběru dodavatele přijal, neboť činil kroky spadající do fáze zadávacího řízení po výběru dodavatele, neznamená to samo o sobě, že již došlo k odeslání oznámení o výběru dodavatele a dané zadávací řízení se v této fázi reálně nacházelo.

Co se týká materiálního posouzení jednotlivých oznámení a zpráv, které zadavatel navrhovateli adresoval, dospěl Úřad k závěru, že žádné z nich nebylo možno hodnotit jako oznámení o výběru dodavatele ve smyslu zákona, neboť jednak neobsahovaly zákonem vyžadované odůvodnění výběru a nadto nebyly signovány.

Závěrem Úřad konstatoval, že dokud není ukončen proces dle § 104 písm. a) zákona, nemůže být v zadávacím řízení postaveno na jisto, že účastník zadávacího řízení (byť v souladu se zákonnou terminologií poněkud nešťastně nazýván již jako vybraný dodavatel) splňuje zadávací podmínky a že s ním bude uzavřena smlouva. Do ukončení procesu „ověřování funkčnosti nabízeného plnění“ dle § 104 písm. a) zákona tak v daném případě nemohlo být důvodně založeno jakékoliv legitimní očekávání navrhovatele, že k odeslání oznámení o výběru dodavatele dle § 123 zákona již ze strany zadavatele muselo či mělo dojít, a zadávací řízení se tudíž ocitlo ve fázi po odeslání oznámení o výběru dodavatele dle § 123 zákona. Co se týká skutečnosti, že oznámení o výběru dodavatele je zadavatel v souladu s ustanovením § 123 odst. 1 zákona povinen odeslat „bez zbytečného odkladu“, konstatoval k tomu Úřad, že v některých případech se po právu může jednat i o dobu v řádu měsíců, neboť vždy záleží na individuálních okolnostech případu.

Úřad uzavřel, že v daném případě byly naplněny obě podmínky pro postup dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona a zamítl návrh navrhovatele na zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení tedy.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0573/2022/VZ](#)

➔ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0029/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení, zastaralost zadávací dokumentace, zastaralost nabídek, technický pokrok, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 64/2009-109, 10 As 23/2021-56; KS 30 Af 52/2015-108, 29 Af 81/2016-103*

Navrhovatel brojil proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým ministerstvo zrušilo zadávací řízení na pořízení informačního systému na výplatu nepojistných sociálních dávek.

Zadavatel zrušil zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, tedy proto, že se údajně v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel jako důvod hodný zvláštního zřetele ve svém rozhodnutí uvedl, že formulace zadávacích podmínek již neodpovídá jeho stávajícím potřebám a nekoresponduje s koncepcí informačních systémů v rámci resortních agend. Pokud by přitom zadávací řízení nezrušil, byl by dle svých slov nucen odebrat plnění, které je již obsoletní, nevyhovující a které by nenaplnilo jeho potřeby a fakticky okamžitě by muselo dojít k zásadním změnám díla. Dále zadavatel tvrdil, že v oboru IT došlo k takovému technologickému pokroku, že je schopen naplnit své potřeby zcela jiným, ekonomicky výhodnějším a inovativnějším způsobem a že předmět plnění i nabídky dodavatelů jsou tedy zastaralé (jednalo se ZŘ zahájené v roce 2017 a nabídky z roku 2018).

Úřad k důvodům uvedeným v rozhodnutí zadavatele o zrušení ZŘ konstatoval následující. Zadavatel dle Úřadu nikterak nekonkretizoval, jak se jeho potřeby v průběhu času změnily, v čem jeho nové potřeby spočívají a v čem se liší od původních potřeb. Předmětem plnění přezkoumávané VZ bylo vytvoření návrhu IS, jeho dodání a zprovoznění, migrace dat, poskytnutí služeb provozu, správy a rozvoje, to vše s cílem zajistit nástroj mj. pro procesy a agendy v oblasti nepojistných sociálních dávek, jako jsou dávky státní sociální podpory, dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvky na péči, evidence poskytovatelů sociálních služeb a podpora agend v oblasti dávek pro osoby se zdravotním postižením. Z rozhodnutí o zrušení ZŘ přitom není zřejmé, zda tento předmět plnění již zadavatel nebude v budoucnu poptávat či ho bude poptávat v jiné podobě a případně v jaké. Jelikož zadavatel nerozvedl, v čem konkrétně původní předmět veřejné zakázky neodpovídá jeho potřebám, nebylo možné toto obecné konstatování zadavatele přezkoumat a posoudit jeho relevanci.

Druhý argument zadavatele se týkal nové koncepce informačních systémů. Zadavatel sice v rozhodnutí o zrušení sdělil, že existuje nová koncepce informačních systémů v rámci jeho resortních agend, avšak ani slovem nerozvedl, jaká tato nová koncepce je, co ji tvoří, v čem se odlišuje od koncepce předchozí a jak a proč do ní již nezapadá poptávaný informační systém. Nemuselo by se přitom jednat o ryze odborný či technický popis nové koncepce, postačoval by i víceméně laický (rámcový) popis, z něhož by vyplynulo, např. k jakým došlo zásadním legislativním změnám, změnám v architektuře informačních systémů, ke zvýšení nároků na kybernetickou bezpečnost či k případné budoucí nekompatibilitě s jinými systémy zadavatele.

Třetím zadavatelem uváděným důvodem bylo, že došlo ke změně poměrů na relevantním trhu a technologickému pokroku, tudíž předmět plnění je již zastaralý, stejně jako nabídky dodavatelů. Zadavatel nicméně tuto svoji obecnou proklamaci nijak nevztáhl k danému informačnímu systému. Pokud zadavatel tvrdil, že po technické stránce má IS zastaralou koncepci, a tedy i plnění v duchu této koncepce by bylo nutně zastaralé, měl tyto své úvahy blíže doložit, tj. uvést, co konkrétně zastaralo v zadávacích podmínkách či funkčních a technických požadavcích.

Posledním zadavatelem uvedeným důvodem zrušení zadávacího řízení pak bylo, že byl již schopen uspokojit své potřeby jiným, ekonomicky výhodnějším a inovativnějším způsobem. Ani toto poslední tvrzení však zadavatel nikterak nedoložil a celé rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo tudíž nepřezkoumatelné a netransparentní.

Kromě výše uvedeného Úřad rovněž vytkl zadavateli, že v rozhodnutí o zrušení ZŘ ani rámcově nspecifikoval, kdy nastaly jím tvrzené důvody hodné zvláštního zřetele, přestože ZZVZ uvedení daného časového rámce vyžaduje. Jako nepřipadný pak Úřad posoudil argument zadavatele, že zrušení zadávacího řízení bylo motivováno jeho snahou postupovat hospodárně; Úřad s poukazem na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu uvedl, že snaha o dodržování zásad „3E“ nemůže vést k porušování zákona o zadávání veřejných zakázek.

Lze shrnout, že ačkoliv zákon na rozhodnutí zadavatele o zrušení ZŘ neklade explicitně žádné formální požadavky, je zadavatel s ohledem na zásadu transparentnosti povinen srozumitelným a jednoznačným způsobem popsat a sdělit účastníkům zadávacího řízení, proč přistoupil ke zrušení zadávacího řízení. Pouze pokud zadavatel dostojí této své povinnosti, mají účastníci ZŘ možnost posoudit zákonnost zrušení zadávacího řízení a popřípadě proti rozhodnutí uplatnit opravné prostředky.

Úřad přitom nevyločil, že důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ mohly být v daném případě skutečně naplněny, v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení však nebyly relevantním způsobem zachyceny. Vzhledem k této skutečnosti nezbylo Úřadu než předmětné rozhodnutí zadavatele zrušit. Rozhodnutí I. stupně bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

Předseda Úřadu se ztotožnil s argumenty Úřadu, přičemž konstatoval mj., že ačkoliv lze technologický pokrok v IT odvětví presumovat, technologickou zastaralost konkrétní zadávací dokumentace a konkrétních nabídek presumovat nelze, neboť i plnění na základě požadavků z roku 2017 mohlo teoreticky uspokojit potřebu zadavatele. Pokud měl zadavatel za to, že tomu tak není, měl uvést konkrétní projevy tvrzené technologické zastaralosti. Důvody pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ sice mohou být subjektivní, tj. mohou vzniknout na straně zadavatele, současně ale musí být objektivizované, tj. musí objektivně a reálně existovat. Pouze pokud jsou následně tyto důvody v konkrétnosti tvrzeny a prokázány, je zamezeno případné libovůli ze strany zadavatele.

Předseda Úřadu zopakoval, že konkrétní důvody zrušení zadávacího řízení musí být uvedeny již v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž k novým důvodům uvedeným až v rámci rozhodnutí o námitkách či v řízení před Úřadem nelze s ohledem na zásadu transparentnosti přihlídnout.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0162/2023/VZ¹⁹](#)

➔ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0074/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Integrační platforma stavebního řízení a portál stavebníka*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení, zastaralost zadávací dokumentace, technický pokrok, legislativní změny, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 1 Afs 64/2013, 10 As 23/2021-56; KS 62 Ca 31/2008-114, 62 Af 50/2011-72, 62 Af 61/2012-108, 30 Af 65/2013-70*

Navrhovatel brojil proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, kterým toto ministerstvo zrušilo zadávací řízení na pořízení informačního systému na integrační platformu stavebního řízení a portál stavebníka.

Zadavatel zrušil zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, tedy proto, že se v průběhu zadávacího řízení údajně vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel ve svém rozhodnutí jako důvod hodný zvláštního zřetele uvedl dvě skutečnosti; za prvé se jednalo o legislativní změnu nového stavebního zákona, která vedla ke změně v předpokládané architektuře plánovaných informačních systémů, a dále o technologický pokrok na trhu informačních technologií, jenž zadavateli údajně umožnil realizovat projekt digitalizace stavebního řízení efektivnějším a výrazně finančně úspornějším způsobem.

Pokud šlo o první z důvodů, tj. o novelu stavebního zákona, zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení toliko uvedl, že se jedná o novelu sněmovní tisk č. 330/0, jejíž znění přineslo změny v předpokládané architektuře plánovaných informačních systémů. Zadavatel však nijak blíže nevysvětlil, jaký konkrétní vliv má tato novelizace na podobu architektury informačních systémů, a tedy jak konkrétně se měla promítnout do výsledku zadávacího řízení.

Co se týče vývoje na trhu informačních technologií, z oznámení o zrušení zadávacího řízení bylo zřejmé, že mělo dojít k významné finanční úspoře (cca 459 mil. Kč), a to „z důvodu promítnutí dílčích funkcionalit do jediného, komplexního informačního systému“. Zadavatel také uvedl, že přes zjednodušení architektury IS nedojde k úbytku funkcionalit, nýbrž naopak k jejich navýšení, přičemž uvedl demonstrativní výčet těchto nových funkcionalit. Dále zadavatel vyjmenoval nedostatky původní architektury. Co se však týká popisu nedostatků, byl tento ve většině případů velmi obecný, přičemž nebylo zřejmé, zda se jedná o nedostatky, jež by bylo možno v rámci soutěžního dialogu odstranit, či nikoli.²⁰

¹⁹ Ke shodným závěrům dospěl Úřad rovněž ve svém rozhodnutí sp. zn. [S0163/2023/VZ](#), které se týkalo zrušení jiné (obdobné) veřejné zakázky téhož zadavatele (rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0075/2023/VZ](#)).

²⁰ Např. sdělení, že „původní architektura nerespektovala nové potřeby agendy stavebního řízení i s ohledem na nové potřeby novely stavebního zákona“, kdy zadavatel nikterak nespécifikoval, jaké potřeby původní architektura nerespektovala, v čem je nerespektovala apod.; či tvrzení, že původní architektura „byla navržena v rozporu s požadavky na vedení spisové služby a archivnictví a není v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dělení spisu na stavební dokumentace a ostatní

Ve vztahu k argumentu o technologickém pokroku na poli informačních technologií Úřad konstatoval, že zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení údajně nové technologické poznatky nikterak blíže nespécifikoval, a tudíž ani nevztáhl k předmětnému plnění. Úřad připomněl, že důvody zrušení zadávacího řízení musí být v dostatečném detailu popsány již přímo v oznámení o zrušení zadávacího řízení, přičemž nedostatky oznámení nelze zhojit v rámci námitkového řízení.

Při posuzování daného případu Úřad přihlédl rovněž ke skutečnosti, že zadavatel postupoval formou soutěžního dialogu, tj. v druhu zadávacího řízení, jehož účelem je hledat, měnit a přizpůsobovat řešení potřebám zadavatele. Tím spíše tedy mělo být v oznámení o zrušení zadávacího řízení zadavatelem vysvětleno, proč oprávněné potřeby zadavatele nelze prostřednictvím daného zadávacího řízení realizovat.

Závěrem Úřad konstatoval, že toliko tvrzená potenciální finanční úspora nemůže bez bližšího upřesnění představovat důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ zakládající právo zadavatele zadávací řízení zrušit.

S ohledem na výše uvedené Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele.

Rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu konstatoval, že zadavatel se skutečně omezil pouze na obecná tvrzení, přičemž nevysvětlil, z jakého důvodu musí tyto důvody vést ke zrušení zadávacího řízení a nelze je dále reflektovat v řízení se soutěžním dialogem. Předseda Úřadu připomněl, že cílem každého zadávacího řízení by mělo být uzavření smlouvy a na důvody zakládající možnost zadavatele zrušit zadávací řízení je tudíž třeba nahlížet restriktivně. Taxativnost předmětného ustanovení má vést k omezení možnosti zneužití institutu zrušení zadávacího řízení a současně k zachování právní jistoty účastníků zadávacího řízení. Zrušení zadávacího řízení musí být provedeno způsobem, který nevzbuzuje žádné reálné a objektivizované pochybnosti, že zadavatel jedná korektně a regulérně a že v zadávacím řízení využívá poctivých prostředků, tj. že jedná v souladu se zásadou transparentnosti. Při posouzení, zda zrušení daného zadávacího řízení proběhlo v souladu se zákonem, je pak třeba právě s ohledem na zásadu transparentnosti vycházet pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

Předseda Úřadu přitom dospěl k závěru, že z odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nelze v daném případě seznat žádný přezkoumatelný důvod, který by zadavatele opravňoval ke zrušení zadávacího řízení – nelze zjistit, jaké konkrétní následky by nastaly v případě pokračování v zadávacím řízení.

Úřad ani předseda Úřadu přitom nevyloučili, že důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ mohly být reálně přítomny, zadavatel je však transparentně a v dostatečné míře detailu nepopsal.

dokumenty)“, aniž by bylo uvedeno, v čem konkrétně původní architektura odporovala uvedeným předpisům a z jakého důvodu není možné v rámci soutěžního dialogu najít žádné řešení.

8. Změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku

Příkaz Úřadu sp. zn. S0520/2022/VZ

- Název VZ: ÚZIS Praha – IS IOPL
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 100 odst. 1, § 212 odst. 3 písm. b), § 222 odst. 8 písm. c), § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a), § 269 odst. 1 písm. c) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 100 odst. 1, § 212, § 222 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: vyhrazené změny závazku, jednoznačnost výhrady změny závazku, náležitosti výhrady změny závazku, prodloužení termínu plnění, termín plnění, zásada transparentnosti, změna závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, pandemie covid-19, oznámení o změně závazku
- Prejudikatura: NSS 2 Afs 64/2009-109; KS 30 Af 65/2013-70

Úřad v rámci daného správního řízení posuzoval, zda se zadavatel dopustil přestupku tím, že si v zadávacích podmínkách s odkazem na § 100 ZZVZ vyhradil jednostrannou možnost prodloužit termín pro splnění závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku.

Úřad s odkazem na důvodovou zprávu ZZVZ uvedl, že zákon reguluje tři možné typy vyhrazených změn závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku. Prvním typem vyhrazené změny je změna realizovaná zadavatelem v průběhu plnění veřejné zakázky, (i) která se týká ceny nebo jiných obchodních nebo technických podmínek a (ii) jejíž podmínky i obsah jsou v zadávací dokumentaci jednoznačně vymezeny. Takováto změna (iii) nesmí změnit celkovou povahu veřejné zakázky. Realizace takové změny závazku není následně považována za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku a je připuštěna podle § 222 odst. 2. Aby změna mohla být považována za vyhrazenou ve výše uvedeném smyslu zákona, je nezbytné, aby bezvýhradně splnila veškeré shora definované podmínky.

Změnový mechanismus musí být přitom určen dostatečně jasně a srozumitelně, aby z něj bylo patrné, čeho se má změna týkat a v důsledku čeho k ní má dojít. Pokud má být přijetí vyhrazené změny podmíněno pouze rozhodnutím zadavatele, musí být jednoznačně stanoveno, za jakých konkrétních okolností, jež v průběhu realizace veřejné zakázky nastanou, bude změnové ujednání aktivováno. Je tomu tak proto, aby podobu možných změn ve smlouvě znali dodavatelé již od počátku zadávacího řízení a mohli tomu přizpůsobit svoji nabídku.

Zadavatel v zadávacích podmínkách neuvedl, jaké okolnosti či předpoklady musí nastat, aby lhůtu k plnění prodloužil. Dle Úřadu se tedy jednalo čistě o libovůli zadavatele, zda lhůtu prodlouží či nikoliv, přičemž takto nastavené zadávací podmínky nelze označit za transparentní ve smyslu § 6 odst. 1 zákona.

Rozdíl v termínu dokončení díla přitom činil téměř osm měsíců, což byl rozdíl z hlediska dodavatelů zcela jistě podstatný a jako takový mohl potenciální dodavatele ovlivnit při rozhodování, zda se předmětného zadávacího řízení zúčastní, či nikoli.

Na uvedeném závěru nemění nic ani tvrzení zadavatele, že sporné ustanovení bylo reakcí na pandemii covid-19, jejíž dopady byly v době zahájení zadávacího řízení nepředvídatelné. Zadavatel měl alespoň v obecnosti vymezit, za jakých okolností by přicházelo v úvahu prodloužení lhůty k plnění z jeho strany.

K tvrzení zadavatele, že dodavatelé měli možnost se na dané ustanovení dotázat prostřednictvím žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, Úřad konstatoval, že není povinností dodavatelů žádat o vysvětlení zadávací dokumentace; zadávací podmínky mají být jasné již v okamžiku jejich uveřejnění.

Úřad uzavřel, že předmětná vyhrazená změna závazku byla nezákonná a zadavatel se tedy v souvislosti s nastavením zadávacích podmínek předmětné veřejné zakázky dopustil přestupku.

Kromě toho Úřad v rámci daného přestupkového řízení postihl zadavatele rovněž za neoznámení způsobem předvídaným v § 212 ZZVZ (srov. § 222 odst. 8 ZZVZ) změny závazku ze smlouvy na danou veřejnou zakázku spočívající v prodloužení termínu plnění.